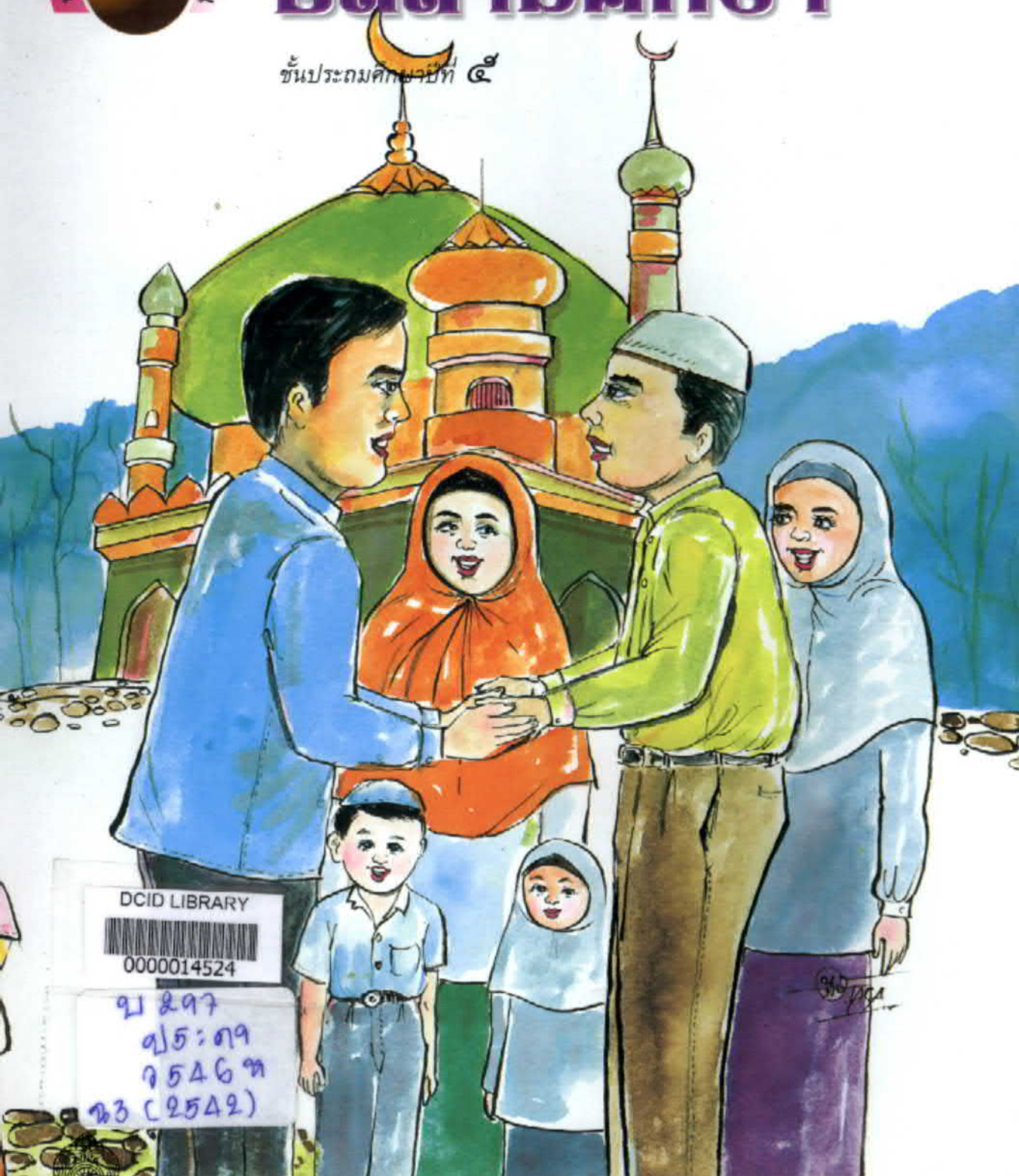

อิสลามศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

DCID LIBRARY

0000014524

๒๕๔๗

๗๕:๓๙

๗๕๔๖๓

๗๓ (๒๕๔๒)

ตามหลักสูตรอิสลามศึกษา (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๗)

ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓)

หนังสือเรียนอิสลามศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

ตัวอย่างสื่อการเรียนการสอน
ศูนย์พัฒนาหนังสือ

ตามหลักสูตรอิสลามศึกษา (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๗)

ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓)

ของ

กรมวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ

เลขทะเบียน ๒๐๖๑๖๑ นร
เลขหมู่ ๒๑๑๗๒๕: ๓๐๑๖๕๔๕
วันที่ ๑๗ ต.ค. ๖๔

ISBN 974-00-7374-3

พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง ๑๐,๐๐๐ เล่ม

พ.ศ. ๒๕๔๒

องค์การค้าของคุรุสภาจัดพิมพ์จำหน่าย

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

๒๒๔๙ ถนนลาดพร้าว วังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

กรมวิชาการและสำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา ๒ ได้ร่วมกันจัดทำหนังสือเรียนอิสลามศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ตามหลักสูตรอิสลามศึกษา (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๗) เพื่อใช้สอนสอดแทรกในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓) กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้ว อนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

(นายอำรุง จันทวานิช)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓) ทำให้มีการปรับปรุงคำอธิบายอิสลามศึกษา ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓) ขึ้นใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และให้สอดคล้องกับการปรับรายวิชาอิสลามศึกษาในระดับมัธยมศึกษาต่อไป

หนังสือเรียนอิสลามศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เล่มนี้ กรมวิชาการและสำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา ๒ ได้ร่วมกันจัดทำขึ้นตามหลักสูตรอิสลามศึกษา (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๗) ประกอบด้วยเรื่องหลักศรัทธา ศาสนบัญญัติ ศาสนประวัติ จริยธรรม และ อัล-กุรอาน เพื่อใช้สอนสอดแทรกในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓) และกระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้คณะกรรมการตรวจและพิจารณาหนังสือ ตามหลักสูตรอิสลามศึกษา ดำเนินการตรวจและพิจารณาหนังสือเรียนเล่มนี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว

กรมวิชาการหวังว่าหนังสือเรียนเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี และขอขอบคุณผู้จัดทำ ผู้ตรวจและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการจัดทำทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

(นายพungskิต์ จันทรสุรินทร์)

อธิบดีกรมวิชาการ

สารบัญ

หน้า

๑ หลักศรัทธา

บทที่ ๑	หลักการศรัทธา	๑
บทที่ ๒	การศรัทธาในอัลลอฮ์	๔
บทที่ ๓	การศรัทธาในมลาอิกะฮ์	๘
บทที่ ๔	ชื่อและหน้าที่ของมลาอิกะฮ์	๑๑
บทที่ ๕	การศรัทธาในคัมภีร์	๑๕
บทที่ ๖	คัมภีร์อัล-กุรอาน	๒๒
บทที่ ๗	การศรัทธาในรَسُول	๒๗
บทที่ ๘	การศรัทธาในวันอาคิเราะฮ์	๓๑
บทที่ ๙	การศรัทธาในกฎการกำหนดสภาวะ	๓๘

๒ ศาสนบัญญัติ

บทที่ ๑	พิธีหัจญ์	๔๓
บทที่ ๑	พิธีหัจญ์	๔๕
บทที่ ๒	ชะกาฮ์	๔๘
บทที่ ๓	กูรบาน	๕๒
บทที่ ๔	อะกีเกาะฮ์	๕๕
บทที่ ๕	การอาบน้ำวาญิบ	๕๘
บทที่ ๖	การอาบน้ำสุนัต	๖๑
บทที่ ๗	อาหารและเครื่องดื่มที่หะลาลและหะรอม	๖๔
บทที่ ๘	สิ่งเสพยาติ	๖๗
บทที่ ๙	การกระทำที่อัลลอฮ์อนุมัติและไม่อนุมัติ	๗๐

บทที่ ๑๐	การฝ่าฝืนคำสั่งสอนของศาสนาอิสลาม และโทษของการฝ่าฝืน	๗๓
บทที่ ๑๑	ขออภัยต่ออัลลอฮ์	๗๖

๓ ศาสนประวัติ ๗๙

บทที่ ๑	การเผยแพร่ศาสนาอิสลามของท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม	๘๑
บทที่ ๒	การเผยแพร่ศาสนาอิสลามไปยังเมืองมะดีนะฮ์	๘๘
บทที่ ๓	การทำสัตย์ปฏิญาณที่อะเกาะบะฮ์ครั้งแรก และครั้งที่สอง	๙๓
บทที่ ๔	ความพยายามลอบสังหารท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม	๙๘
บทที่ ๕	การอิญญะเราะฮ์ที่สำคัญในประวัติศาสตร์อิสลาม	๑๐๔

๔ จริยธรรม ๑๑๑

บทที่ ๑	ความรอบคอบ	๑๑๓
บทที่ ๒	ความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	๑๑๘
บทที่ ๓	ความบริสุทธิ์ใจ	๑๒๓
บทที่ ๔	การเคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่น	๑๒๘
บทที่ ๕	การรักดีต่ออัลลอฮ์	๑๓๓
บทที่ ๖	ความกตัญญูกตเวที	๑๓๘
บทที่ ๗	ความยุติธรรม	๑๔๓
บทที่ ๘	ความกล้าหาญ	๑๔๘
บทที่ ๙	การรักษาสาธารณสมบัติ	๑๕๓

๕ อัล-กุรอาน

- บทที่ ๑ ฐานเกิดเสียงพยัญชนะภาษาอาหรับ
บทที่ ๒ กฎเกี่ยวกับการอ่านคำว่า **الله** ۞
บทที่ ๓ สุเราะฮ์อัล-ฟาติหะฮ์
บทที่ ๔ สุเราะฮ์อัล-อิลลาศ
บทที่ ๕ อ่านและท่องจำสุเราะฮ์

หน้า

๑๕๗

๑๕๙

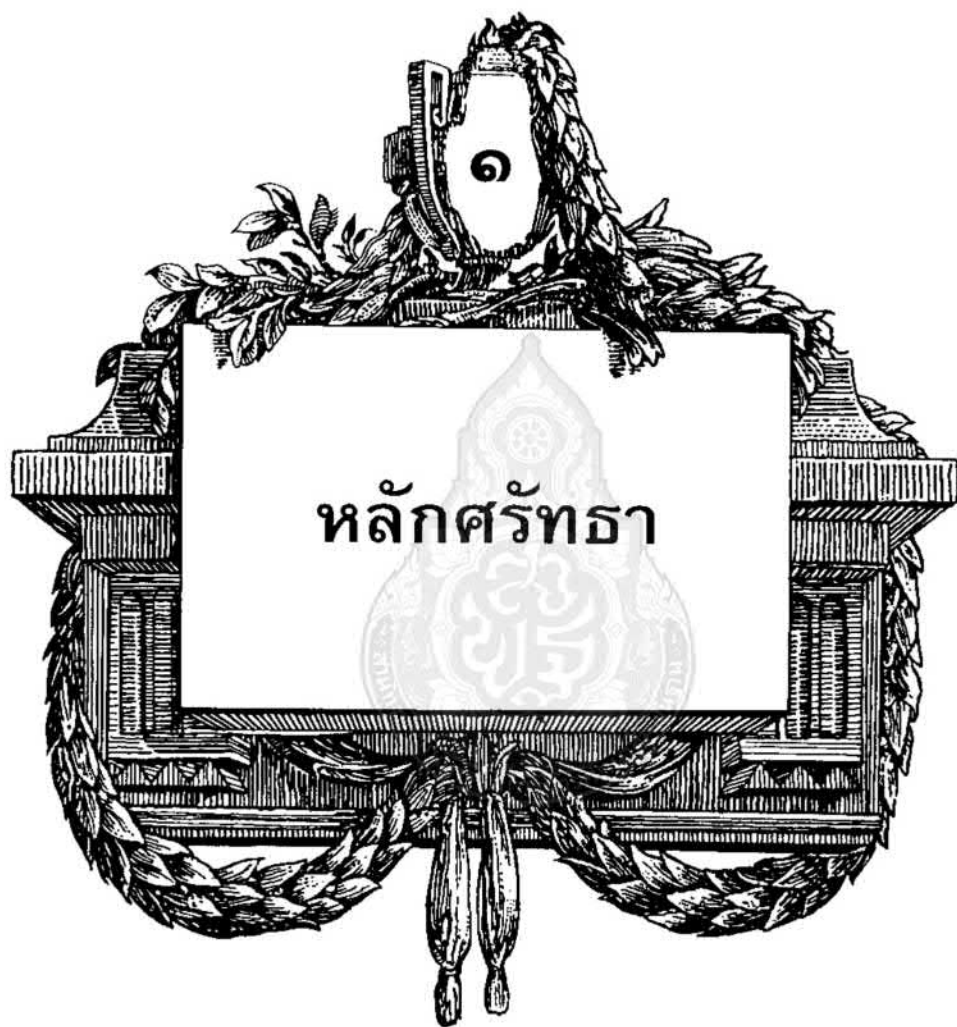
๑๖๙

๑๗๑

๑๗๕

๑๗๘

หลักการศรัทธา

หลักการศรัทธาเป็นข้อกำหนดประการแรกที่มุสลิมทุกคนต้องยึดถือให้มั่นคง ไม่หวั่นไหว สะทกสะท้านกับสิ่งที่จะมาทำลายการศรัทธา หากการศรัทธามั่นคงในจิตใจของมุสลิม การปฏิบัติศาสนกิจอื่นๆ ก็จะสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ดังนั้น มุสลิมทุกคนจึงต้องเข้าใจหลักการศรัทธาให้ถ่องแท้ก่อนจะศึกษาศาสนาอิสลามให้ละเอียดต่อไป ถ้าไม่มีความเข้าใจในหลักการศรัทธาก็ไม่มีประโยชน์ที่จะไปศึกษาแก่นของศาสนาที่เป็นข้อปลีกย่อยอื่นๆ หลักการศรัทธาจึงเปรียบเสมือนประตูสู่ศาสนาอิสลาม

มุสลิมต้องมีความศรัทธาในหลักการศรัทธา ๖ ประการ คือ

๑. ศรัทธาในอัลลอฮ์
๒. ศรัทธาในมลาอิกะฮ์
๓. ศรัทธาในคัมภีร์
๔. ศรัทธาในรَسُول
๕. ศรัทธาในอาคิเราะฮ์
๖. ศรัทธาในกฎการกำหนดสภาวะ

การศรัทธาต่อหลักการศรัทธาทั้ง ๖ ประการนั้น มุสลิมจะต้องศรัทธาทั้งหมด จะเลือกศรัทธาบางส่วน ปฏิเสธบางส่วนไม่ได้ หากมุสลิมคนใดปฏิเสธต่อหลักการศรัทธา ผู้นั้นจะกลายเป็นผู้สิ้นสภาพจากศาสนาอิสลาม เรียกว่า “มูรตัด” และจะกลายเป็นผู้ปฏิเสธอัล-กุรอานได้กล่าวถึงผู้ปฏิเสธ

ความว่า “และสำหรับพวกเขา (ผู้ปฏิเสธอัลลอฮ์) ย่อมได้รับการลงโทษอย่างแสนสาหัสที่สุด (ในอาคิเราะฮ์)”

(สุเราะฮ์อัล-บะเกาะเราะฮ์ อายะฮ์ที่ ๗)

การศรัทธาต่อหลักการศรัทธา ๖ ประการ ต้องศรัทธาด้วยความเข้าใจ มีหลักฐาน เหตุผล และการใช้สติปัญญา ไม่ใช่ศรัทธาด้วยความคิดที่เลื่อนลอย งามาย และขาดหลักฐานที่มาจากคำสั่งสอนของอัลลอฮ์

หลักการศรัทธาจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นหรือเป็นหน้าที่ที่มุสลิมทุกคนต้องศรัทธาอย่างมั่นคง มุสลิมที่ศรัทธามั่นอยู่ในหลักการศรัทธาอย่างไม่สั่นคลอน เรียกว่า มุอฺมิน (ผู้ศรัทธา) อัลลอฮ์จะตอบแทนคุณงามความดีแก่มุอฺมินในอาคิเราะฮ์อย่างแน่นอน

กิจกรรมท้ายบท

๑. จงบอกหลักการศรัทธาทั้ง ๖ ประการ
๒. จงอธิบายถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดการหมดสภาพจากการเป็นมุสลิม
๓. มุรุดัด แปลว่าอะไร มีโทษอย่างไร

การศรัทธาในอัลลอฮ์

การศรัทธาในอัลลอฮ์ เป็นการยอมรับในหลักเอกภาพ หรือ เตอาฮีด ซึ่งหมายถึงอัลลอฮ์ทรงความเป็นหนึ่งเดียว ไม่มีสิ่งใดมีอำนาจ นอกเหนือพระองค์

เตอาฮีดมีหลายประเภท กล่าวคือ

- เตอาฮีด อรุ-รูปียะฮ์ คือ เอกภาพด้านการสร้าง และการ บันดาลบริหารของอัลลอฮ์

● เตาสีด อัล-อูลูฮียะฮฺ คือ เอกภาพในด้านการเคารพภักดีเป็นของอัลลอฮฺ

● เตาสีด อัสมาร์ วัศ-ศิฟาท คือ เอกภาพด้านพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮฺ

หลักเอกภาพของอัลลอฮฺ พิจารณาได้ใน ๓ ลักษณะ คือ

๑. หลักเอกภาพในด้านการสร้างและการบันดาลบริหาร เรียกว่า อัล-รูบูบียะฮฺ หมายถึง อัลลอฮฺทรงสร้างและบันดาลบริหารทุกสิ่งทั่วจักรวาลด้วยพระองค์เอง และทรงบันดาลบริหารสรรพสิ่งอย่างเป็นเอกภาพ และกลมกลืนด้วยอำนาจของพระองค์

๒. หลักเอกภาพในด้านการเคารพภักดี เรียกว่า อัล-อูลูฮียะฮฺ หมายถึง อัลลอฮฺทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียวที่มนุษย์ต้องเคารพภักดี ไม่มีพระเจ้าอื่นหรืออำนาจอื่นเคียงคู่หรือเทียบเท่าพระองค์

๓. หลักเอกภาพในด้านพระนามและคุณลักษณะ เรียกว่า อัสมาร์ วัศ-ศิฟาท หมายถึง อัลลอฮฺทรงไว้ซึ่งพระนามอันสุนทรและคุณลักษณะที่สมบูรณ์สูงส่ง ไม่มีสิ่งใดเทียบเท่าพระองค์ในด้านพระนามและคุณลักษณะที่สมบูรณ์

การศรัทธาในอัลลอฮฺโดยอาศัยหลักความเป็นเอกภาพที่แสดงถึงความเป็นหนึ่งเดียวของอัลลอฮฺจะทำให้มุฮัมมีเป้าหมายในการดำเนินชีวิต มีเหตุผลในการคิดพิจารณากระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ไม่รู้สึกโดดเดี่ยวเหมือนเรือที่แล่นอยู่ในทะเลโดยปราศจากหางเสือ ซึ่งในที่สุดก็หลงทางและจมลงในทะเล

การศรัทธาในหลักความเป็นเอกภาพของอัลลอฮฺ ทำให้มุฮัมมีรู้และยำเกรงในความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺที่ไม่มีอำนาจใดๆ ในจักรวาลทั้งมวลจะมาทัดทาน หรือเทียบเท่ากับความยิ่งใหญ่ของพระองค์

ด้วยเหตุนี้ การศรัทธาในอัลลอฮ์ มุฮัมมัดต้องสำนึกอยู่ในใจตลอดเวลาว่า อัลลอฮ์มีจริง มีเพียงหนึ่งเดียว ไม่มีสิ่งใดๆ สามารถเทียบเทียมพระองค์ และพระองค์คงมีตลอดกาลชั่วกาลปาวสาน ไม่มีจุดกำเนิด และไม่มีการสิ้นสุดสำหรับพระองค์ เหล่านี้ คือ ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่อยู่เหนือสรรพสิ่ง

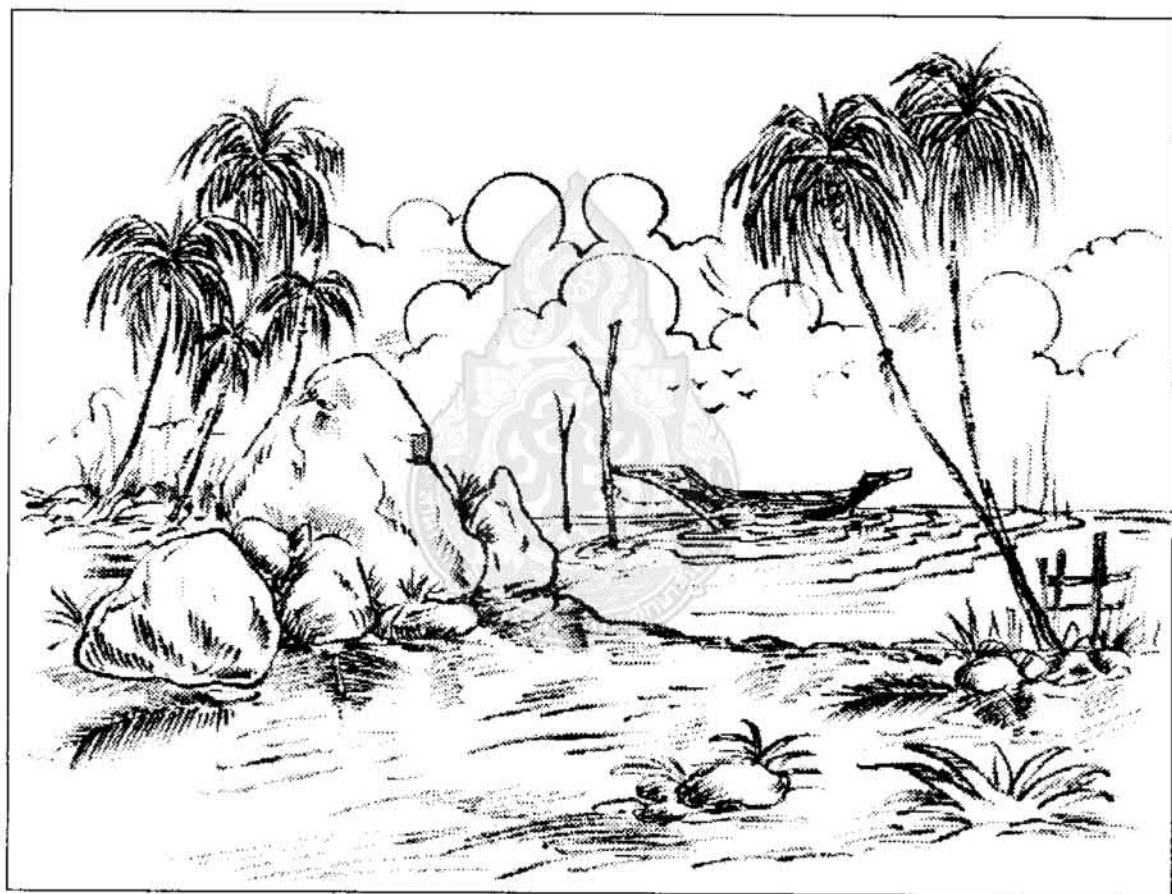
กิจกรรมท้ายบท

๑. จงอธิบายความหมายของเตาฮีด
๒. จงอธิบายหลักเอกภาพของอัลลอฮ์ทั้ง ๓ ลักษณะ
๓. จงยกตัวอย่างสิ่งที่อัลลอฮ์สร้างให้มีความสัมพันธ์กัน
๔. การศรัทธาในอัลลอฮ์ เราจะศรัทธาอย่างไร

การศรัทธาในมลาอิกะฮ์

มลาอิกะฮ์เป็นสิ่งที่ถูกสร้างจากรัศมีโดยอัลลอฮ์ ในลักษณะหนึ่ง
ที่มนุษย์ไม่สามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้ เพื่อทำหน้าที่ต่างๆ ตาม
คำสั่งของอัลลอฮ์ เช่น การนำวะหฺยูมาให้บรรดานบี การให้ความ
ช่วยเหลือผู้ศรัทธา การลงโทษผู้กระทำความชั่ว การขอไถ่โทษและขอพร
เพื่อมนุษย์ การบันทึกการกระทำดีหรือชั่วของมนุษย์ เป็นต้น

มลาอิกะฮ์อยู่ในสภาพที่มนุษย์มองไม่เห็น สัมผัสไม่ได้ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมลาอิกะฮ์ จึงเป็นความสัมพันธ์ทางด้านจิตใจ มลาอิกะฮ์จะรู้เห็นและติดตามการกระทำของมนุษย์อยู่ตลอดเวลา ดังนั้นมนุษย์จึงต้องทำความดี และละเว้นความชั่วไว้ตลอดเวลา ทั้งในที่ลับและที่เปิดเผย

การศรัทธาในมลาอิกะฮ์ ทำให้เกิดความรักต่อการทำความดี และรู้สึกละอายต่อการทำชั่ว

มลาอิกะฮ์เป็นผู้นำคำสั่งสอน บัญญัติต่างๆ เรื่องราวในอดีตและอนาคต เรื่องราวที่ลึกลับเกี่ยวกับโลกนี้และโลกหน้า ความรู้ที่หลากหลายมาบอกแก่ท่านนบีเพื่อสั่งสอนมนุษย์ สิ่งเหล่านี้เป็นข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่มนุษย์ทั้งสิ้น เป็นความเมตตากรุณาอันหาที่สิ้นสุดไม่ได้ของอัลลอฮ์ที่แผ่แผ่แก่มนุษย์ทุกชาติ ศาสนา ภาษาและเผ่าพันธุ์ ผู้ที่เชื่อหรือศรัทธาในข้อเท็จจริงที่มลาอิกะฮ์นำมาบอกเรียกว่า มุอฺมิน ผู้ศรัทธาในมลาอิกะฮ์

มลาอิกะฮ์นำข่าวสารที่เป็นสัจธรรม เป็นข่าวสารที่ได้รับคำสั่งมาจากอัลลอฮ์ เป็นข่าวสารที่มุ่งพัฒนามนุษย์ให้เป็นคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งกาย วาจา ใจ และดำรงตนอยู่ในกรอบของศาสนาอิสลามจนถึงวันตัดสินในอาคิเราะฮ์

การศรัทธาในมลาอิกะฮ์ คือ ศรัทธาว่ามลาอิกะฮ์มีจริง มลาอิกะฮ์เป็นบ่าวที่ซื่อสัตย์ของอัลลอฮ์ และมลาอิกะฮ์ต่างก็ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่บิดพลิ้วเพื่อความสมบูรณ์ของภารกิจที่อัลลอฮ์ได้มอบหมายให้ ผู้ที่ศรัทธาในมลาอิกะฮ์สามารถยับยั้งการทำความชั่วทุกประการ

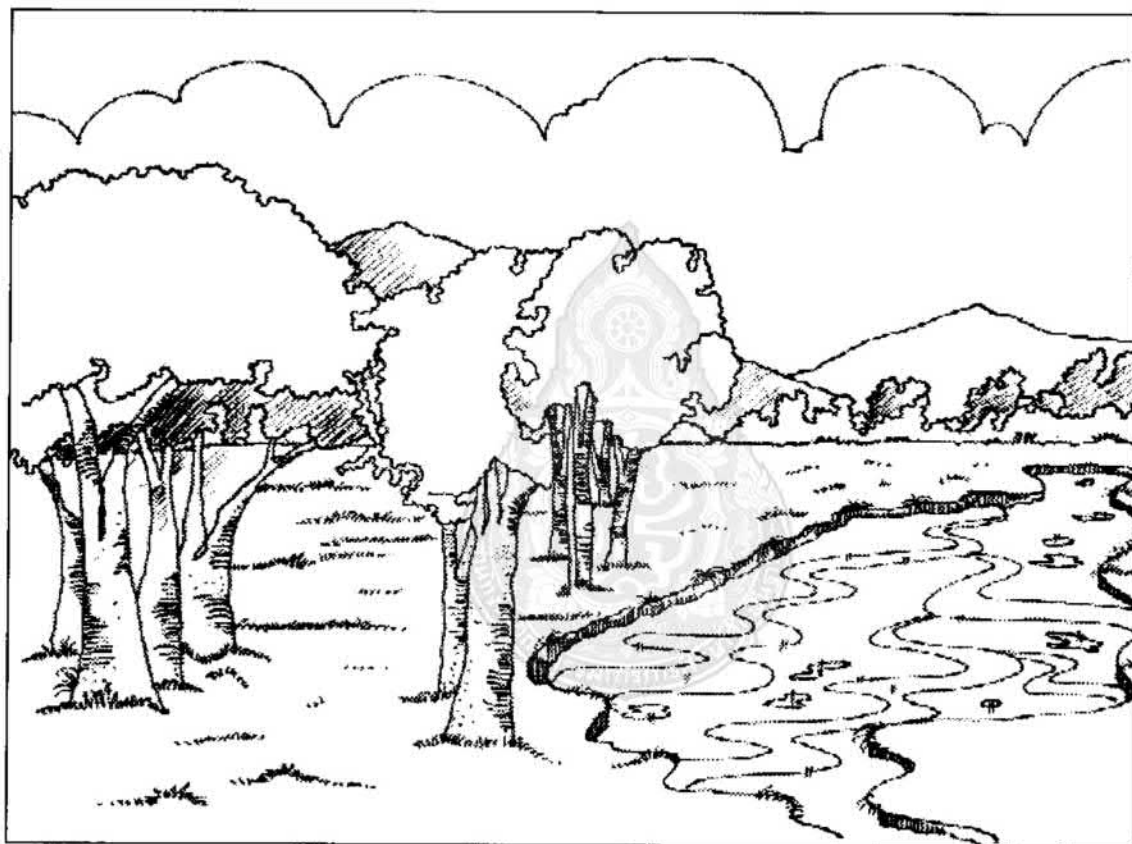
กิจกรรมท้ายบท

๑. จงอธิบายถึงผลที่เกิดจากการศรัทธาในมลาอิกะฮ์
๒. จงอธิบายคุณลักษณะของมลาอิกะฮ์
๓. ใครเป็นผู้สร้างมลาอิกะฮ์

ชื่อและหน้าที่ของมลาอิกะฮ์

มลาอิกะฮ์มีจำนวนมาก ไม่มีใครทราบจำนวนที่แน่นอนได้ นอกจากอัลลอฮ์ มลาอิกะฮ์ที่เราต้องเรียนรู้เบื้องต้น คือ

๑. ญิบรออีล มีหน้าที่นำวะหฺยู หรือคำสั่งสอนจากอัลลอฮ์มายังรَسُول เพื่อให้รَسُولเผยแผ่ต่อมนุษย์

๒. มิกออีล มีหน้าที่นำปัจจัยยังชีพมาให้มนุษย์ และสิ่งมีชีวิตทั้งหมด

๓. อีสรอฟีล มีหน้าที่เป่าสัญญาณในวันกียามะฮฺ (วันฟื้นคืนชีพ)
๔. อิซรออีล มีหน้าที่เอาชีวิตของมนุษย์ และสิ่งมีชีวิตทั้งหมด
๕. เราะเกิบ อะติต มีหน้าที่ติดตามและบันทึกการกระทำของมนุษย์ ทั้งความดีและความชั่ว
๖. มุงกัร นะกีร มีหน้าที่สอบสวนมนุษย์ที่ตาย
๗. ริฎวาน มีหน้าที่ดูแลสวรรค์
๘. มาลิก มีหน้าที่ดูแลนรก

เนื่องจากมลาอิกะฮฺมีจำนวนมากแต่ไม่มีใครทราบจำนวนที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮฺ อย่างไรก็ตามก็เต็มมลาอิกะฮฺทั้งหมดก็มีหน้าที่อย่างเดียวกัน ต่างกันที่ลักษณะภารกิจเท่านั้น หน้าที่หลักของมลาอิกะฮฺ คือปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของอัลลอฮฺในสิ่งที่พระองค์ต้องการด้วยความซื่อสัตย์ มลาอิกะฮฺเป็นผู้ที่ปราศจากความชั่วทั้งปวง ไม่กระทำในสิ่งที่ฝ่าฝืนคำสั่งของอัลลอฮฺแม้แต่หน่อย ดังนั้นการปฏิบัติงานของมลาอิกะฮฺจึงแตกต่างจากการทำงานของมนุษย์อย่างสิ้นเชิง เพราะมนุษย์มีความลำเอียง ไม่ซื่อสัตย์ ฯลฯ คุณธรรมของมลาอิกะฮฺ จึงสูงส่งกว่าพฤติกรรมของมนุษย์อย่างเทียบกันไม่ได้ มนุษย์ที่มลาอิกะฮฺเทิดทูนคือ มนุษย์ที่ยำเกรงในอัลลอฮฺ มลาอิกะฮฺจะไม่ละเมิดคำสั่งของอัลลอฮฺแต่ช่วยฏอนเป็นผู้ที่ละเมิดคำสั่งของอัลลอฮฺ และจะชักชวนมนุษย์ให้ลุ่มหลงอยู่ในอบายมุขทุกชนิด มลาอิกะฮฺกับช่วยฏอนจึงมีความแตกต่างกันราวฟ้ากับดิน

การปฏิบัติหน้าที่ของมลาอิกะฮฺด้วยความซื่อสัตย์ทำให้ผู้มีความศรัทธาในมลาอิกะฮฺเกิดความศรัทธาในอัลลอฮฺมากยิ่งขึ้น เพราะมลาอิกะฮฺ ปกป้องความดีงาม และพิทักษ์รักษาจักรวาลของอัลลอฮฺให้เกิดความสมดุล มลาอิกะฮฺจะกระทำสิ่งใดก็ต่อเมื่อได้รับคำสั่งจาก

อัลลอฮ์ และจะไม่ฝ่าฝืนคำสั่งของพระองค์ ภารกิจของมลาอิกะฮ์จะแตกต่างกัน เช่น มลาอิกะฮ์มีกาอิลผู้ทำหน้าที่ดูแลปัจจัยต่างๆ ของมนุษย์ สัตว์และอื่นๆ อีกมากมาย การเกิดลม ฝน การเปลี่ยนแปลงของดินฟ้าอากาศ เหล่านี้เป็นสิ่งยังชีพที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ สัตว์และพืช หากไม่มีลมและฝน มนุษย์ สัตว์และพืชก็ไม่อาจมีชีวิตได้ การดูแลปัจจัยเหล่านี้ให้เกิด ความสมดุลในทุกหนทุกแห่งในจักรวาล จึงเป็นภารกิจที่อัลลอฮ์ทรงมอบให้มลาอิกะฮ์มีกาอิลไปปฏิบัติ มลาอิกะฮ์มีกาอิลก็ปฏิบัติภารกิจเหล่านี้ด้วยความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ตั้งแต่มีจักรวาลจนวันสิ้นโลก

สิ่งเหล่านี้มนุษย์สามารถพิสูจน์ได้ด้วยตาหรือประสาทสัมผัสอื่นๆ ทั้งสิ้น ดังเช่นที่เราเห็นว่าเมื่อถึงช่วงที่อากาศร้อนจัด เราก็เรียกว่า ฤดูร้อน ช่วงที่อากาศหนาวเย็น ก็เรียกว่า ฤดูหนาว เป็นต้น เหตุการณ์เหล่านี้คือ สัญญาณที่บ่งบอกให้รู้ว่า มลาอิกะฮ์มีจริง

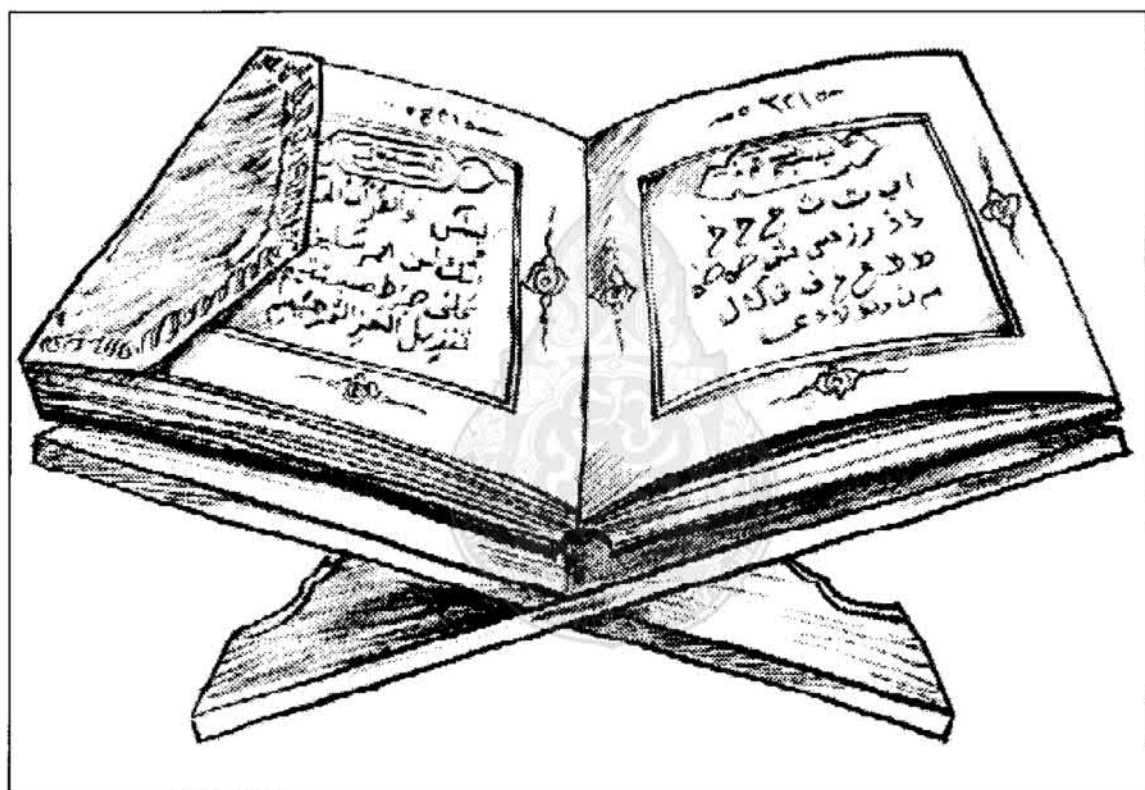
กิจกรรมท้ายบท

๑. จงบอกชื่อและหน้าที่ของมลาอิกะฮ์
๒. มลาอิกะฮ์ จะกระทำการใดก็ต่อเมื่อได้รับคำสั่งจากใคร
๓. เราจะรู้ได้อย่างไรว่ามลาอิกะฮ์มีจริง
๔. การเชื่อในมลาอิกะฮ์สามารถยับยั้งการทำความชั่วได้อย่างไร
จงอธิบาย
๕. สัญญาณที่บ่งบอกว่ามลาอิกะฮ์มีจริง มีอะไรบ้าง

การศรัทธาในคัมภีร์

นับตั้งแต่อัลลอฮฺสร้างมนุษย์ขึ้นมาบนโลกนี้ มนุษย์ได้เรียนรู้และพัฒนาความเป็นอยู่ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปในยุคแรกๆ มนุษย์ยังอยู่กันอย่างง่าย ๆ ไม่มีปัญหาที่ยุ่งยาก ต่อมาจึงเกิดมีปัญหาย่อย ๆ ซับซ้อนขึ้น อัลลอฮฺจึงได้ประทานคัมภีร์มาช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสภาพชีวิตความเป็นอยู่ในแต่ละยุค เพื่อให้มนุษย์นำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างกลมกลืน

ในคัมภีร์ของอัลลอฮฺจะปรากฏหลักคำสอนเป็นหลักใหญ่ๆ อยู่ ๒ ประการ ได้แก่

๑. สอนถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับอัลลอฮฺ

๒. สอนถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์

หลักคำสอนทั้งสองเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตที่ก่อให้เกิดการปฏิบัติที่ดีต่ออัลลอฮฺและมนุษย์ กล่าวคือนบีหรือรَسُولทุกท่านจะสั่งสอนประชาชาติของท่านให้ยำเกรงในอัลลอฮฺ มุ่งมั่นปฏิบัติศาสนกิจต่างๆ เพื่อเป็นการภักดี ทำแต่สิ่งที่ดีงาม ฯลฯ เพื่อเป็นการสร้างสายสัมพันธ์กับอัลลอฮฺให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ดี สายสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นระหว่างอัลลอฮฺกับมนุษย์จะดีเพียงใดก็ตาม หากมนุษย์ด้วยกันเองยังคงละเมิดสิทธิระหว่างกัน เช่น ลักขโมย ผิดประเวณี ทำลายชีวิตและทรัพย์สินซึ่งกันและกัน ดำรงตนเป็นคนไร้ซึ่งคุณธรรมและจริยธรรมที่ดีงาม อาทิ ไม่ซื่อสัตย์ ผิดสัญญา โอหังและข่มเหงผู้ด้อยกว่า เป็นต้น สิ่งเหล่านี้อาจทำให้สายสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับอัลลอฮฺขาดสะบั้นลงได้ เพราะการทำความดีกับอัลลอฮฺแต่มีกทะเลาะวิวาทกับเพื่อนมนุษย์ด้วยกันนั้น ไม่ใช่คำสั่งสอนของอัลลอฮฺ

ดังนั้น แนวทางปฏิบัติของทุกประชาชาติตามแนวทางของอัลลอฮฺที่นบีหรือรَسُولได้สั่งสอน คือ ให้ทุกคนกระทำความดีงามต่ออัลลอฮฺและเพื่อนมนุษย์เพื่อความผาสุกในการรับผลตอบแทนในอาคิเราะฮฺ

ทุกประชาชาติในอดีตจึงมีคัมภีร์เป็นแนวทางปฏิบัติ และชี้แนะพวกเขาไม่ให้หลงทาง คัมภีร์ของอัลลอฮฺที่ประทานให้ในแต่ละยุค แม้จะมีรายละเอียดต่างกันไปบ้างแต่ก็เหมือนกันในเรื่องการศรัทธาใน

อัลลอฮ์องค์เดียว คัมภีร์ที่สำคัญ ได้แก่

๑. คัมภีร์เตารอฮ์ อัลลอฮ์ประทานให้แก่บีมูซา อะลัยฮิสสะลาม เนื้อหาสาระของคัมภีร์เตารอฮ์ ประกอบด้วยบทบัญญัติต่างๆ กฎเกณฑ์ แนวทางชีวิตที่เหมาะสมกับสมัยนั้น คำพยากรณ์เกี่ยวกับการบังเกิดของนบีคนสุดท้าย คือ ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม

คัมภีร์เตารอฮ์ประทานลงมาเป็นภาษาอิบรู (อิบรอนี)

คำสั่งสอนของอัลลอฮ์ที่สำคัญที่ปรากฏอยู่ในเตารอฮ์ที่ประทานแก่บีมูซา อะลัยฮิสสะลาม และประชาชาติของท่านในยุคหนึ่ง คือ พวกยิว ได้แก่ บัญญัติ ๑๐ ประการ ซึ่งอัลลอฮ์ประทานให้ขณะที่ท่านนบีมูซา อะลัยฮิสสะลามอยู่บนภูเขาตุรซีน (ภูเขาซีนาย)

บัญญัติ ๑๐ ประการ มีดังนี้

- (๑) ยอมรับในเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้า ณ ที่นี้คือ อัลลอฮ์
- (๒) ห้ามกราบไหว้รูปเคารพ เพราะสรรพสิ่งที่มีอยู่ในท้องฟ้า และแผ่นดินไม่สามารถจะให้เหมือนกับพระผู้เป็นเจ้า
- (๓) ห้ามออกพระนามของพระผู้เป็นเจ้าโดยปราศจากความเคารพนับถือ

- (๔) ให้ถือวันเสาร์ (สับตุ หรือ ชะบาโต) เป็นวันบริสุทธิ์
- (๕) ให้เคารพนับถือบิดามารดา
- (๖) ห้ามฆ่ามนุษย์ด้วยกัน
- (๗) ห้ามผิดประเวณี
- (๘) ห้ามลักทรัพย์
- (๙) ห้ามเป็นพยานเท็จ
- (๑๐) ห้ามโลภของผู้อื่น

หลังจากการประทานบัญญัติ ๑๐ ประการแล้ว อัลลอฮ์ได้ประทานแนวทางการปฏิบัติอื่นๆ อีก เพื่ออธิบายบทบัญญัติดังกล่าว เช่น วิธีละหมาดสำหรับชนในยุคนั้น การพลีและพิธีกรรมต่างๆ ตลอดจนกฎหมายเพื่อให้สังคมสมัยนั้นอยู่กันอย่างสันติ

เตารอฮ์ที่ประทานในครั้งนั้นเป็นรากฐานแห่งเอกภาพของอัลลอฮ์ผู้ทรงรอบรู้อย่างยิ่ง

๒. คัมภีร์ชะบูร อัลลอฮ์ประทานให้แก่ นบีดาอูด อะลัยฮิสสะลาม เนื้อหาสาระของคัมภีร์ประกอบด้วยคำสอน คำสรรเสริญอัลลอฮ์ คำขอพร (ดุอาอ์) คำตักเตือนและสุภาษิต ในคัมภีร์ชะบูรไม่มีบทบัญญัติทางศาสนา เพราะท่านนบีดาอูด อะลัยฮิสสะลาม เพียงแต่ดำเนินการตามคำสั่งสอนที่มีอยู่ในคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ได้ประทานแก่ท่านนบีมูซา อะลัยฮิสสะลาม หรือคัมภีร์เตารอฮ์ที่มีรายละเอียดในเรื่องนี้อยู่แล้ว

คัมภีร์ชะบูรประทานลงมาเป็นภาษาสุรยาณี หรือภาษาซีเรียโบราณ (ซีเรียค)

ต่อมาคัมภีร์เตารอฮ์ และชะบูรได้ถูกรวบรวมเป็นเล่มเดียวกัน เรียกว่า “คำสัญญาเดิม” แต่ชาวมุสลิมยังคงเรียกว่า เตารอฮ์และชะบูรเหมือนเดิม เนื้อหาสาระตามต้นฉบับเดิมที่ประทานลงมาได้สูญหายไปหมดสิ้นแล้ว ที่มีกล่าวอยู่บ้างในอัล-กุรอานนั้นเป็นอะหฺลุที่ประทานลงมาในสมัยท่านนบีมุหัมมัด คืออัลลิลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม

๓. คัมภีร์อินญีล อัลลอฮ์ประทานให้แก่ นบีอีซา อะลัยฮิสสะลาม เนื้อหาสาระของคัมภีร์อินญีลยังคล้ายคลึงกับที่มีอยู่ในคัมภีร์เตารอฮ์ และชะบูร ยังคงเน้นความสำคัญในเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงการบังเกิดของนบีคนสุดท้ายอีกครั้งหนึ่ง คือท่านนบีมุหัมมัด คืออัลลิลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม ต้นฉบับเดิมของคัมภีร์

คำสั่งสอนของอัลลอฮ์ที่ได้ประทานลงมาแก่บรรดานบีในยุคก่อนๆ ในรูปของคำสั่งสอนที่ยังไม่ได้รวบรวมเป็นกลุ่ม เป็นเล่ม แยกกระจัดกระจายอยู่ในหมู่ผู้ศรัทธาโดยการจดจำ บันทึกไว้บนเปลือกไม้ หิน หนังสัตว์ ฯลฯ ลักษณะคำสั่งสอนอย่างนี้ เรียกว่า ศุหุฟ นบีที่เคยได้รับศุหุฟมีหลายท่าน เช่น นบีอาดัม อะลียฮิสสะลาม นบีชีษอะลียฮิสสะลาม นบีอิบรอฮีม อะลียฮิสสะลาม นบีมูซา อะลียฮิสสะลาม ฯลฯ เมื่อมนุษยามีวิวัฒนาการมากขึ้นก็ได้รวบรวมศุหุฟต่างๆ ที่แยกกันอยู่ทั่วไปในยุคนั้นจัดเป็นรูปเล่ม เรียกว่า อัล-กิตาบ

อัล-กิตาบหรือคัมภีร์ ณ ที่นี้หมายถึง คัมภีร์ของอัลลอฮ์ที่โด่งดังมี ๔ เล่ม คือ เตารอฮฺ ซะบูรฺ อินญีลและอัล-กุรอาน

ศุหุฟที่ประทานแก่นบีคนก่อนๆ ยังมีอีกมากแต่ไม่มีใครรู้ทั้งศุหุฟและนบีที่ได้รับ นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น

ศุหุฟ และคัมภีร์ต่างๆ ของอัลลอฮ์เป็นสิ่งที่มุฮัมมัดทุกคนต้องศรัทธาว่า เป็นของอัลลอฮ์ ที่ยังคงมีอยู่และใช้อยู่ในปัจจุบันจนถึงอาคิเราะฮฺ คือ อัล-กุรอานซึ่งเป็นคัมภีร์ที่ได้รวบรวมคำสั่งสอนเรื่องราวต่างๆ ในอดีตมาหมวดไว้ในอัล-กุรอานจนหมดสิ้นแล้ว ทั้งที่เป็นศุหุฟและคัมภีร์โบราณ เช่น เตารอฮฺ ซะบูรฺ อินญีล เป็นต้น

อัล-กุรอานสิ่งมหัศจรรย์อันสุดท้ายที่ยืนหยัดมาจนถึงบัดนี้โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง สักคายนารับปรุงเพิ่มเติมใดๆ ทั้งสิ้นเป็นประจักษ์พยานที่แสดงให้เห็นถึงความเกรียงไกร ความสมบูรณ์ที่แท้จริงของผู้ประทาน และเนื้อหาที่เป็นสัจธรรมที่ถูกต้องเหมาะสมกับทุกยุคทุกสมัยอย่างแท้จริง

ผู้ศรัทธาในอัล-กุรอานจะเป็นผู้ประสบชัยชนะ ณ เบื้องพระพักตร์ของอัลลอฮ์ในอาคิเราะฮฺอย่างแน่นอน

กิจกรรมท้ายบท

๑. จงบอกชื่ออนิที่ที่ได้รับคัมภีร์แต่ละเล่ม
๒. จงอธิบายถึงสาเหตุที่ต้องมีคัมภีร์หลายเล่มตามยุคสมัยต่างๆ กัน
๓. ปัจจุบันเรายึดถือคัมภีร์ใด เพราะอะไร
๔. คัมภีร์ทั้ง ๔ เล่ม มีลักษณะคำสอนที่เหมือนกันในเรื่องใด
๕. คัมภีร์ของอัลลอฮ์เล่มใดที่มีใช้จนถึงวันกิยามะฮ์ (วันฟื้นคืนชีพ)
๖. การบังเกิดของนบีมุหัมมัด คือลลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม มีระบุในคัมภีร์อันญิลมาแล้วใช้หรือไม่

คัมภีร์อัล-กุรอาน

อัล-กุรอาน เป็นคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ประทานแก่นบีมุหัมมัด คือลลิลลอฮ์ อะลียฮิ วะสลัลม เป็นคัมภีร์ฉบับสุดท้ายที่ได้รับการบันทึกไว้อย่างสมบูรณ์ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข ถูกประทานลงมาเป็นภาษาอาหรับ ท่านนบีมุหัมมัด คือลลิลลอฮ์ อะลียฮิ วะสลัลม เริ่มรับอัล-กุรอานเมื่ออายุ ๔๐ ปี และอัลลอฮ์ได้ทรงประทานต่อเนื่องกันเป็นเวลา ๒๓ ปี โดยแบ่งช่วงการประทานอัล-กุรอานได้ ๒ ช่วง คือ

๑. ช่วงที่ท่านนบี ๙ อยู่ในนครมักกะฮ์ ๑๓ ปี อัล-กุรอานที่ประทานลงในช่วงนี้ เรียกว่า มักกียะฮ์ หรือสุเราะฮ์มักกียะฮ์ มีทั้งหมด ๘๖ สุเราะฮ์หรือ ๑๙ ญุซอ์ เป็นเหตุการณ์เกิดขึ้นก่อนที่ท่านนบี ๙

อพยพ (อิจญ์เราะฮฺ) ไปอยู่ที่นครมะดีนะฮฺ

สุเราะฮฺมักกียะฮฺกล่าวถึง หลักการศรัทธา การตอบแทนผู้ยอมรับ และปฏิเสธหลักการศรัทธา เรื่องราวของบรรพชนในอดีต เช่น พวก อาดะมะ มูซา ยีว คริสเตียน เป็นต้น

๒. ช่วงที่ท่านนบีมุฮัมมัด อยู่ในนครมะดีนะฮฺ ๑๐ ปี อัล-กุรอานที่ประทานลงมาในช่วงนี้ เรียกว่ามะดะนียะฮฺหรือสุเราะฮฺมะดะนียะฮฺ มีทั้งหมด ๒๘ สุเราะฮฺ หรือ ๑๑ ญุซอ์ เป็นเหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อท่านนบีมุฮัมมัด อพยพ (อิจญ์เราะฮฺ) ไปอยู่ที่มะดีนะฮฺแล้ว อายะฮฺที่ประทานลงเมื่อเปิดมักกะฮฺแล้วก็เรียกว่ามะดะนียะฮฺ เช่นกัน

สุเราะฮฺมะดะนียะฮฺ กล่าวถึง กฎเกณฑ์ต่างๆ เกี่ยวกับการปกครอง การทำสงคราม การอยู่ร่วมกันในสังคม การปฏิบัติศาสนกิจต่างๆ ตลอดจนเรื่องราวของสงครามอุหุด บัฏร์ สนธิสัญญาหุฎัยบียะฮฺ ที่เกิดขึ้นในสมัยท่านนบีมุฮัมมัด เป็นต้น

อัล-กุรอานได้รวบรวมเนื้อหาสาระที่มีคุณค่า และให้ประโยชน์แก่ผู้ศรัทธาอย่างมากมาย เนื้อหาของอัล-กุรอานเป็นแก่นของสรรพศาสตร์ เป็นแหล่งวิทยาการที่แตกแขนงเป็นสาขาวิชา ความรู้ต่างๆ มากมาย สาระในอัล-กุรอานบางตอนจะกล่าวไว้สั้นๆ บางคำไม่อาจหาความหมายได้ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการใฝ่รู้ในการศึกษา และเพื่อให้เห็นถึงการหยั่งรู้ของอัลลอฮฺอย่างแท้จริง บางตอนก็กล่าวไว้อย่างชัดเจนเพื่อความสะดวกในการเรียนรู้

ความรู้ต่างๆ ที่อัล-กุรอานกล่าวไว้มีหลายด้าน เช่น

ด้านดาราศาสตร์ กล่าวถึงการโคจรของดวงอาทิตย์ในระบบสุริยะจักรวาล การโคจรของโลกและดวงจันทร์ที่หมุนรอบดวงอาทิตย์ทำให้เกิดการนับเดือนและปี ฯลฯ

ด้านวิทยาศาสตร์กล่าวถึงการเคลื่อนไหวของลม การเกิดฝน การเปลี่ยนแปลงของดินฟ้าอากาศ การเกิดกลางวันและกลางคืน น้ำ แหล่งกำเนิดสิ่งที่มีชีวิต สัตว์เลื้อยคลาน ฯลฯ

ด้านแพทยศาสตร์กล่าวถึงการปฏิสนธิของทารกในครรภ์มารดา จนกระทั่งคลอด การเลี้ยงดูทารก การอบรมลูก ฯลฯ

ด้านประวัติศาสตร์ กล่าวถึงบรรพชนในอดีต เช่น พวกอาดัมฮะมูด ยิว คริสเตียน เป็นต้น

ด้านสังคมศาสตร์กล่าวถึงการครองเรือน สิทธิสตรี การลงโทษ ผู้ฝ่าฝืน กฎเกณฑ์ของสังคม การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติ ฯลฯ

ด้านการเกษตรกรรมกล่าวถึง การเพาะปลูกที่เหมาะสมกับ ฤดูกาล พันธุ์ไม้ชนิดต่างๆ ฯลฯ

ด้านภาษาศาสตร์ ได้แสดงให้เห็นถึงการใช้ภาษาที่สละสลวย คล่องจอง รัดกุม ได้ใจความ ทำให้ภาษาอาหรับเป็นภาษาที่โดดเด่น มีลักษณะพิเศษที่ยอมรับกันในกลุ่มนักภาษาศาสตร์ การใช้ภาษาอาหรับ ในคัมภีร์อัล-กุรอานทำให้เกิดวิชาทางด้านภาษาอาหรับหลายอย่าง เช่น ไวยากรณ์ (นะหฺว) วากยสัมพันธ์ (ศ็อรฺฟ) เป็นต้น

ความรู้ต่างๆ ที่อัล-กุรอานได้กล่าวถึงตั้งแต่สมัยท่านนบีมุฮัมมัด ถึงปัจจุบันก็ยังคงทันสมัย เหมาะกับยุคสมัยต่างๆ เป็นอย่างดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้ สามารถพิสูจน์ได้เสมอ ประจักษ์พยานในสรรพศาสตร์ต่างๆ ที่มีในอัล-กุรอานบ่งบอกให้รู้ว่า อัล-กุรอานเป็นสิ่งมหัศจรรย์ (มูอัญชะฮิด) อย่างหนึ่งของอัลลอฮ์ที่ประทานแก่ท่านนบีมุฮัมมัด เพราะความรู้ต่างๆ ที่มีในอัล-กุรอานเป็นความรู้ที่ท่านนบีมุฮัมมัดไม่สามารถจะเขียนขึ้นมาเองได้เลย บางอย่างก็เป็นเรื่องลึกลับเกินปัญญามนุษย์จะหยั่งรู้ได้ เช่น เรื่องจิต วิญญาณ การกำเนิดมนุษย์ มลาอิกะฮ์ สวรรค์ นรก เหตุการณ์

ในอนาคต ฯลฯ เรื่องเหล่านี้ท่านนบีฯไม่เคยสัมผัสมาก่อนนอกจากการบอกเล่าของอัลลอฮฺที่ปรากฏในอัล-กุรอานเท่านั้น

ดังนั้น การศรัทธาในคัมภีร์ของอัลลอฮฺ คือ ศรัทธาว่าคัมภีร์ของอัลลอฮฺเป็นวาจาสิทธิ์ของพระองค์เพียงผู้เดียว นบีต่างๆ เป็นผู้นำมาเผยแผ่ด้วยความซื่อสัตย์ และสาระในอัล-กุรอานเป็นสัจธรรมที่เป็นจริงทั้งสิ้น สามารถพิสูจน์ได้เสมอ

อัล-กุรอานแบ่งออกเป็นบท หรือสุเราะฮฺได้ ๑๑๔ สุเราะฮฺ แบ่งเป็นอายะฮฺได้ ๖๖๖๖ อายะฮฺ และแบ่งเป็นส่วน หรือญุซอ์ได้ ๓๐ ส่วน

อัล-กุรอานเป็นคัมภีร์เล่มเดียวที่ไม่เคยถูกเปลี่ยนแปลง และยังคงถูกรักษาไว้ในสำนวนเดิมจนถึงทุกวันนี้ ปัจจุบันอัล-กุรอานถูกอ่านโดยคนมุสลิมทั่วโลกมากกว่าพันล้านคน

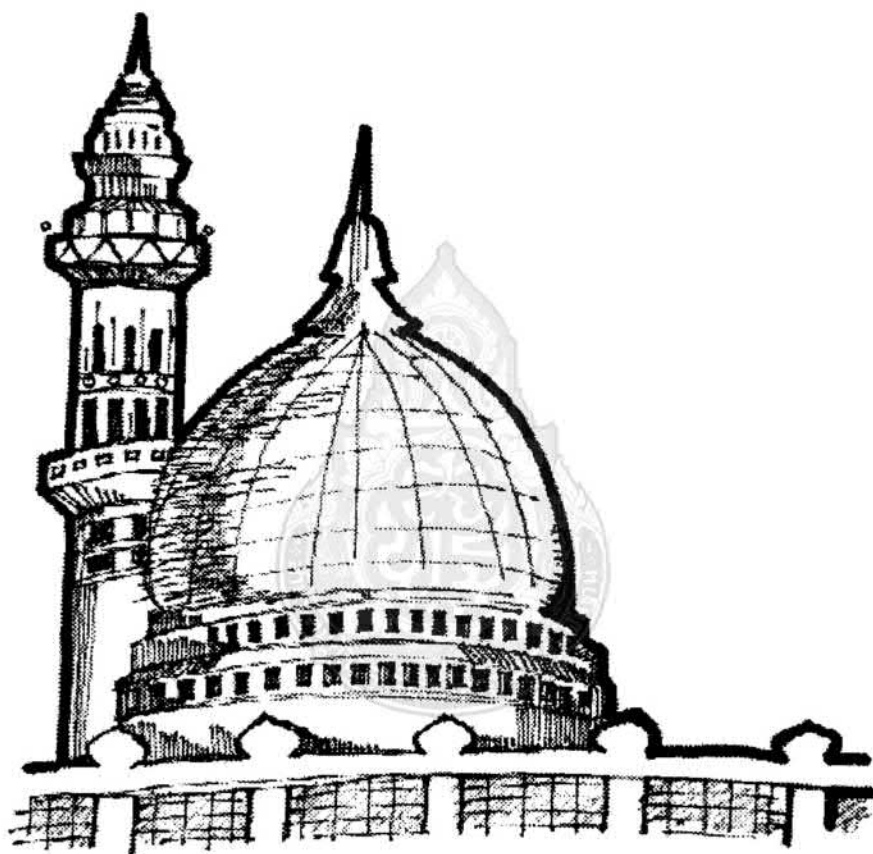
กิจกรรมท้ายบท

๑. อัล-กุรอ่านกล่าวถึงเรื่องต่างๆ ได้แก่อะไรบ้าง
๒. อัล-กุรอ่านแบ่งเป็นกี่บท กี่อายะฮ์ และกี่ส่วน
๓. นักเรียนจำเป็นต้องเรียนอัล-กุรอ่านหรือไม่ เพราะอะไร
๔. จงอธิบายความเป็นมาของคัมภีร์ อัล-กุรอ่าน
๕. ร่วมกันอภิปรายโดยระดมพลังสมองหรือเข้ากลุ่มอภิปรายเรื่องราวเกี่ยวกับการปฏิสนธิทารกในครรภ์มารดาตามที่อัล-กุรอ่านกล่าวไว้นั้น เป็นความจริงหรือไม่อย่างไรและตรงกับหลักการแพทย์ปัจจุบันหรือไม่

การศรัทธาในรสุล

รสุล คือผู้ที่ทำหน้าที่นำคำสั่งสอนของอัลลอฮ์ มาเผยแพร่แก่มนุษย์ เพื่อให้มนุษย์ทำความดีและหลีกเลี่ยงจากการทำความชั่ว

รสุลแต่ละท่านได้รับวะหฺยู หรือการเปิดเผยให้รู้คำสั่งสอนของอัลลอฮ์ การยอมรับและปฏิบัติตามรสุลจึงเท่ากับปฏิบัติตามคำสั่งสอนของอัลลอฮ์ และการฝ่าฝืนต่อรสุลก็เท่ากับฝ่าฝืนต่อคำสั่งสอนอัลลอฮ์ ด้วยเช่นเดียวกัน

รสุลมีคุณลักษณะพิเศษที่โดดเด่น คือ เป็นผู้ที่ไว้วางใจได้ เป็นผู้ทำหน้าที่เผยแผ่คำสั่งสอนของอัลลอฮ์ เป็นผู้ที่มีความเฉลียวฉลาด เป็นเยียมและเป็นผู้ที่มีสัจจะวาจาที่เที่ยงตรง นอกจากคุณลักษณะพิเศษเหล่านี้แล้ว รสุลยังมีคุณธรรมและจรรยาบรรณในการดำรงตำแหน่งเป็นประมุขแห่งศาสนาอิสลามที่สมบูรณ์และนำมาเป็นแบบอย่างในชีวิตประจำวันได้ เช่น ชื่อสัตย์สุจริต ไม่พูดปด ไม่ใส่ไคล้ผู้อื่น ไม่ประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สินผู้อื่น ไม่อิจฉาริษยาผู้อื่น มีความเที่ยงธรรม สงสารและเอ็นดูผู้ยากไร้ ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความบริสุทธิ์ใจ เสียสละ มีความรับผิดชอบ รู้จักหน้าที่ของตนเอง เคารพและให้เกียรติผู้อื่น เป็นต้น คุณธรรมเหล่านี้เป็นแบบอย่างที่ได้กระทำเพื่อเป็นเยี่ยงอย่างที่ดี ทั้งกาย วาจา ใจของผู้ศรัทธาที่จะได้เข้าใกล้อัลลอฮ์มากยิ่งขึ้น

บรรพชนในอดีตจะมีรสุลเป็นผู้นำทางสู่อัลลอฮ์ เช่น ท่านนบีมูซา อะลียฮิสสะลาม เป็นผู้สั่งสอนเรื่องของพระผู้เป็นเจ้าแก่พวกยิว เป็นต้น นบีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลียฮิ วะสลัลม เป็นผู้สั่งสอนศาสนาอิสลามแก่ประชาชาติในยุคสุดท้ายโดยไม่แยกเชื้อชาติ ศาสนาและเผ่าพันธุ์ ภารกิจของรสุลในทุกยุคทุกสมัยจึงมีความยากลำบากทันททุกข์ทรมาน และอดทนต่อสູ້ฟันฝ่าอุปสรรคนานาประการ เพื่อยืนหยัดคำสั่งสอนมาจนถึงปัจจุบัน

ดังนั้น เพื่อให้รสุลทุกท่านในอดีตมีสภาวะที่เหนือกว่าพวกอธรรม อัลลอฮ์จึงประทานให้รสุลทุกท่านเป็นผู้ที่ปลอดจากความชั่ว (มะอฺศุม) พร้อมทั้งประทานความสามารถที่มนุษย์ไม่สามารถกระทำได้ซึ่งเป็นสิ่งมหัศจรรย์ (มุอฺญิซะฮฺ) ที่เลอเลิศสำหรับต่อสู้กับศัตรูที่มุ่งทำลายการเผยแผ่ศาสนาของอัลลอฮ์

มอญิชะฮฺที่ประทานให้นบีท่านก่อนๆ ได้แก่ นบีมุซา อะลีย-ฮิสสะลาม สามารถเสกไม้เท้าให้เป็นงู ณ เบื้องหน้าพระพักตร์ของกษัตริย์ฟิรอะฮฺ (ฟาร์โร) นบีอิซา อะลียฮิสสะลาม สามารถปลุกชีวิตกนตายให้ฟื้นคืนชีพได้ สามารถรักษาคนที่เป็โรคเรื้อน คนตาบอด หูหนวกให้กลับสภาพเป็นปกติได้ เพื่อให้พวกยิวที่เยาะเย้ยท่านได้ประจักษ์พยานว่า อัลลอฮฺมีจริง เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นความเลอเลิศเฉพาะนบีที่อัลลอฮฺมีความเมตตากรุณามอบให้ไว้เป็นโล่ป้องกันศาสนาของพระองค์ ไม่ได้มีเจตนาให้บุชาส่งมหัศจรรย์ที่ได้ประทานแก่บรรดานบีต่างๆ ของพระองค์

รสุลทุกท่านจึงเป็นผู้มาบอกข่าวดีแก่คนที่ทำดี และมาแจ้งข่าวร้ายแก่ผู้ปฏิเสธให้พึงสำนึกในความผิดก่อนที่จะถูกลงโทษในอาคิเราะฮฺอย่างแสนสาหัส

รสุลเป็นผู้เสียสละอย่างแรงกล้า เป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงชีวิต ฉะนั้น การศรัทธาในรสุล คือศรัทธาว่า รสุลทุกท่านเป็นทูตของอัลลอฮฺจริง เป็นผู้ส่งสอนคำสั่งของอัลลอฮฺด้วยความซื่อสัตย์และเสียสละ คำสั่งของอัลลอฮฺที่ได้นำมานี้เป็นสัจธรรมที่เที่ยงตรงเพื่อความผาสุกในโลกนี้ และโลกหน้า

กิจกรรมท้ายบท

๑. รสูล คือบุคคลประเภทใด มีลักษณะอย่างไร
๒. คำสั่งสอนของรสูลมีจุดประสงค์อย่างไร
๓. มุอฺญิซะฮฺคืออะไร รสูลได้รับมุอฺญิซะฮฺจากผู้ใด และใช้เพื่อ
การใด
๔. ในการเผยแผ่ศาสนาอิสลาม รสูลใช้คุณธรรมอะไรบ้าง

การศรัทธาในวันอาคิเราะฮ์

วันอาคิเราะฮ์ หรือวันปรโลกเป็นวันซึ่งเหตุการณ์ต่างๆ จะเกิดขึ้นตามที่อัลลอฮ์สัญญาไว้ สิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเราจะถูกทำลาย ความรุนแรงที่เกิดขึ้นจะเป็นความรุนแรงที่ไม่สามารถต้านทานได้ มนุษย์ทุกคนจะถูกให้ฟื้นคืนชีพเพื่อรับผลแห่งการตอบแทนตามที่แต่ละคนได้กระทำไว้

คนที่กระทำความดี ก็จะได้รับรางวัลตอบแทน

คนที่กระทำความชั่ว ก็จะถูกลงโทษ

ในวันอาคิเราะฮฺ อำนาจทั้งหมดเป็นของอัลลอฮฺ ไม่มีผู้ใดช่วยเหลือ
กันได้ แม้จะเป็นพ่อแม่กับลูก หรือญาติพี่น้อง

อัลลอฮฺกำหนดให้มีอาคิเราะฮฺโดยมีจุดหมายที่แน่นอน คือ เป็น
ระยะเวลาสิ้นสุดของทุกสรรพสิ่ง แล้วจึงให้บังเกิดขึ้นใหม่อีกครั้งเพื่อ
ตอบแทนผลกรรมของแต่ละคน ทำนองเดียวกับที่เรามักพูดว่า งานเลี้ยง
ต้องมีวันเลิกรา ไม่มีงานเลี้ยงที่ใดที่จะจัดได้ตลอดไป ในลักษณะ
เดียวกันโลกของเราตลอดจนสิ่งที่มีชีวิตและอื่นๆ เมื่อถึงเวลาก็ต้อง
หมดสภาพ หรือตาย สิ่งนี้เป็นข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ทั่วไป

โลกที่อยู่ระหว่างโลกปัจจุบันกับโลกอาคิเราะฮฺ เรียกว่า โลกบَرซัค
สถานที่นี้เป็นที่อยู่ของบรรดามนุษย์ที่ตายไปแล้ว โลกบَرซัคเป็นที่
พักพิงของรูลุเพื่อรอการฟื้นคืนชีพไปรับผลตอบแทนในอาคิเราะฮฺ รูลุ
ที่อยู่ในโลกบَرซัคจะได้รับรู้ผลกรรมของแต่ละคนที่ได้ทำไว้ในโลกปัจจุบัน
ผู้ใดทำดีมากก็มีความสุขสบาย ผู้ใดทำชั่วมากก็มีความทุกข์ทรมาน

การฟื้นคืนชีพในวันตัดสินจะต้องมีแน่นอนเปรียบเสมือนการ
เรียนของนักเรียนที่ต้องมีการสอบเพื่อวัดและประเมินผลการเรียน

วันฟื้นคืนชีพ (กิยามะฮฺ) หรือการฟื้นคืนชีพจากความตายสู่
สภาพใหม่ในปรโลกมีชื่อเรียกหลายอย่าง เช่น

อัส-สาอะฮฺ (ยามอวसान)

เยามุลหัก (วันแห่งความจริง)

เยามุดดิน (วันแห่งการตอบแทน)

เยามุลหิสาบ (วันแห่งการชำระ)

เยามุตตะฆอบุน (วันแห่งความเศร้าสลดใจ)

เยามุนอะตีบ (วันแห่งความแข็งแกร่ง)

เยามุลอาคิร (วันสุดท้าย) เป็นต้น

วันพีนคีนซีฟ (กียามะฮฺ) เป็นวันพิสูจน์ความดี ความชั่วของมนุษย์ทุกคน วันอันน่าสะพึงกลัวและตื่นตระหนกยิ่งนี้ต้องเกิดขึ้นแน่นอน ไม่มีใครรู้กำหนดเวลาที่แน่นอนนอกจากอัลลอฮฺ พระองค์ได้ยืนยัน

ความว่า “และแท้จริงกาลปาวสานแห่งโลกต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน โดยไม่มีข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้นและแท้จริงอัลลอฮฺจักทรงให้พินผู้ที่อยู่ในหลุมฝังศพทั้งมวล”

(สุเราะฮฺอัล-หัจญ์ อายะฮฺที่ ๗)

อัล-กุรอานได้กล่าวถึงเหตุการณ์วันพีนคีนซีฟ (กียามะฮฺ)

ความว่า “(นั่นคือเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น) ในวันที่มนุษย์จะมีสภาพประดุจดั่งแมลงเม่าที่ถูกกระจัดกระจาย และบรรดาภูเขาดแตกสลายประดุจดั่งชนสัตว์ที่ปลิวว่อน”

(สุเราะฮฺอัล-กอรีอะฮฺ อายะฮฺที่ ๔-๕)

นรก

นรก คือ สถานที่อยู่ของผู้ทำความชั่วและฝ่าฝืนคำสั่งสอนของอัลลอฮฺ ผู้ปฏิเสธพระองค์ต้องอยู่ในนรกตลอดไป

ท่านนบีฯ ได้กล่าวถึงไฟนรกที่ร้อนจนเหลือคณานับ

ความว่า “ไฟของพวกท่านที่ลูกหลานอาดัมจู่ดอยู่นี้มีความร้อนเพียงส่วนเดียว แต่ความร้อนของไฟนรกนั้นมีมากกว่าเจ็ดสิบเท่า”

บันทึกโดยมุสลิม

สวรรค์

สวรรค์ คือ สถานที่อยู่ของผู้ทำความดี ไม่ฝ่าฝืนคำสั่งสอนของอัลลอฮ์ ผู้ที่ยำเกรงในอัลลอฮ์จะสถิตย์อยู่ในสวนสวรรค์ตลอดไป

สวรรค์มีลักษณะประกอบหลายชื่อ คือ

- ☐ ญันนะตุณ นะอีม สวนสวรรค์แห่งความโปรดปราน
- ☐ ญันนะตุ อัดนิน สวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพร
- ☐ ญันนะตุล ฟิรฺเดาส สวนสวรรค์หลากหลายฟิรฺเดาส์
- ☐ ญันนะตุล มะอฺว้า สวนสวรรค์หลากหลายอันเป็นที่พำนัก
- ☐ ญันนะตุล कुลดี สวนสวรรค์อันเป็นที่พำนักอยู่เสมอ

นอกจากนี้ยังมีชื่ออธิบายดินแดนสวนสวรรค์อีก เช่น

- ☐ เราฎาะตุณ อุทยานที่มีดอกไม้
- ☐ ดารุส कुลุด สถานที่อันเป็นที่พักอยู่เสมอ
- ☐ ดารุส มุกออะฮ์ สถานที่อันยังยืน
- ☐ ดารุส สะลาม สถานที่อันสันติ
- ☐ มะกุอมุน อะมีน สถานที่อันสงบปลอดภัย
- ☐ ดารุส อาคิเราะฮ์ สถานที่ของปรโลก

สวรรค์เป็นดินแดนแห่งความผาสุกที่อัลลอฮ์เตรียมไว้สำหรับผู้ยำเกรง ผู้ใดจะเข้าสู่สวรรค์ได้นั้นต้องเตรียมตัวตั้งแต่อยู่ในโลกนี้โดยหมั่นทำความดี ทั้งที่เป็นภาระผูกมัดกับอัลลอฮ์ได้แก่ การละหมาด การทำหัจญ์ ฯลฯ และภาระที่ผูกมัดกับมนุษย์ ได้แก่ การเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน มีความซื่อสัตย์สุจริต มีสัจจะ ฯลฯ

การศรัทธาในอาคิเราะฮฺ คือ ศรัทธาว่าอาคิเราะฮฺมีจริง เกิดขึ้นแน่นอนไม่วันใดก็วันหนึ่ง อาคิเราะฮฺเป็นสถานตอบแทนการกระทำของทุกคนหลังจากฟื้นคืนชีพแล้ว และสวรรค์ นรกเป็นดินแดนในอนาคตสำหรับผู้ยำเกรงและผู้ปฏิเสธ

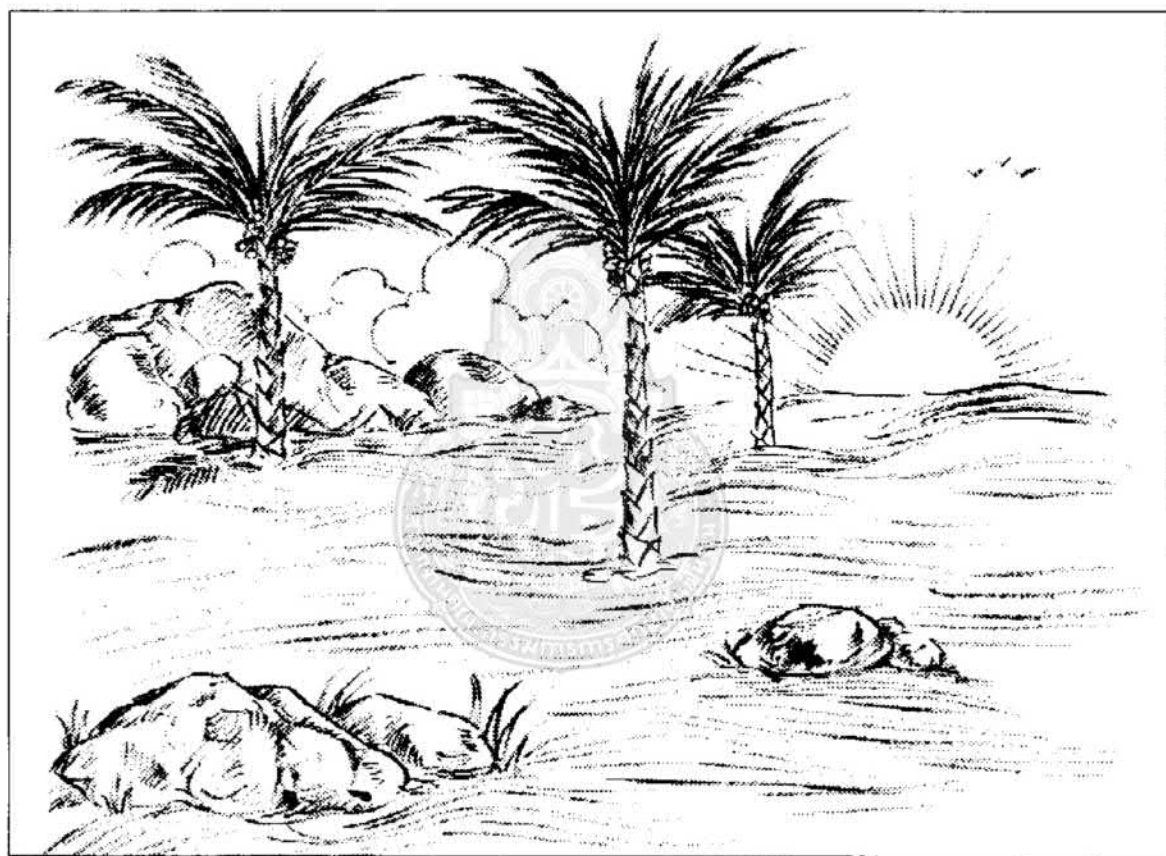
กิจกรรมท้ายบท

๑. จงอภิปรายถึงสภาพของมนุษย์ในวันอาคิเราะฮ์
๒. การตอบแทนในวันอาคิเราะฮ์เป็นอย่างไรบ้าง จงอธิบาย
๓. ถ้านักเรียนต้องการการตอบแทนที่ดีจากอัลลอฮ์ในวันอาคิเราะฮ์แล้ว นักเรียนต้องปฏิบัติตนอย่างไรในโลกนี้
๔. นักเรียนต้องศรัทธาในวันอาคิเราะฮ์อย่างไรบ้าง
๕. เหตุใดนักเรียนต้องเชื่อว่า สวรรค์ นรกมีจริง

การศรัทธาในกฎการกำหนดสภาวะ

กฎกำหนดสภาวะ (เกาะภูอ เกาะดรุ)

เกาะภูอ หมายถึง การกำหนดให้เกิดขึ้น เป็นขึ้น หรือกระทำขึ้น
ในทำนองนี้

เกาะดรุ หมายถึง กฎ และสภาวะ

คำสองคำนี้มีความหมายกว้างขวาง และมักใช้คู่กันอยู่เนื่องๆ ว่า
เกาะภูอ เกาะดรุ ดังนั้น กฎกำหนดสภาวะ (เกาะภูอ เกาะดรุ) จึง

หมายถึง การกำหนดสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้เกิดขึ้นตามกฎของผู้กำหนด และผู้กำหนดกฎในที่นี้ หมายถึง อัลลอฮ์

ในสมัยการปกครองของเคาะลีฟะฮ์อุมัร อิบน์อัล-ค็อฏฏอบ ท่านได้มีบัญชาให้อับดุลบักดะฮ์เป็นแม่ทัพยatraกำลังพลเข้าสู่สมรภูมิเลือดที่เมืองอัมวาส ณ ประเทศซีเรีย การทำสงครามในครั้งนั้นได้ดำเนินไปจนถึงขั้นแตกหักทั้งสองฝ่าย มีทหารล้มตาย บาดเจ็บจนเกิดโรคระบาดในสมรภูมิ ท่านเคาะลีฟะฮ์อุมัรจึงสั่งให้แม่ทัพอับดุลบักดะฮ์ถอนทัพออกจากพื้นที่ที่เกิดโรคระบาดไปอยู่ในที่ปลอดภัย ท่านอับดุลบักดะฮ์ได้คัดค้านว่า

“ท่านกำลังจะหนีจากเกาะฏอของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ”

หมายถึงหนีจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้เกิดขึ้น (โรคระบาด)

ท่านอุมัรได้ตอบว่า

“ฉันกำลังหนีจากเกาะฏอของอัลลอฮ์สู่เกาะดร์ของพระองค์”

จากตัวอย่างข้างต้นทำให้เห็นข้อแตกต่างได้ว่า เกาะฏอ ที่ท่านอับดุลบักดะฮ์กล่าว หมายถึงโรคระบาดที่ถูกกำหนดให้เกิดขึ้นโดยอำนาจของอัลลอฮ์ และเกาะดร์ที่ท่านอุมัรกล่าว หมายถึง การจัดทัพหรือปรับปรุงยุทธศาสตร์ในการรบเสียใหม่ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นเพื่อชัยชนะในการรบต่อไป เกาะดร์ที่ท่านอุมัรได้พูดถึงนี้ก็อยู่ในอำนาจของพระองค์อีกเช่นกันแต่ท่านอุมัรสามารถวินิจฉัยถึงความเหมาะสมได้ด้วยสติปัญญา

ส่วนเกาะฏออีกประเภทหนึ่งที่ได้ถูกกำหนดแล้วและไม่มีผู้ใดสามารถเปลี่ยนแปลงได้นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น ได้แก่ การโคจรของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ น้ำขึ้น น้ำลง การกำเนิดของมนุษย์ ฤดูกาลต่างๆ วันเกิดและวันตาย ฯลฯ

อัลลอฮ์ได้ตรัสเกี่ยวกับการกำหนดสภาวะ

ความว่า “แท้จริง ทุกๆ สิ่งนั้นเราได้สร้างขึ้นตามกฎกำหนดสภาวะ (โดยกำหนดการที่แน่นอนไม่เปลี่ยนแปลง)”

(สุเราะฮ์อัล-เกอะมัรฺ อายะฮ์ที่ ๔๙)

บรรดาธรรมชาติต่างๆ ก็ถูกกำหนดโดยอำนาจของอัลลอฮ์ อัล-กุรอานได้กล่าวไว้

ความว่า “และดวงอาทิตย์โคจรตามวิถีของมัน นั่นคือ พระกำหนด (ตักดีร์) ของพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้ และดวงจันทร์นั้นเราได้กำหนด (ก๊อดดัตร์นา) ตามตำแหน่ง (ของการโคจร)”

(สุเราะฮ์ยาซีน อายะฮ์ที่ ๓๘-๓๙)

เกี่ยวกับฝนก็มีกล่าวไว้

ความว่า “และเราได้หลั่งน้ำ (ฝน) ลงมาจากฟากฟ้าโดยมีกำหนดการที่แน่นอน (บี เกอะดะรีน)”

(สุเราะฮ์อัล-มูมิनुน อายะฮ์ที่ ๑๘)

มุสลิมทุกคนต้องศรัทธาว่า กฎการกำหนดสภาวะ หรือ เกาะฎอ เกาะดร์เป็นสิ่งที่อัลลอฮ์กำหนดขึ้นเพื่อให้ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดขึ้น และเป็นอยู่ตามกฎแห่งการกำหนดสภาวะของมัน

หากเราสังเกต ศึกษาดูสิ่งต่างๆ รอบตัวเรา จะเห็นได้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างมีระเบียบกฎเกณฑ์ที่มันคงและมีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างเป็นระบบ เช่น

โลกหมุนรอบตัวเองทำให้เกิดกลางวันและกลางคืน
ดวงจันทร์ โคจรรอบโลกทำให้เกิดข้างขึ้น ข้างแรม
การเกิดฟ้าแลบ ฟ้าร้อง ล้วนเกิดขึ้นตามสภาวะที่กำหนดไว้แล้ว
ทั้งสิ้น เป็นต้น

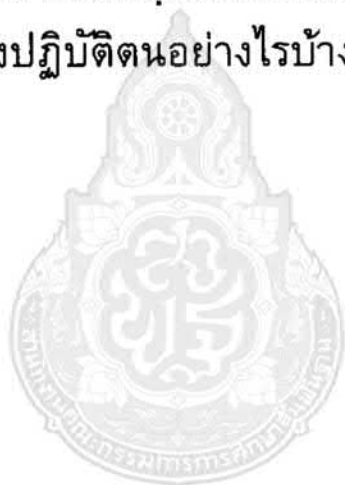
อัลลอฮฺทรงกำหนดสภาวะสิ่งต่างๆ ไว้อย่างละเอียด สมบูรณ์ใน
ทุกสิ่ง รวมทั้งในชีวิตของมนุษย์ด้วย

ผู้ที่กระทำความดีย่อมได้รับสิ่งที่ดีเป็นการตอบแทน ผู้ที่กระทำ
ความชั่ว ย่อมได้รับการลงโทษเป็นสิ่งตอบแทน อัลลอฮฺไม่ทรงบังคับให้
คนใดต้องมีชีวิตไปในรูปแบบใด พระองค์ให้ความอิสระแก่ทุกคนได้
เลือกการกระทำตามความต้องการของเขา

กิจกรรมท้ายบท

๑. จงอภิปรายถึงสิ่งของหรือปรากฏการณ์ธรรมชาติ ที่ถูกกำหนดสภาวะเอาไว้
๒. จงยกตัวอย่างสิ่งที่ถูกอัลลอฮ์กำหนดสภาวะ
๓. ถ้านักเรียนไม่เชื่อฟังพ่อแม่ สร้างความเดือดร้อนให้บุคคลใกล้เคียงแล้ว อัลลอฮ์ทรงตอบแทนอย่างไร เพราะอะไร
๔. นักเรียนต้องปฏิบัติตนอย่างไรบ้าง เพื่อให้อัลลอฮ์ทรงตอบแทนด้วยสิ่งที่ดี

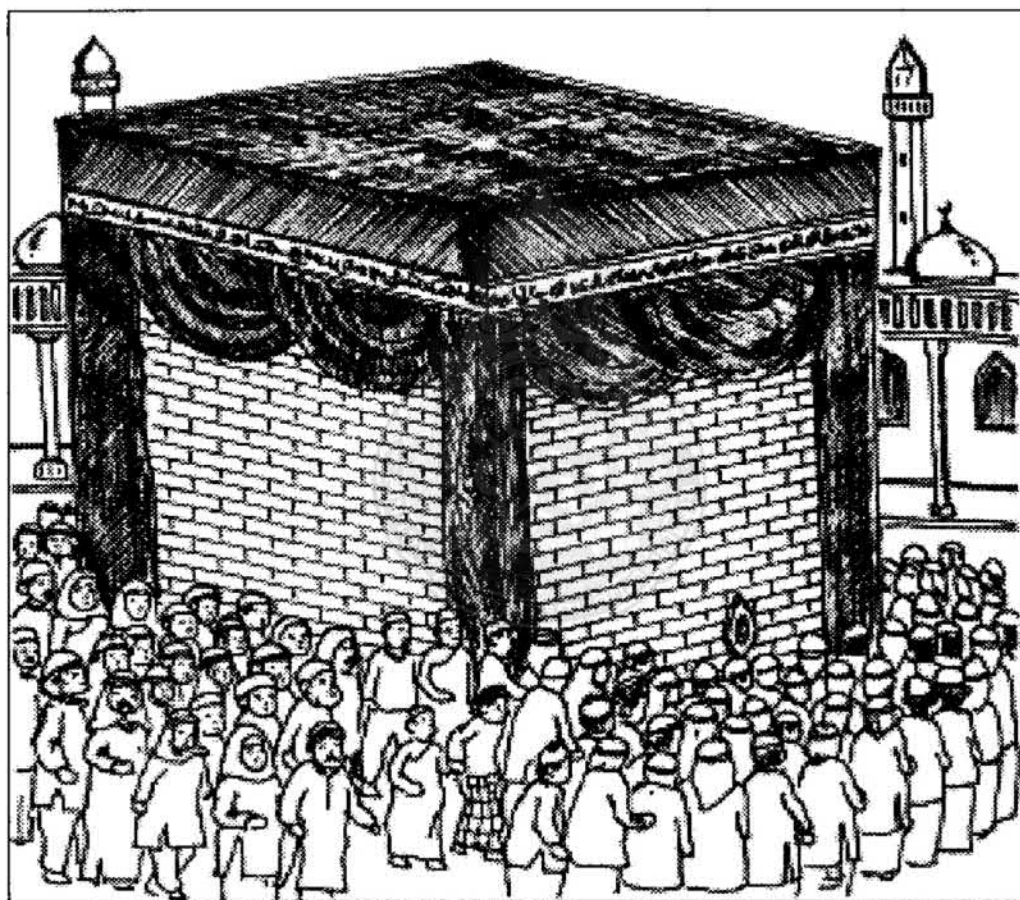
๒

ศาสนบัญญัติ

พิธีหัจญ์

ในทุกๆ ปี เราจะเห็นมุสลิมและมุสลิมะฮ์จากทั่วโลก เดินทางไป
ยังประเทศซาอุดีอาระเบียเพื่อประกอบพิธีหัจญ์ ณ นครมักกะฮ์

หัจญ์เป็นหลักการหนึ่งของหลักการอิสลามที่บัญญัติแก่ผู้ที่มี
ความสามารถทุกคน

หัจญ์ หมายถึง การตั้งใจแน่วแน่เพื่อเยี่ยมเยียนและประกอบพิธีทางศาสนา ณ บัยตุลลอฮ์ที่นครมักกะฮ์ การประกอบพิธีหัจญ์นี้ แม้ว่าจะเป็นหลักการหนึ่งของหลักการอิสลามที่มุสลิมทุกคนต้องปฏิบัติ แต่ถ้าหากไม่มีความสามารถ อิสลามก็ผ่อนปรนให้โดยไม่ต้องปฏิบัติ ดังที่อัลลอฮ์ตรัสไว้

ความว่า “และหน้าที่ของมนุษย์ที่พึงมีต่ออัลลอฮ์ นั่นคือ การบำเพ็ญหัจญ์ ณ บัยตุลลอฮ์ สำหรับผู้ที่มีความสามารถ”

(สุเราะฮฺอาลี อิมรอน อายะฮฺที่ ๙๗)

หลักการสำคัญของการประกอบพิธีหัจญ์ มี ๖ ประการ คือ

๑. การครองชุดอิหฺรอม พร้อมนียะฮ์
๒. การรูกูฟที่ทุ่งอะเราะเฬะฮ์
๓. การเฆาะวาฟรอบบัยตุลลอฮ์
๔. การสะอียะระหว่างภูเขาเศาะฟาและภูเขามัรวะฮ์
๕. การตะห์ลุล
๖. ตัวตีบมอ์ซซอม

การประกอบพิธีหัจญ์ที่สมบูรณ์และปราศจากการกระทำผิดใดๆ นั้น มีผลทำให้ผู้ประกอบนั้นมีจิตใจที่นอบน้อม มีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ สรรวมตน หัจญ์ประเภทนี้ เรียกว่า หัจญ์ มับรूर

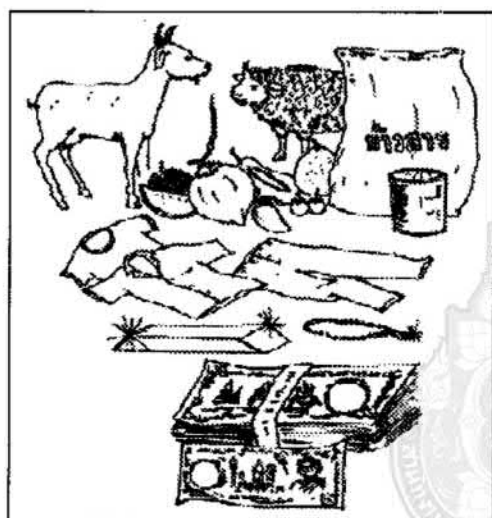
กิจกรรมท้ายบท

๑. ให้ออกความหมายของคำว่า “หัจญ์”
๒. ให้ออกหลักการที่สำคัญในการประกอบพิธีหัจญ์

บทที่ ๒

ซะกาฮ์

ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนมนุษย์ และยังไม่จำกัดสิทธิในการครอบครองทรัพย์สินของแต่ละคน ฉะนั้น อิสลามจึงกำหนดระบบการกระจายทรัพย์สิน ซึ่งเรียกว่าซะกาฮ์

ซะกาฮ์เป็นหลักการหนึ่งของหลักการอิสลามซึ่งหมายถึง ทรัพย์สิน

ที่มุสลิมทุกคนต้องจ่ายแก่ผู้ยากจน ตามอัตราที่กำหนด

ซะกาฮ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท

ประเภทที่ ๑ ซะกาฮ์บะตะนี

ประเภทที่ ๒ ซะกาฮ์ทรัพย์สิน

๑. ซะกาฮ์บะตะนี มี ๑ ชนิด คือ

ซะกาฮ์ฟิฏเราะฮ์

๒. ซะกาฮ์ทรัพย์สิน มี ๖ ชนิด คือ

๒.๑ ซะกาฮ์เงินทอง (นิกัดยัน)

๒.๒ ซะกาฮ์โบราณวัตถุ

(ริกาซ)

- ๒.๓ ชะกาฮุสินคำ (อูรฎุ ตีญาเราะฮุ)
 ๒.๔ ชะกาฮุพีซผลทางการเกษตร (มูฮัซชะรอต)
 ๒.๕ ชะกาฮุปลุสตัร (นะอัม)
 ๒.๖ ชะกาฮุทรัพยากรใต้ดิน (มะอุดัน)

ดังนั้นมุสลิมที่ครอบครองทรัพย์สินที่กล่าวมานี้ เมื่อครบจำนวนอัตราตามที่ศาสนากำหนด หรือครบรอบ ๑ ปีจะต้องจ่ายชะกาฮุ ชะกาฮุเป็นการกระจายทรัพย์สินอย่างมีระบบไปยังผู้ที่มีสิทธิรับ และสร้างความพึงพอใจแก่ทุกฝ่าย พร้อมทั้งเพิ่มความบริสุทธิ์ในทรัพย์สินของผู้จ่ายอีกด้วย ดังอัลลอฮฺตรัสไว้

خُذْ مِنْ أَمْوَالِكُمْ حَقَّهَا تَطَهِّرُكُمْ وَتُزَكِّيكُمْ

ความว่า “จงเอาทรัพย์สินบางส่วนของเรามาเป็นเศาะดะเกาะฮุ (ซึ่งเป็นการสร้าง) ความบริสุทธิ์ และความโปร่งใสแก่เราด้วยทรัพย์สินนั้น”

(สุเราะฮุอัต-เตาบะฮุ อายะฮฺที่ ๑๐๓)

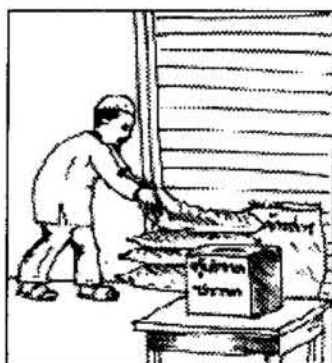
ผู้ที่มีสิทธิรับชะกาฮุคือ

๑. ผู้ยากจน

๒. ผู้นาถา

๓. ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรวบรวมชะกาฮุ

๔. ผู้เข้ารับอิสลามใหม่

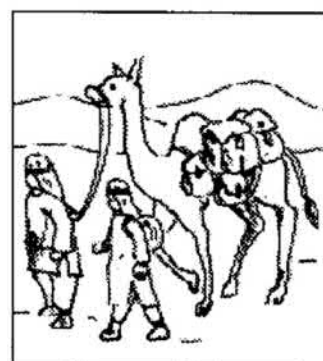
๕. ทาสที่ต้องการไถ่ตัว

๖. ผู้มีหนี้สิน

๗. ผู้ที่ต่อสู้ในแนวทางของอัลลอฮ์

๘. ผู้ที่อยู่ในระหว่างการเดินทาง

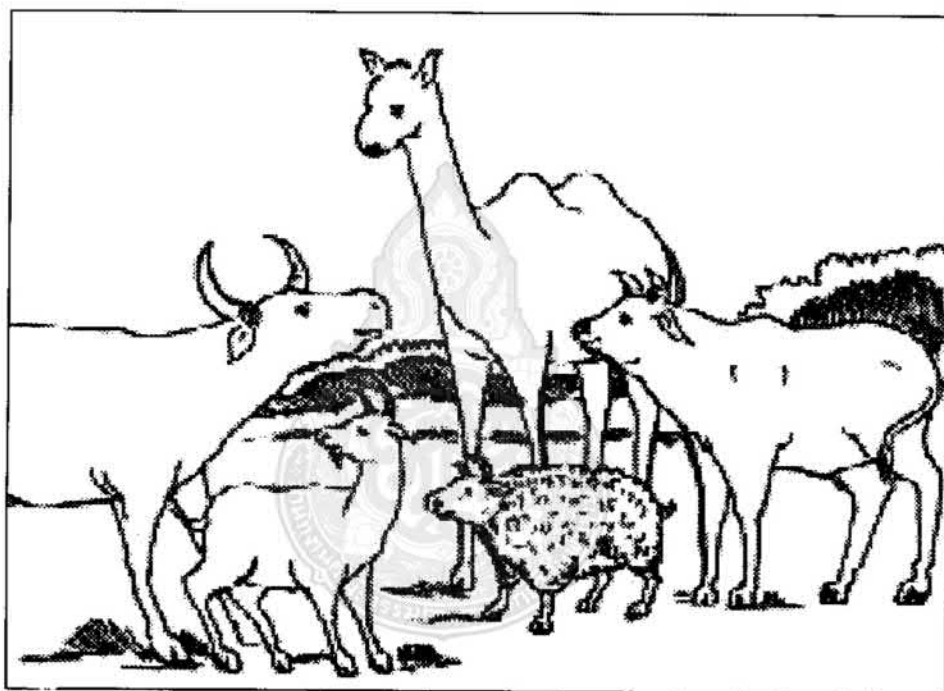
กิจกรรมท้ายบท

๑. ให้ออกความหมายของชะกาฮุ
๒. ให้นักเรียนยกตัวอย่างสิ่งที่จะต้องจ่ายเป็นชะกาฮุ
๓. ให้ออกผู้ที่มีสิทธิรับชะกาฮุมีใครบ้าง

กurban

กurban หมายถึง การเชือดสัตว์เป็นศาสนพิธีตามวันเวลาที่กำหนด เพื่อแสวงหาความใกล้ชิดกับอัลลอฮ์

การเชือดกurban เป็นการรำลึกถึงเหตุการณ์ที่นบีอิบรอฮีม อะลัยฮิสสะลามได้รับบัญชาให้เชือดลูกของท่านที่ชื่อ อิสมาอีล ซึ่งเป็นการชี้ให้เห็นถึงความศรัทธาของพ่อลูกที่มีต่อบัญชาของอัลลอฮ์

การทำกurbanถือว่าเป็นสุนัตมุอักกะดะฮ์ ซึ่งเน้นให้ควรกระทำเป็นอย่างยิ่งและยังเป็นสุนัตกิฟายะฮ์สำหรับสมาชิกในครอบครัว

วันเวลาสำหรับกระทำกุรบานนั้นจะกระทำในช่วงอีดิลอัฎฮาจะ
เริ่มตั้งแต่หลังละหมาดอีดิลอัฎฮา จนถึงดวงตะวันตกของวันที่ ๓ ถัด
จากวันอีดิลอัฎฮา ท่านรสุลุลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมจะทำ
การเชือดกุรบาน ณ สนามที่ท่านละหมาดทันทีที่เสร็จจากการกล่าว
คุฏบะฮ์ในวันอีดิลอัฎฮา

สัตว์ที่จะทำกุรบานได้ คือ แกะ แพะ โค กระบือ และอูฐที่มี
อวัยวะครบถ้วน สมบูรณ์ ส่วนสัตว์อื่นๆ นั้นแม้จะไม่เข้าพวกของ
การทำกุรบานแต่ก็สนับสนุนให้มีการเชือดสัตว์เป็นกุรบาน ทั้งนี้เพื่อ
ให้มีการทำกุรบานในช่วงเวลาดังกล่าว

การทำกุรบานนี้ มีความ
ประเสริฐยิ่งนัก ดังรสุลุลลอฮฺ
ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม
กล่าวไว้

مَا مِنْ عَمَلٍ آدَمَ يَوْمَ النَّحْرِ عَمَلًا
أَحَبَّ إِلَى اللَّهِ مِنْ هَرَاقَةِ دَمٍ

ความว่า “ไม่มีภาระกิจอื่นใด สำหรับมวลมนุษย์ในวันอีดิลอัฎฮา
ที่อัลลอฮฺทรงพอพระทัย นอกจากการหลั่งเลือด (เชือดสัตว์กุรบาน)”

(รายงานโดยติรมิซีย์)

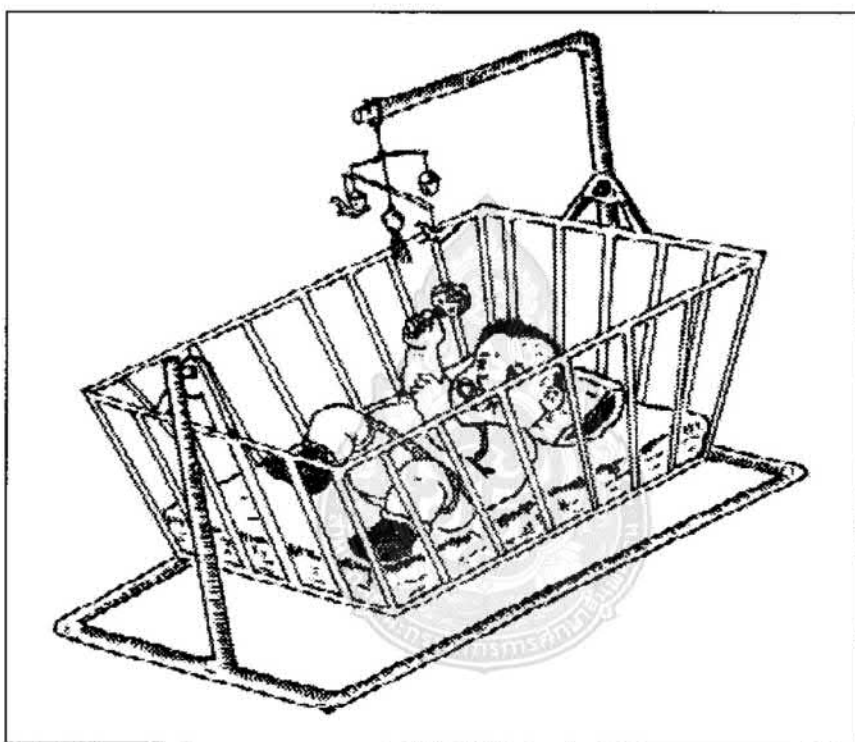
กิจกรรมท้ายบท

๑. ให้ออกความหมายของกุรบาน
๒. ทำไมอิสลามจึงกำหนดให้ทำกุรบาน
๓. ให้ออกชื่อสัตว์ที่ใช้ทำกุรบานได้ ว่ามีอะไรบ้าง

บทที่
๔

อะกิเกะฮะฮิ

อะกิเกะฮะฮิ หมายถึง การเชือดสัตว์เป็นศาสนพิธีในวันที่ ๗ แห่งชีวิตของทารกแรกเกิด เพื่อแสวงหาความใกล้ชิดกับอัลลอฮ์

เมื่อคลอดทารกได้อายุ ๗ วัน ให้พ่อหรือผู้ปกครองของทารก เชือดแพะ หรือแกะซึ่งถ้าทารกเป็นผู้ชายให้เชือด ๒ ตัว และถ้าทารกเป็นหญิงให้เชือด ๑ ตัว

สัตว์ที่ใช้ในการทำอะกิเกะฮะฮิ นี้ ต้องมีคุณสมบัติเหมือนกับสัตว์ที่ทำกุรบาน ในด้านอายุ และความสมบูรณ์ครบถ้วนของอวัยวะต่างๆ

หลังจากการเชือดอะกิเกะฮะฮุ ควรโกนผม และตั้งชื่อทารก โดยเลือกชื่อที่ไพเราะ และมีความหมายที่ดี เช่น อับดุลลอฮ์ อับดุลเราะห์มาน อามินะฮุ เคาะดีญะฮุ เป็นต้น

การเชือดอะกิเกะฮะฮุเป็นเสมือนการจัดงานเฉลิมฉลอง และขอบคุณที่อัลลอฮ์ทรงมอบสมาชิกใหม่ในครอบครัว และเป็นการประกาศให้สังคมรู้ว่า สมาชิกที่ได้มาใหม่นั้นเป็นสมาชิกที่ถูกต้อง มิใช่ได้มาอย่างลับๆ ฉะนั้นจะเห็นว่าได้การแต่งงาน และการกำเนิด ลูกนั้นต้องประกาศให้สังคมได้รับทราบเพื่อมิให้เกิดการเข้าใจผิด

กิจกรรมท้ายบท

๑. ให้ออกความหมายของอะกิเกะฮะฮะ
๒. ให้ออกชื่อสัตว์ที่ใช้ทำอะกิเกะฮะฮะได้
๓. การทำอะกิเกะฮะฮะ ควรทำเมื่อไร

การอาบน้ำวาญิบ

การชำระร่างกายมีหลายวิธีการอาบน้ำเป็นวิธีการหนึ่งที่สะดวกและง่ายต่อการปฏิบัติ ดังนั้นอิสลามจึงกำหนดให้มีการอาบน้ำที่เป็นทั้งวาญิบ และสุนัต

การอาบน้ำวาญิบเป็นการอาบน้ำที่มุสลิมต้องปฏิบัติ เมื่อมีสาเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑. หลังการร่วมประเวณี หรือมีการหลั่งอสุจิจะเนื่องด้วยเหตุใดก็ตามเรียกว่า ญะนาบะฮฺ

๒. สตรีหลังหมดประจำเดือนในแต่ละครั้ง (หัยฎ)

๓. สตรีเมื่อมีการคลอดบุตร (วิลาดะฮฺ)

๔. สตรีเมื่อมีเลือด หรือน้ำขาวปลาทอกหลังคลอดบุตร (นิฟาส)

๕. เมื่อมีการตาย ผู้รับผิดชอบต้องจัดการอาบน้ำญะนาซะฮฺ เว้นแต่การตายเนื่องจากการปกป้องศาสนา เรียกว่าชะฮีด

วิธีการอาบน้ำวาญิบ มีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๑. นียะฮฺ คือการตั้งใจเจตนาเพื่ออัลลอฮฺ โดยนึกในใจว่า จะชำระ หะดีษ เช่น ฉันทชำระวิลาดะฮฺเพื่ออัลลอฮฺ เป็นต้น

๒. ชำระล้างสิ่งสกปรก หรือนะญิสออกจากร่างกายให้หมด เสียก่อน เช่น อุจจาระ ปัสสาวะ เลือด เป็นต้น

๓. เริ่มต้นด้วยการกล่าว بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ และอาบน้ำ ละหมาด

๔. ให้น้ำทั่วถึงทุกส่วนของร่างกาย โดยเริ่มทางขวาก่อน ถ้าหากมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดติดอยู่ที่ร่างกาย ซึ่งทำให้น้ำไม่สามารถซึมถึง ผิวหนังได้ เช่น ยางพารา หมากฝรั่ง หยอดเทียน หรือยาทาเล็บ เป็นต้น ก็ต้องเอาออกเสียก่อนเพื่อให้ น้ำไหลผ่านได้อย่างทั่วถึง

กิจกรรมท้ายบท

๑. ให้ออกสาเหตุที่ต้องอาบนํ้าวาญิบ
๒. ให้ออกวิธีการอาบนํ้าวาญิบ

การอาบน้ำสุนัต

ศาสนาอิสลามได้เน้นเรื่องความสะอาด ดังที่ท่านรสุลุลลอฮ์
ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม. ได้กล่าวไว้

الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ

ความว่า “ความสะอาดนั้นเป็นส่วนหนึ่งของความศรัทธา”

ด้วยเหตุนี้ อิสลามจึงส่งเสริมให้มุสลิมอาบน้ำทุกวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโอกาสที่สำคัญ ซึ่งการอาบน้ำในโอกาสเช่นนี้ เรียกว่า อาบน้ำสุนัต อาทิ

๑. การอาบน้ำก่อนละหมาดวันศุกร์

๒. การอาบน้ำก่อนละหมาดวันอีตทั้งสอง
๓. การอาบน้ำหลังจากอาบน้ำศพแล้ว
๔. การอาบน้ำสำหรับผู้ที่ยอดอหฺรอมในพิธีหัจญ์หรืออุมเราะฮฺ
๕. การอาบน้ำสำหรับผู้ที่ต้องการเข้าสู่ครมัมกะฮฺ
๖. การอาบน้ำสำหรับผู้ที่ต้องการเข้ามัสญิด

ส่วนวิธีการอาบน้ำสุนัตนั้น มีดังนี้

๑. นิยะฮฺในใจว่า จะอาบน้ำสุนัตในโอกาสต่างๆ ที่กล่าวมาเพื่ออัลลอฮฺ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความแตกต่างกับการอาบน้ำทั่วๆ ไป

๒. ควรเริ่มด้วยการกล่าว بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

๓. รดน้ำให้ทั่วร่างกาย และชำระล้างสิ่งที่สกปรกออกจากร่างกาย

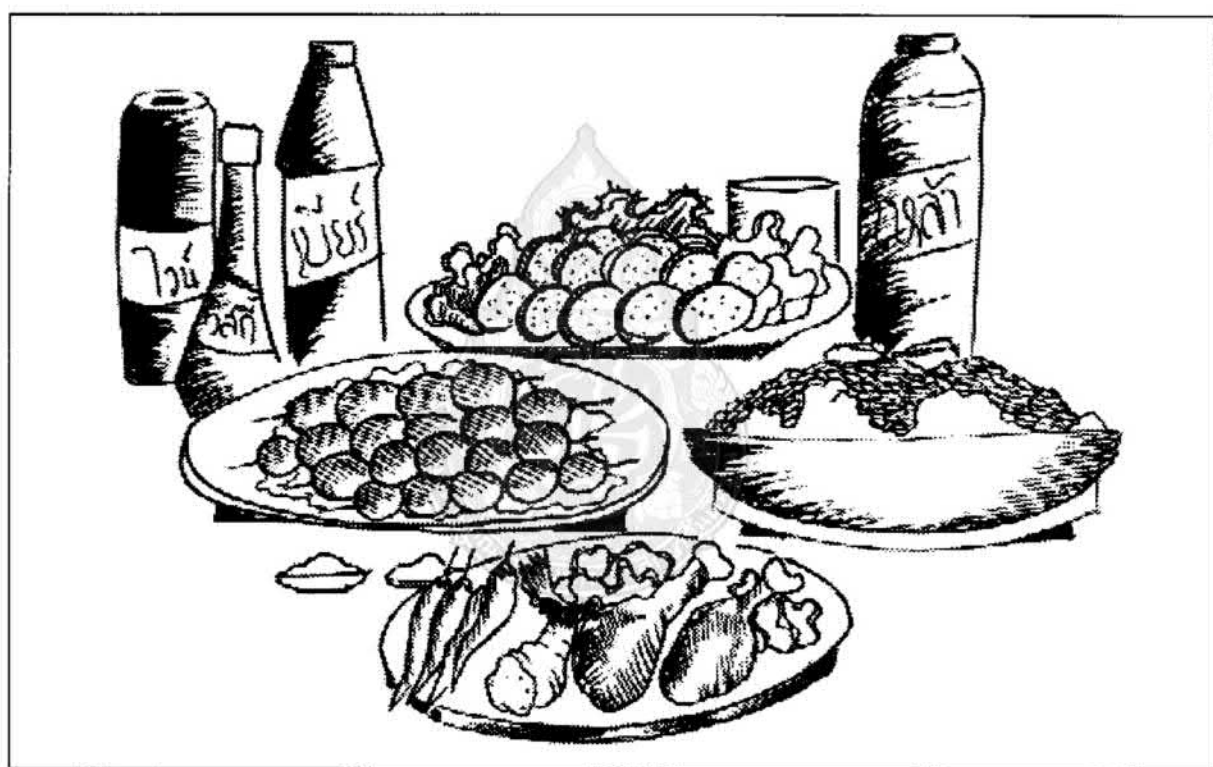
กิจกรรมท้ายบท

๑. อิสลามส่งเสริมให้อาบน้ำสรงในโอกาสใดบ้าง
๒. ให้ออกวิธีการอาบน้ำสรง

อาหารและเครื่องดื่มที่หะลาลและหะรอม

อาหารและเครื่องดื่มมีประโยชน์ต่อร่างกาย แต่บางชนิดก็ทำให้เกิดโทษและอันตรายต่อร่างกายเช่นกัน

อิสลามอนุมัติให้รับประทานอาหารและเครื่องดื่มที่หะลาลและมีคุณค่าทางโภชนาการ และไม่อนุมัติให้รับประทานอาหารและเครื่องดื่มที่หะรอม เพราะจะทำให้เกิดอันตรายและเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของอัลลอฮ์

อาหารที่หะรอม เช่น สุกร สุนัข สัตว์ที่เชือดโดยกล่าวนามอื่น นอกจากพระนามของอัลลอฮ์ สัตว์ที่ล่าเหยื่อด้วยกรงเล็บ สัตว์มีพิษ สัตว์ที่ตายเอง ยกเว้น ปลาและตักแตน เป็นต้น

เครื่องดื่มและสิ่งเสพย์ติดที่หะรอม ได้แก่ เครื่องดื่มหรือสิ่งที่เสพแล้ว ทำให้เกิดอาการมึนเมา ขาดสติสัมปชัญญะ มีโทษต่อร่างกาย เช่น เหล้า เบียร์ เฮโรอีน ฝิ่น กัญชา เป็นต้น

ผู้ใดที่รับประทาน ดื่มสิ่งที่หะลาลก็ย่อมนำมาซึ่งคุณประโยชน์ต่อร่างกาย และหากผู้ใดรับประทาน ดื่ม หรือเสพสิ่งที่หะรอมก็ย่อมได้รับการลงโทษจากอัลลอฮ์อย่างแน่นอน

กิจกรรมท้ายบท

๑. อาหารและเครื่องดื่มที่หะลาลและหะรอมแตกต่างกันอย่างไร
๒. ให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่หะลาลและหะรอม

บทที่ ๘

สิ่งเสพติด

จากปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันนี้ ปัญหาสิ่งเสพติดนับว่าเป็นปัญหาที่รุนแรงมากที่สุด จำนวนผู้เสพยาเพิ่มทวีขึ้นทุกวันนี้ย่อมแสดงว่า อนาคตของสังคมจะเป็นเช่นไร

สิ่งเสพติด หมายถึง สิ่งที่เสพยาเข้าไปแล้วร่างกายมีความต้องการเพิ่มขึ้นอีกจนติดทำให้เลิกยาก และยังเป็นโทษต่อร่างกาย

สิ่งเสพติด แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ใหญ่ๆ คือ

๑. ประเภทที่ถูกกฎหมาย เช่น บุหรี่ เหล้า ฯลฯ

๒. ประเภทที่ผิดกฎหมาย เช่น ยาบ้า กัญชา ฝิ่น เฮโรอีน ฯลฯ

แต่สำหรับอิสลามแล้วไม่ว่าจะถูกหรือผิดกฎหมาย เมื่อมีชื่อว่าสิ่งเสพติดก็ถือว่าเป็นผิดบทบัญญัติศาสนา และมีโทษทั้งสิ้น

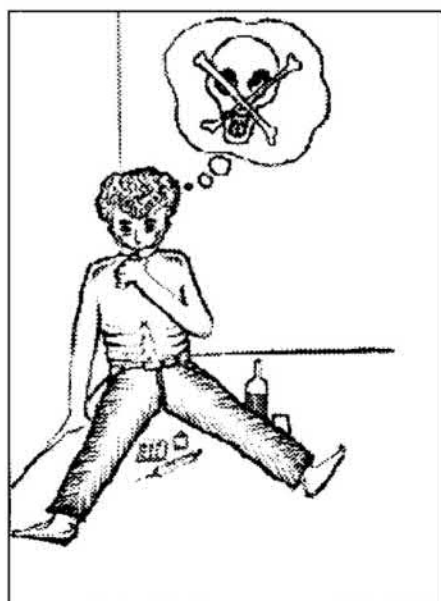
โทษของสิ่งเสพติดมีผลต่อตัวเอง เป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติอิสลาม เนรคุณต่ออัลลอฮ์ ร่างกายซูบผอม เกิดโรคต่างๆ ได้ง่าย และนำไปสู่การเป็นโรคเอดส์ เป็นต้น

นอกจากนี้ โทษของสิ่งเสพติด ยังมีผลร้ายต่อสังคมอีกด้วย เช่น ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทเป็นเหตุให้เกิดความวุ่นวายในสังคม และนำไปสู่การเกิดอาชญากรรมในที่สุด

จะเห็นได้ว่าสิ่งเสพติดนี้เป็นสิ่งต้องห้ามโดยบทบัญญัติอิสลาม และกฎหมายของบ้านเมือง ทั้งยังมีโทษต่อตนเองและสังคม ดังนั้นการหลีกเลี่ยงจากสิ่งเสพติดอิสลามถือว่าเป็นวาญิบ

ฉะนั้นเราต้องหลีกเลี่ยงจากสิ่งเสพติดโดยไม่ทดลองเสพหรือคบค้าสมาคมกับกลุ่มที่ติดยาเสพติดโดยเด็ดขาด และดำเนินการกับผู้กระทำผิดตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

สิ่งเสพติดเป็นสิ่งต้องห้ามมีโทษต่อผู้เสพ และยังทำลายอนาคตของตนเองและสังคมอีกด้วย

กิจกรรมท้ายบท

๑. สิ่งเสพติดหมายถึงอะไร และให้โทษอย่างไรบ้าง
๒. ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้
 - ยาเสพติดที่พบมากในชุมชน
 - โทษของการเสพสิ่งเสพติด
 - วิธีการหลีกเลี่ยงสิ่งเสพติด

การกระทำที่อัลลอฮ์อนุมัติและไม่อนุมัติ

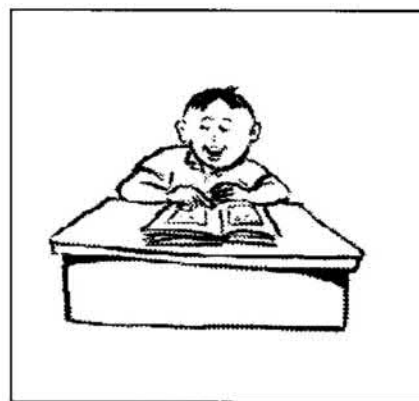
เรานับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งเป็นศาสนาของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงกำหนดสิ่งต่างๆ แก่มวลมนุษย์ ทั้งที่ทรงอนุมัติและไม่อนุมัติ

สิ่งที่พระองค์ทรงอนุมัติ ภาษาอาหรับเรียกว่า หะลาล หมายถึง สิ่งต่างๆ หรือการกระทำต่างๆ ที่อัลลอฮ์ทรงอนุมัติ เช่น การละหมาด การถือศีลอด การช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ การรักษาสาธารณสมบัติ เป็นต้น

สิ่งที่พระองค์ไม่ทรงอนุมัติ ภาษาอาหรับเรียกว่า หะรอม หมายถึง สิ่งต่างๆ หรือการกระทำต่างๆ ที่อัลลอฮ์ไม่ทรงอนุมัติ เช่น การเสพยาเสพติด การพนัน การผิดประเวณี การลักขโมย เป็นต้น

ดังนั้น พฤติกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ต้องคำนึงถึงคำสั่งสอนของอัลลอฮ์

จากสิ่งต่างๆ ที่อัลลอฮ์ทรงอนุมัตินั้น เวลาจะปฏิบัติเราก็ยังต้องคำนึงถึงแบบอย่าง

และวิธีการที่อัลลอฮฺทรงกำหนด ทั้งนี้เพื่อให้อิบาดะฮฺของเรานั้นสะอาด และไม่บาฏิล

สะอาด หมายถึง การปฏิบัติอิบาดะฮฺอย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์ และแบบอย่างที่อัลลอฮฺทรงกำหนด

บาฏิล หมายถึงการปฏิบัติอิบาดะฮฺที่เป็นโมฆะ หรือใช้ไม่ได้

ในการปฏิบัติอิบาดะฮฺทุกอย่าง เช่น การละหมาด การถือศีลอด การจ่ายซะกาต การทำหัจญ์ ฯลฯ เราต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตาม หลักการ เงื่อนไข และแบบอย่างของท่านรَسُولุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม

การปฏิบัติตามผู้อื่น โดยที่เราไม่ศึกษาให้เข้าใจ ย่อมมีโอกาส ผิดพลาดได้ง่าย สิ่งที่สำคัญที่สุดในการประกอบอิบาดะฮฺนั้น เราต้อง เข้าใจอย่างชัดเจนว่า ปฏิบัติอย่างไร ปฏิบัติเพื่อใคร จึงจะใช้ได้ (สะอาด) และปฏิบัติอย่างไร ใช้ไม่ได้ (บาฏิล)

ดังนั้นเราจึงต้องศึกษา เรื่องที่อนุมัติและไม่อนุมัติ สะอาดและ บาฏิล ให้รู้และเข้าใจอย่างถ่องแท้

กิจกรรมท้ายบท

๑. ให้นักเรียนบอกความหมายของคำว่า หะลาล หะรอม เสาะหุ และ บาฏิล
๒. ให้นักเรียนยกตัวอย่างการกระทำที่เสาะหุ และบาฏิล

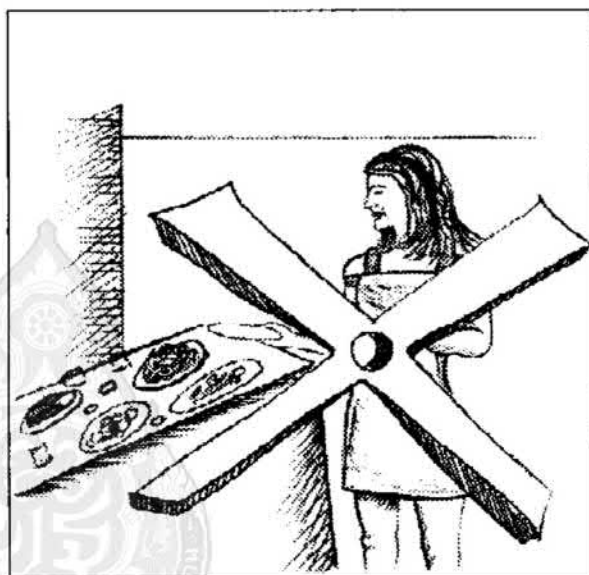

บทที่ ๑๐

การฝ่าฝืนคำสั่งสอนของศาสนาอิสลาม และโทษของการฝ่าฝืน

เราทุกคนเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ ซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของศาสนาอิสลามอย่างเคร่งครัด มิฉะนั้นจะเป็นผู้ที่เนรคุณต่ออัลลอฮ์

การฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติของศาสนาอิสลาม หมายถึง การไม่ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของอัลลอฮ์ หรือปฏิบัติตามแต่ไม่สมบูรณ์ทั้งๆ ที่มีความสามารถ และมีความสะดวกในการปฏิบัติสิ่งนั้น

การกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนต่อคำสั่งสอนของอัลลอฮ์ในด้านร่างกาย เช่น ฆ่าคน เสพสังเวยผิด รับประทานอาหารที่หะรอม ดื่มการละเล่นที่หะรอม การพนัน เปิดเอาเราะฮ์ การไม่รักษาความสะอาด เป็นต้น

การกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนต่อคำสั่งสอนของอัลลอฮ์ ในด้านวาจา เช่น พูดปด ด่า เสียดสี ยุยงให้เกิดการทะเลาะวิวาท เชิญชวนไปสู่สิ่งที่ไม่ดี เป็นต้น

การกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนต่อคำสั่งสอนของอัลลอฮ์ ในด้านจิตใจ เช่น อิจฉา ริษยา โลภ เป็นต้น

การฝ่าฝืนต่อคำสั่งสอนของอัลลอฮ์ โดยการปฏิบัติที่ขัดกับคำสั่งสอนของพระองค์เรียกว่า มะอฺศิยะฮ์ (การเนรคุณ) ส่วนการฝ่าฝืนในลักษณะไม่ปฏิบัติตามแบบอย่างที่ได้กำหนดไว้เรียกว่า บิดอะฮ์ (อูตริ)

การปฏิบัติตามบทบัญญัติของอิสลามนั้น มีผลดีต่อการใช้ชีวิตในโลกนี้ และยังส่งผลดีในโลกอาคิเราะฮ์ด้วย

ผลดีในโลกนี้จะทำให้ผู้ปฏิบัติและสังคม มีความเป็นอยู่อย่างมีระเบียบ รุสูลิและหน้าที่ เพราะคำสั่งสอนนั้นเป็นครรลองของการใช้ชีวิตที่จะส่งผลดีต่อการปฏิบัติอิบาดะฮ์ของเราเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

ด้วยเหตุนี้ การฝ่าฝืนคำสั่งสอนของอัลลอฮ์เป็นภัยอย่างยิ่ง และมีโทษมหันต์ต่อความเป็นอยู่ของเรา ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความวุ่นวายในสังคมปัจจุบัน และได้รับโทษในโลกอาคิเราะฮ์

โทษของการฝ่าฝืนคำสั่งสอนของอัลลอฮ์นี้ มิใช่จะเกิดแก่ผู้ปฏิบัติเท่านั้นแต่ยังจะส่งผลต่อครอบครัว และประเทศชาติอีกด้วย

ดังนั้น การปฏิบัติตามคำสั่งสอนของอัลลอฮ์อย่างเคร่งครัดเป็นหน้าที่ของมุสลิมทุกคน

กิจกรรมท้ายบท

๑. ให้นักเรียน ยกตัวอย่าง การปฏิบัติที่เป็นการฝ่าฝืน ต่อดำสั่งสอนของอัลลอฮ์ในด้านร่างกาย วาจา และจิตใจ
๒. ให้ออกผลดีของการปฏิบัติตามบทบัญญัติของศาสนาอิสลาม

ขอร้องต่ออัลลอฮ์

มนุษย์ทุกคนจะหลีกเลี่ยงจากความผิด ย่อมกระทำได้ยากมาก ซึ่งบางครั้งความผิดนั้น เป็นการฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์ เป็นไปโดยไม่เจตนา และบางครั้งทำไปโดยเจตนา

กระนั้นก็ตามอิสลามได้เปิดโอกาสให้มุสลิมทุกคนสำนึกผิดที่ได้กระทำลงไป โดยให้ขอร้องต่ออัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์จะทรงอภัยโทษแก่เราเสมอ และพระองค์ทรงชอบผู้ที่ขอร้อง

ท่านรซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม เป็นศาสดา ท่านสุดท้ายที่ได้รับการปกป้องจากการกระทำชั่วและฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์ ถึงกระนั้นท่านก็ยังขอร้องโทษต่ออัลลอฮ์วันละ ๗๐ ถึง ๑๐๐ ครั้ง

ดังนั้น เราเป็นเพียงมนุษย์ธรรมดา ที่ไม่สามารถหนีพ้นจากการ
กระทำผิด จึงมีหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือต้องขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์
ด้วยความจริงใจและบริสุทธิ์ใจ เรียกว่า เตาบะตุน นะศูฮา

การขอภัยต่ออัลลอฮ์ ต้องกระทำตลอดเวลา พร้อมกับตั้งใจ
อย่างแน่วแน่ว่า จะไม่กระทำความผิดเหล่านั้นอีกต่อไป และหากความ
ผิดนั้นเกี่ยวกับเพื่อนมนุษย์ ก็จำเป็นต้องขอภัยต่อผู้นั้นด้วย

อัลลอฮ์จะทรงตอบรับการขอภัยจากมุสลิมทุกคน เพราะพระองค์
เป็นผู้ทรงให้อภัยยิ่ง

คำกล่าวในการขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ

แปลว่า “ข้าขอภัยโทษ (ในความผิดที่ได้ทำไว้) ต่ออัลลอฮ์
ผู้ทรงใหญ่ยิ่ง”

กิจกรรมท้ายบท

๑. ให้นักเรียนทบทวนถึงการกระทำผิดของตนเอง ทั้งโดยเจตนา และไม่เจตนา เพื่อจะขอภัยต่ออัลลอฮ์
๒. ให้นักเรียนบอกแนวปฏิบัติในการขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์

๓

ศาสนประวัติ

การเผยแผ่ศาสนาอิสลามของท่าน นบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม

ก่อนที่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม จะประกาศศาสนาอิสลามอย่างเปิดเผยที่เมืองมะดีนะฮ์ ภายหลังที่ท่านได้อพยพ (ฮิจญ์เราะฮ์) ไปตั้งถิ่นฐานและสร้างอาณาจักรแห่งแรกของศาสนาอิสลามขึ้นที่เมืองดังกล่าว พวกอาหรับในสมัยญาฮิลียะฮ์ยังคงอยู่ในสภาพที่มีดมนทั้งในด้านความเป็นอยู่ ครอบครัวย การทำมาหากิน การปกครอง ความสามัคคี การมีคุณธรรมและอื่นๆ

ความล้าหลังของพวกอาหรับในสมัยญาฮิลียะฮ์สามารถเรียนรู้ได้จากเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสมัยนั้น ดังนี้

ความเชื่อ

ความเชื่อของพวกอาหรับสมัยญาฮิลียะฮ์ แบ่งได้ ๒ ลักษณะ คือ

- ก. ความเชื่อในศาสนา
- ข. ความเชื่อในโชคลาง

ความเชื่อในศาสนา เป็นแนวทางความเชื่อที่มี “พระเจ้า” เป็นสิ่งยึดมั่นอันมีคำสอน ศาสนพิธี แนวปฏิบัติ และผู้ปฏิบัติที่มีจุดหมายที่แน่นอนชัดเจน ความเชื่อในลักษณะนี้มีมาแต่ดั้งเดิมในกลุ่มชนพวกอาหรับ จัดเป็นความเชื่อบริสุทธิ์ มีเหตุผล และน่าเชื่อถือ

ความเชื่อในโชคลาง เป็นความเชื่อที่มีที่มาจากชาดก เรื่องเล่า ปรัมปรา นิทานโบราณที่สืบทอดมาแต่โบราณกาลจนกลายเป็นการปฏิบัติ

ในหมู่ชนพวกอาหรับ ประกอบด้วยความเชื่อในโชคลางต่างๆ ที่มาจากการยึดปฏิบัติสืบเนื่องกันมาตั้งแต่ปู่ ย่า ตา ยาย ความเชื่อในแนวนี้นี้ไม่มีรูปแบบการปฏิบัติที่แน่นอน และไม่มี “พระเจ้า” เป็นที่ยึดมั่น เคยปฏิบัติกันมาอย่างไรอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความนิยม ไม่มีบรรทัดฐานที่แน่นอน สิ่งใดที่เห็นว่าดีก็ทำตาม เมื่อเห็นว่าหมดความสำคัญก็เปลี่ยนไปทำอย่างอื่นเป็นอย่างนี้เรื่อยไป

ความเชื่อในแนวนี้นี้เป็นปฏิปักษ์กับแนวความเชื่อที่มีพระเจ้า ความเชื่อในโชคลางเป็นความเชื่อที่มีอย่างแพร่หลายและยึดถือกันมากที่สุด ในหมู่พวกอาหรับสมัยญาฮิลียะฮ์

การเผยแผ่ของท่านนบีฯ

สภาพสังคมและความเชื่อที่หลากหลายในหมู่ของอาหรับเผ่าต่างๆ ทำให้การเผยแผ่ศาสนาอิสลามมีขั้นตอน และวิธีการที่เหมาะสมกับสภาพความแตกแยก การชิงดีชิงเด่นที่ปรากฏอยู่ในสังคม

การเผยแผ่ศาสนาอิสลามแบ่งออกได้ ๒ ระยะ ระยะแรกคือการเผยแผ่แบบลับๆ ระยะที่สองคือการเผยแผ่แบบเปิดเผย นักประวัติศาสตร์ได้แบ่งการเผยแผ่แบบเปิดเผยออกไปอีกเป็น ๒ ระยะ ได้แก่ การเผยแผ่แบบเปิดเผยแก่ครอบครัวของอับดุลมุฏฏะฮ์และลูกพี่ลูกน้อง และการเผยแผ่แบบเปิดเผยแก่ชาวมักกะฮ์และอื่นๆ

๑. การเผยแผ่แบบลับๆ

การเผยแผ่แบบลับๆ เริ่มตั้งแต่ท่านนบีฯ ได้รับวะหฺยูครั้งที่สองในสุเราะฮ์ อัล-มุดัสซิร आयะฮ์ที่ ๑-๗ ความว่า

“โอ้ ผู้ห่มผ้า (ท่านนบีฯ) เจ้าจงยืนขึ้นแล้วเจ้าจงประกาศเถิด

และเฉพาะต่อองค์อภิบาลของเจ้านั้น เจ้าจงสดุดีความยิ่งใหญ่เกิด และ
 แก่เสื้อผ้าของเจ้านั้น เจ้าจงทำความสะอาดเกิด และแก่ความชั่วร้าย
 ทั้งหลาย เจ้าจงปลีกห่างเกิด และเจ้าจงอย่าเอื้อเฟื้อ (สิ่งใดๆ โดยมีจุด
 มุ่งหมายเพื่อ) เจ้าจะได้ (ผลตอบแทนที่) มาก (กว่าที่ให้ไป) และ
 เฉพาะเพื่อองค์อภิบาลของเจ้า เจ้าจงอดทนเกิด”

การประทานอายะฮ์ดังกล่าวเป็นการบ่งบอกเป็นหลักฐานที่
 ชัดเจนว่า ท่านนบีฯ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์แล้ว
 ดังนั้น เมื่อได้รับคำบัญชาจากอัลลอฮ์ให้เริ่มเผยแผ่ศาสนาอิสลาม
 ท่านนบีฯ จึงเริ่มดำเนินการทันทีโดยเผยแผ่แบบลับๆ ในหมู่เศาะหาบะฮ์
 ที่ใกล้ชิดก่อนเป็นอันดับแรก เริ่มตั้งแต่บุคคลดังต่อไปนี้

● ท่านหญิงเคาะดีญะฮ์ ภรรยาของท่านนบีฯ เอง ท่านหญิงเป็น
 สตรีคนแรกที่เข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม

● อะลี อิบน์อับดุลิบ ลูกพี่ลูกน้องของท่านนบีฯ ขณะเข้ารับ
 นับถือศาสนาอิสลาม ท่านมีอายุ ๑๐ ปี

● ซัยด อิบน์หะริษะฮ์ ทาสของท่านนบีฯ ที่ท่านปล่อยให้เป็นไท
 และท่านได้รับเป็นบุตรบุญธรรมด้วย

● อับบักกร อัศ-ซิดดิก เศาะหาบะฮ์ที่ใกล้ชิดท่านนบีฯ มากที่สุด

๒. การเผยแผ่อย่างเปิดเผย

(๑) การเผยแผ่ครอบครัวของอับดุลมุฏฏะฮ์

เมื่อท่านนบีฯ ได้รับวะหฺยู ความว่า

“และเจ้าจงเตือนวงศ์ญาติที่ใกล้ชิดของเจ้า (ท่านนบีฯ)”

(สุเราะฮ์อัซ-ซุฮรอฮ์ อายะฮ์ที่ ๒๑๔)

ท่านจึงได้เชิญชนบรรดาบุคคลที่มีต้นตระกูลมาจากอับดุลมุฏเฏาะลิบปูของท่านนบีฯ มาร่วมรับฟังการบรรยายเกี่ยวกับศาสนาอิสลามที่บ้านของอะลี อิบனுบฏอลิบที่เชิงเขาเศาะฟา ปรากฏว่า มีคนมารับฟังเป็นจำนวนมาก มีทั้งคนที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับคำสั่งสอนของท่านนบีฯ ในบรรดาผู้ที่ไม่เห็นด้วยก็คืออบูละฮับลุนอีกคนหนึ่งของท่านนบีฯ ซึ่งได้คัดค้านคำสั่งสอนของท่านนบีฯ และตั้งตัวเป็นปรปักษ์กับท่านนบีฯ จนกระทั่งเขาเสียชีวิตในสงครามบัตร์ในสภาพที่เป็นกาฟิร

(๒) การเผยแผ่อย่างเปิดเผยแก่ชาวมักกะฮะฮ์และอื่นๆ

การเผยแผ่ในขั้นนี้ท่านนบีฯ ได้ดำเนินการเมื่อได้รับวะหฺยู ความว่า “ดังนั้น (โอ้มุหัมมัด) เจ้าจง (ประกาศโดย) เปิดเผยเถิด สิ่งที่ถูกบัญชา (ให้เผยแผ่) และเจ้าจงหันเหไปจากบรรดาพวกตั้งภาคีทั้งหลาย

แท้จริง เราได้ทำความเพียงพอแก่เจ้าแล้ว ด้วยการลงโทษบรรดาพวกที่ทำการเย้ยหยัน”

(สุเราะฮฺอัล-หิจญ์รฺ อายะฮฺที่ ๙๔-๙๕)

การเผยแผ่อย่างเปิดเผยเป็นการประกาศศาสนาอิสลามแก่ชาวอาหรับในยุคนั้นโดยไม่แยกว่าเป็นชาวอาหรับเผ่าใด ตลอดจนการเชิญชวนชนชาติอื่นๆ เช่น เปอร์เซีย โรมัน เอธิโอเปีย ฯลฯ เพื่อเข้ารับนับถือศาสนาอิสลามมีทั้งที่ตอบรับและปฏิเสธ การดำเนินการในขั้นนี้ใช้เวลา ๑๐ ปีที่มักกะฮะฮ์ และ ๑๐ ปีที่มะดีนะฮ์

๐ สิ่งที่ทำนบีย เผยแผ่แก่ชาวอาหรับในยุคเริ่มแรกของการเผยแผ่ได้แก่

๑. หลักการศรัทธา

ประกอบด้วยหลักการศรัทธา ๖ ประการ คือ ศรัทธาในอัลลอฮ์ รสูล มลาอิกะฮ์ คัมภีร์ของอัลลอฮ์ อาคิเราะฮ์ และกฎกำหนดสภาวะ ตลอดจนการปฏิเสธการเคารพบูชารูปปั้น เจว็ด การถือโซกลาง ธรรมชาติต่างๆ เช่น ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว ภูเขา เป็นต้น นอกจากนี้ท่านนบีย ได้สั่งสอนเกี่ยวกับนรก สวรรค์ ชีวิตในโลกอาคิเราะฮ์ที่ยั่งยืน

๒. จริยธรรม

ท่านนบีย ได้สั่งสอนการปฏิบัติที่ดี เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต ความเมตตากรุณา ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความกตัญญูกตเวที การเคารพพ่อแม่ ผู้อาวุโส การให้เกียรติต่อสตรีและเด็กๆ เป็นต้น พร้อมทั้งได้ห้ามการปฏิบัติที่ไม่ดีที่มีอย่างแพร่หลายในสมัยนั้น ได้แก่ การปล้นสมบัติ การผิดประเวณี การผิงทารกหญิงทั้งเป็น การดื่มเหล้า การฆาตกรรม การข่มเหงรังแก การบริโภคนกฮูก เป็นต้น

๓. การประกอบศาสนกิจ

ท่านนบีย ได้สั่งสอนวิธีปฏิบัติศาสนกิจต่างๆ ได้แก่ การละหมาด การถือศีลอด การทำหัจญ์ เป็นต้น เพื่อเป็นการภักดีต่ออัลลอฮ์ และเป็นการแสดงออกถึงเอกลักษณ์ของการเป็นผู้ศรัทธาในอัลลอฮ์อย่างแท้จริง อันจะเป็นการทดแทนการกระทำต่างๆ ที่เคยปฏิบัติก่อนเข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม เช่น การเชื่อโซกลาง ผีสิง

นางไม้ การบูชารูปปั้น การเคารพธรรมชาติต่างๆ เป็นต้น พฤติกรรมเหล่านี้เป็นการกระทำที่มลายและไร้เหตุผลซึ่งต่อมาท่านนบีฯ สามารถยกเลิกสิ่งเหล่านี้ ออกจากคาบสมุทรอาหรับได้สำเร็จ

คำสั่งสอนของอิสลาม คือ คำสั่งสอนของอัลลอฮ์ที่ประทานแก่ท่านนบีทุกท่าน นับตั้งแต่नบีอาดัม อะลัยฮิสสะลามมีเป้าหมายมุ่งที่การเคารพภักดีอัลลอฮ์เพียงองค์เดียว จุดหมายของคำสอนเหล่านั้นอยู่ที่ “พระผู้เป็นเจ้าที่ควรแก่การเคารพภักดี คือ อัลลอฮ์ เท่านั้น” ที่ต่างกันคือ รูปแบบการดำเนินชีวิต เช่น สมัยนบีอาดัม อะลัยฮิสสะลาม การแต่งงานกันกับญาติสนิทถือว่าเป็นการกระทำที่ถูกต้อง แต่สมัยท่านนบีมุหัมมัด คืออลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม การกระทำความผิดกลายเป็นสิ่งต้องห้าม สมัยนบีก่อนๆ ชายจะแต่งงานกับหญิงที่คนก็ได้โดยไม่จำกัด แต่สมัยท่านนบีมุหัมมัด คืออลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้จำกัดจำนวนในการกระทำความผิด เป็นต้น

กิจกรรมท้ายบท

๑. ความเชื่อของพวกราหิณสมัญญาธิลียะฮมี ๒ ประการ ได้แก่อะไรบ้าง
๒. ความเชื่อในพระเจ้าเป็นสิ่งยึดมั่น เป็นความเชื่อประเภทใด
๓. การเผยแผ่ของท่านนบีมุฮัมมัด แบ่งได้กี่ประเภท อะไรบ้าง จงอธิบาย
๔. ท่านนบีมุฮัมมัด เผยแผ่อะไรบ้างแก่พวกราหิณ
๕. เมื่อท่านนบีมุฮัมมัด ได้รับแต่งตั้งให้เป็นศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ ท่านได้ชี้ทางนำแก่มนุษย์อย่างไรบ้าง

การเผยแพร่ศาสนาอิสลามไปยัง เมืองมะดีนะฮ์

ตลอดระยะเวลาการเผยแพร่ศาสนาอิสลามที่เมืองมักกะฮ์นับตั้งแต่มีการเผยแพร่แบบลับๆ และเปิดเผย ปรากฏว่า ผู้เข้ารับนับถือศาสนาอิสลามนับวันก็จะได้รับความกดดันจากพวกมุชริกีนกูร็อยฮ์เพิ่มขึ้น สาเหตุที่พวกมุชริกีนกูร็อยฮ์ทวีความรุนแรงในการกดดัน และจ้องทำลายล้างพวกมุสลิมมีหลายประการ ได้แก่

๑. ความศรัทธาแตกต่างกัน

ศาสนาอิสลามสั่งสอนให้นับถือพระเจ้าเพียงองค์เดียวคือ อัลลอฮ์ ผู้ทรงบันดาลบริหารจักรวาลทั้งปวง แต่พวกมุชริกีนกูร็อยฮ์เคารพสักการะบูชาสิ่งต่างๆ มากมายเพื่อเป็นตัวแทนติดต่อสื่อสารกับพระเจ้า เช่น รูปปั้น เจวีด ต้นไม้ แม่น้ำ ภูเขา ดวงอาทิตย์ ดวงดาว เป็นต้น นอกจากนี้ก็ยังเชื่อในโชคลางต่างๆ อีกมากมาย ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นความเชื่อที่ขัดแย้งกับคำสั่งสอนที่ท่านนบีฯ นำมาเผยแพร่ทั้งสิ้น

๒. ความหวาดกลัวต่อการลงโทษในอาคิเราะฮ์

ท่านนบีฯ ได้กล่าวถึงบทลงโทษของผู้ปฏิเสธในอัลลอฮ์ในวันตัดสินความดีความชั่วโดยไม่มีการยกเว้นนอกจากผู้ยำเกรงในอัลลอฮ์เท่านั้น ทำให้พวกมุชริกีนกูร็อยฮ์ที่ทำความชั่วต่างๆ และรู้ถึงการลงโทษ

เกิดความรู้สึกไม่พอใจในคำเตือน พร้อมทั้งไม่ยอมขออภัยโทษใดๆ ทั้งสิ้น

๓. ความหวาดกลัวจะถูกลิดรอนอำนาจ

พวกมุขรีกินกูรียุทธระดับหัวหน้าและพรรคพวกของเขาเป็นพวกที่มีความเป็นชาตินิยมในเผ่าพันธุ์ของพวกเขาตน นิยมมีชีวิตอยู่อย่างพวกศักดินา ทำตัวเป็นผู้เลอเลิศ ช่มเหรงรังแกผู้ที่ด้อยกว่า แม้กระทั่งเด็กและสตรีก็ไม่เว้นเผ่าใดที่เป็นมิตรกับพวกมุขรีกินกูรียุทธก็จะได้รับการเชิดชู แต่เผ่าใดที่อ่อนแอกว่าก็จะถูกรังแกจนเกิดกรณีพิพาทระหว่างเผ่าอยู่บ่อยๆ

เมื่อท่านนบีย เผยแผ่ศาสนาอิสลามก็ได้ใช้นโยบายความเสมอภาคความเป็นมิตร และยกย่องนับถือคนที่ทำดี คนที่ยำเกรง ทำให้ผู้นำมุขรีกินกูรียุทธไม่พอใจและยังเป็นศัตรูกับท่านนบีย มากขึ้น เพราะเกรงว่าศาสนาอิสลามจะมาลิดรอนอำนาจและบทบาทที่เคยครองอยู่

๔. ความหวาดกลัวต่อลูกหลานบนูฮาซิม

พวกมุขรีกินกูรียุทธมีความเข้าใจว่า ท่านนบีย ซึ่งเป็นลูกหลานของบนูฮาซิมที่กำลังเผยแผ่คำสั่งสอนใหม่แก่พวกเขาจะครองความเป็นใหญ่เหนือพวกเขา ดังนั้นพวกมุขรีกินกูรียุทธ จึงไม่ยอมก้มหัวแก่ท่านนบีย เพราะเกรงว่าพวกบนูฮาซิมจะยิ่งใหญ่กว่าพวกมุขรีกินกูรียุทธ

นอกจากนี้พวกมุขรีกินกูรียุทธ ยังคิดอีกว่า ท่านนบีย และคำสั่งสอนของท่านจะก่อให้เกิดความแตกแยกในหมู่พวกอาหรับเผ่าต่างๆ ในเมืองมักกะฮ์ ซึ่งจะเป็นจุดอ่อนแอให้พวกอื่นเข้ามาทำลายเมืองมักกะฮ์ได้ง่ายขึ้น

การวางแผนเพื่อไปเผยแพร่ที่เมืองมะดีนะฮ์

เมืองมักกะฮ์เป็นศูนย์กลางการแสวงบุญของพวกอาหรับที่อยู่
ในย่านคาบสมุทรอาหรับมาแต่โบราณกาล มีผู้แสวงบุญจากเมืองต่างๆ
เช่น มะดีนะฮ์ เยเมน บุศรอ เป็นต้น มาร่วมประกอบพิธีที่บริเวณ
กะอเบฮ์เป็นประจำทุกปี ทำให้เมืองมักกะฮ์เป็นศูนย์กลางทางศาสนพิธี
การค้าขาย ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ

ในปี ค.ศ. ๖๒๑ ได้มีผู้จาริกแสวงบุญที่เป็นชาวมะดีนะฮ์กลุ่มหนึ่ง
เดินทางมาร่วมพิธีกรรมด้วยเช่นทุกปี ชาวมะดีนะฮ์เหล่านี้มาจากเผ่าเอาสุ
๒ คน และเผ่าค็อชรอจญ์อีก ๑๐ คน พวกเขาได้มาพบท่านนบีฯ และ
รับทราบถึงการบังเกิดของศาสนาอิสลามในคาบสมุทรอาหรับรวมทั้งได้
รับฟังการชี้แจงเกี่ยวกับอัลลอฮ์จนเกิดความศรัทธา

ชาวมะดีนะฮ์ได้ให้คำมั่นสัญญาว่าจะปฏิบัติตามข้อตกลงกับ
ท่านนบีฯ และในปีต่อไปจะชักชวนพรรคพวกมาพบท่านนบีฯ พร้อมทั้ง
ได้เชิญชวนท่านนบีฯ ไปอยู่ที่เมืองมะดีนะฮ์ด้วย

ในปี ค.ศ. ๖๒๒ ชาวมะดีนะฮ์ก็ได้เดินทางมาประกอบพิธีหัจญ์ที่
เมืองมักกะฮ์ตามปรกติเช่นทุกปี โดยมีจำนวนมากกว่าปีที่ผ่านมา พวกเขา
ได้มาพบท่านนบีฯ พร้อมทั้งได้ให้คำมั่นสัญญาว่าจะปกป้องท่านนบีฯ
ในทุกวิธีการแม้แต่สละชีวิตก็จะกระทำ ทั้งนี้ขอให้ท่านนบีฯ เดินทาง
ไปอยู่ที่เมืองมะดีนะฮ์ และเป็นหัวหน้าของพวกเขาตลอดไป

การที่ท่านนบีฯ ได้มีการติดต่อกับชาวมะดีนะฮ์เป็นเวลาสองครั้ง
ภายในเวลา ๒ ปี ในพิธีทำหัจญ์หรือแสวงบุญประจำปีของพวกอาหรับ
ชาวนีรัวไหลไปถึงพวกมุชริกีนกูร็อยฮ์ พวกเขาหวาดกลัวว่าถ้าท่านนบีฯ
สามารถผูกมิตรกับชาวมะดีนะฮ์แล้วจะก่อให้เกิดอันตรายแก่พวกเขาได้
เพราะที่ตั้งของเมืองมะดีนะฮ์ซึ่งอยู่ทางตอนเหนือเป็นเส้นทางผ่าน

ของกองคาราวานที่จะไปค้าขายยังซีเรีย ปาเลสไตน์และเมืองต่างๆ ในย่านนั้น พวกมุขริกีนกรือยจึงทวิการคุกคามมากขึ้น

ท่านนบีฯ พิจารณาเห็นว่าเมืองมักกะฮ์ไม่ปลอดภัยแล้วที่จะทำการเผยแพร่ จึงเล็งหาฐานปฏิบัติการที่ปลอดภัยและที่แห่งนั้นขณะนี้ไม่มีเมืองใดจะปลอดภัยเท่าเมืองยัษริบหรือมะดีนะฮ์

ชาวเมืองมะดีนะฮ์เป็นผู้โอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เมตตากรุณา เป็นนิสัยดั้งเดิม ดังนั้นการที่จะนำคำสั่งสอนของอัลลอฮ์ไปเผยแพร่จึงเป็นสิ่งที่สมควรยิ่งในปี ค.ศ. ๖๒๑ ท่านจึงได้ส่งมุสอับ อิบน์อุมัยรเป็นผู้ไปเผยแพร่ที่เมืองมะดีนะฮ์ และในปีต่อมา ท่านได้แต่งตั้งคณะผู้เผยแพร่เพิ่มขึ้นอีก ๑๒ คน เพื่อดำเนินการเผยแพร่ต่อไป การดำเนินการเผยแพร่ได้เจริญรุดหน้าตามลำดับ ทำให้มีประชากรมุสลิมในเมืองมะดีนะฮ์เพิ่มมากขึ้น การดำเนินวิธีการในลักษณะที่ชาญฉลาดอย่างนี้ของท่านนบีฯ เพื่อปูทางสู่การอพยพที่ยิ่งใหญ่ในปี ค.ศ. ๖๒๒ อันเป็นจุดเริ่มต้นอิญญะเราะฮ์ศักราชของอิสลามนั้น นับเป็นการวางแผนที่ต้องการหลีกเลี่ยงการสูญเสียเลือดเนื้อของพวกเขาด้วยตัวเอง และเป็นการแสวงหาเมืองในอุดมคติของท่านต่อไป

ชาวมะดีนะฮ์ที่มาพบท่าน ๒ ครั้งนั้นจึงเป็นปวงชนมุสลิมที่ได้เปิดฉากศักราชใหม่ในประวัติศาสตร์อิสลามก่อนที่จะมีการอิญญะเราะฮ์ในเวลาต่อมา

กิจกรรมท้ายบท

๑. เหตุใดพวกมุขริกีนกูร็อยชจึงทำลายพวกมุสลิม
๒. พวกมุขริกีนกูร็อยชมีวิธีการทำลายล้างพวกมุสลิมอย่างไรบ้าง
๓. ทำไมท่านนบีฯ ต้องวางแผนไปเผยแพร่ศาสนาอิสลามที่เมืองมะดีนะฮ์

การทำสัตย์ปฏิญาณที่อะเกาะบะฮ์ ครั้งแรกและครั้งที่สอง

สัตย์ปฏิญาณหรือบัยอะฮ์ คือ การกล่าววาจาแสดงความซื่อสัตย์สุจริตว่าจะไม่ทรยศต่อสัญญาและจะทำตามที่สัญญาไว้ สัตย์ปฏิญาณครั้งนี้กระทำขึ้นระหว่างท่านนบีฯ กับชาวมะดีนะฮ์เผ่าคือชรอจญ์และเผ่าเอาสที่ทุ่งอะเกาะบะฮ์อยู่นอกเมืองมักกะฮ์ การทำสัตย์ปฏิญาณมีทั้งหมด ๒ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๑ ใน ค.ศ. ๖๒๑ และครั้งที่ ๒ ใน ค.ศ. ๖๒๒ ตรงกับปีที่ ๑๑ และ ๑๒ นับตั้งแต่การเป็นรَسُولของท่านนบีฯ การทำสัตย์ปฏิญาณเป็นหนทางสู่การตั้งฐานการเผยแผ่ศาสนาอิสลามที่มะดีนะฮ์

เหตุการณ์ก่อนทำสัตย์ปฏิญาณ

ทุกๆ ปีที่เมืองมักกะฮ์จะมีชาวอาหรับจากเมืองต่างๆ ในคาบสมุทรอาหรับมาทำหัจญ์หรือแสวงบุญ สถานการณ์เช่นนี้ทำให้ท่านนบีฯ ได้มีโอกาสพบปะกับชาวมะดีนะฮ์ที่มาแสวงบุญ บุคคลดังกล่าวมาจากเผ่าคือชรอจญ์ คือ สุวัยดฺ อิบน์ศอมิต และอียาส อิบน์มุอาด ทั้งสองเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในหมู่ชาวมะดีนะฮ์ เมื่อได้พบปรึกษาทำให้บุคคลทั้งสองได้รู้จักศาสนาอิสลามและอัลลอฮฺจนเข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม พร้อมทั้งนำกลับไปเผยแผ่ชาวมะดีนะฮ์ต่อไป เหตุการณ์เกิดขึ้นในปีที่ ๑๐ ของการเป็นรَسُول

การทำสัตย์ปฏิญาณที่อะเกาะบะฮ์ครั้งที่ ๑

ในปีที่ ๑๑ ของการเป็นรَسُولมีชาวมะดีนะฮ์จำนวน ๑๒ คน จากเผ่าคือซรอญญ์ ๑๐ คน และเผ่าเอาส ๒ คน ได้เดินทางมาทำหัจญ์ที่เมืองมักกะฮ์เช่นทุกปี และได้พบกับท่านนบีฯ เพื่อทำความรู้จักศาสนาอิสลามมากยิ่งขึ้น หลังจากที่อยู่ยุดและอียาสได้กลับไปเผยแผ่มาบ้างแล้ว จากการพบปะในครั้งนี้นำให้ชาวมะดีนะฮ์ทั้ง ๑๒ คนดังกล่าวเข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม พร้อมกับได้ทำสัตย์ปฏิญาณกับท่านนบีฯ ณ สถานที่แห่งหนึ่ง คือ อะเกาะบะฮ์ซึ่งตั้งอยู่นอกเมืองมักกะฮ์ เหตุการณ์เกิดขึ้นในฤดูการทำหัจญ์ประจำปีของพวกเขาสำหรับ

คำสัตย์ปฏิญาณของชาวมะดีนะฮ์ในครั้งที่ ๑ มีดังนี้

๑. ทุกคนจะเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์และจะไม่ตั้งภาคี
๒. ทุกคนจะไม่ลักขโมย
๓. ทุกคนจะไม่ผิดประเวณี
๔. ทุกคนจะไม่ฆ่าลูกสาว
๕. ทุกคนจะไม่พูดโกหก
๖. ทุกคนจะไม่ทรยศในการทำสิ่งที่ดีงาม เช่น ไม่ใส่ร้าย แต่จะตั้งใจทำสิ่งที่ดีมีประโยชน์เพื่อขจัดการใส่ร้าย เป็นต้น

การทำสัตย์ปฏิญาณในครั้งนี้เป็นการสอนชาวมะดีนะฮ์เกี่ยวกับศาสนาอิสลามใน ๒ ประเด็น คือ

๑. หลักศรัทธา คือ ศรัทธาในอัลลอฮ์และไม่ตั้งภาคีต่อพระองค์ในทุกกรณี

๒. หลักปฏิบัติ คือ ห้ามการลักขโมย ผิดประเวณี ฆ่าลูกสาว พูดโกหก เป็นต้น

เมื่อพวกเขากลับไปยังเมืองมะดีนะฮ์ ท่านนบีฯ หัมมัด ก็อิลลัลลอฮ์

อะลัยฮิ วะสลัลัม ส่งท่านมุศอับ อิบนุอุมัยรร่วมเดินทางไปเผยแพร่ศาสนาอิสลามที่เมืองมะดีนะฮ์ด้วย ท่านมุศอับมีความสามารถในการอ่านอัล-กุรอาน และสามารถทำการเผยแพร่ศาสนาอิสลามในเมืองมะดีนะฮ์ได้อย่างรวดเร็ว จนกระทั่งบุคคลสำคัญๆ ของเมืองนี้หลายคนยอมรับนับถือศาสนาอิสลาม

การทำสัตย์ปฏิญาณที่อะเกาะบะฮ์ครั้งที่ ๑ (บัยอะฮ์ อัล-อูลา) มีชื่อเรียกอีกอย่างว่า บัยอะฮ์ อัน-นีส้าห์หรือการทำสัตย์ปฏิญาณผู้หญิง เพราะในการทำสัตย์ปฏิญาณครั้งนี้มีผู้หญิงรวมอยู่ด้วย ๑ คน ชื่ออัฟเราะฮ์ บินติอุบัยด

การทำสัตย์ปฏิญาณครั้งที่ ๒

ในปีที่ ๑๒ ของการเป็นรَسُولชาวมะดีนะฮ์จากเผ่าคือซรอญญ์ และเผ่าเอาสุจำนวน ๑๐๐ คน มีผู้หญิงรวมอยู่ด้วย ๒ คน ส่วนใหญ่ของชาวมะดีนะฮ์ที่มาแสวงบุญในปีนั้นมาจากเผ่าคือซรอญญ์

ชาวมะดีนะฮ์กลุ่มนี้ได้พบกับท่านนบีฯ ที่อะเกาะบะฮ์และได้ทำการเข้ารับนับถือศาสนาอิสลามตามคำเชิญชวนของท่านนบีฯ พร้อมกับทำสัตย์ปฏิญาณเหมือนกับการทำสัตย์ปฏิญาณครั้งแรก แต่ในครั้งนี้ได้มีการปรึกษาและหาหนทางเพื่อปกป้องท่านนบีฯ ซึ่งกำลังถูกพวกมุชริกีนกรู้อยู่คุกคามอย่างหนักและต่อเนื่องตลอดเวลาที่ทำการเผยแพร่ศาสนาอิสลาม

ชาวมะดีนะฮ์ได้สัญญาจะปกป้องท่านนบีฯ แม้ต้องสละชีวิตก็จะพลีชีพให้ ทำให้การทำสัตย์ปฏิญาณครั้งที่ ๒ มีชื่อเรียกว่า บัยอะฮ์ อัล-หิรฺบ (การทำสัญญาสงคราม) หรือบัยอะฮ์ อัล-กูบรอ (การทำสัญญาที่ยิ่งใหญ่) เพื่อเป็นการแสดงความเสียสละของชาวมะดีนะฮ์ที่

พร้อมจะเสียสละชีวิต และทรัพย์สินเพื่อท่านนบีฯ และศาสนาอิสลาม

การทำสัตย์ปฏิญาณในครั้งนี้ทำให้ท่านนบีฯ มีกำลังคนมากขึ้นในการต่อสู้เพื่อเผยแผ่ศาสนาอิสลาม ซึ่งพวกมุชริกีนกูรอัยฮจะต้องพบกับปัญหามากขึ้น

ในการนี้ท่านนบีฯ ได้แต่งตั้งผู้เผยแผ่ ๑๒ คน จากเผ่าคือชรอญญ์ ๙ คน และ เผ่าเอาส ๓ คน ให้กลับไปเผยแผ่ที่เมืองมะดีนะฮ์ด้วย

ความสำคัญของการทำสัตย์ปฏิญาณ

ศาสนาอิสลามเริ่มเผยแผ่ที่เมืองมักกะฮ์ เมื่อชาวมะดีนะฮ์เข้ามาร่วมสมทบ ทำให้พื้นที่การเผยแผ่ของศาสนาอิสลามมีมากขึ้น ภายหลังจากที่ใช้เวลา ๑๓ ปีในการเผยแผ่ที่เมืองมักกะฮ์ประสบกับการต่อต้านอย่างหนัก ที่ฏอฮิฟก็มีปัญหาเช่นเดียวกับที่เมืองมักกะฮ์ และสาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งเพื่อขจัดความกำเริบของพวกยิวเพราะพวกยิวในเมืองมะดีนะฮ์ เช่น เผ่าก็อยนูกอฮ์ เผ่านะฆิร เป็นต้น เป็นพวกที่ชอบสร้างความเดือดร้อนแก่ชาวอาหรับที่เป็นคนดั้งเดิมในเมืองมะดีนะฮ์ตลอดมา พวกนี้จะสร้างความยุ่งยากเพื่อให้พวกเขามีความสุข ชอบสร้างปัญหาเพื่อประโยชน์ของพวกตนแต่ฝ่ายเดียว ชอบยุแหย่ให้พวกอาหรับทะเลาะกันเอง แล้วฉวยโอกาสหาผลประโยชน์ทันที

เมื่อชาวมะดีนะฮ์ได้มาทำสัตย์ปฏิญาณกับท่านนบีฯ และได้เชิญชวนให้ท่านไปอยู่ที่เมืองมะดีนะฮ์ในฐานะผู้นำของพวกเขา ทำให้พวกยิวต้องพบกับความลำบากในการยุแหย่คนอื่นให้เดือดร้อน เพราะท่านนบีฯ รู้จักพวกยิวดีจากคำบอกเล่าของอัล-กูรออัน จึงทำให้พวกยิวไม่สามารถดำเนินการชั่วร้ายต่างๆ ได้ตามอำเภอใจต่อไป และต้องอยู่ภายใต้เงือนไขที่ตกลง หากผิดเงือนไขหรือสัญญาพวกยิวจะต้องถูกลงโทษ

กิจกรรมท้ายบท

๑. สัตย์ปฏิญาณ หมายถึงอะไร
๒. ก่อนการทำสัตย์ปฏิญาณมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น
๓. การทำสัตย์ปฏิญาณกระทำขึ้นระหว่างท่านนบิซ กับผู้ใด กระทำกันที่ไหน
๔. การทำสัตย์ปฏิญาณที่อะเกาะบะฮ์ครั้งที่ ๑ และ ๒ มีสาระอะไรบ้าง
๕. การทำสัตย์ปฏิญาณมีความสำคัญอย่างไรบ้าง

ความพยายามลอบสังหารท่านนบีมุหัมมัด คือลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสลัลม

ความเจ็บแค้นและความพยายามของพวกมุชริกีนกูร็อยซุ

ตลอดเวลา ๑๓ ปีที่ท่านนบีมุหัมมัดเผยแผ่ศาสนาอิสลามอยู่ในเมืองมักกะฮะฮ์จนมีผู้นับถือศาสนาอิสลามมากขึ้น ทำให้พวกมุชริกีนกูร็อยซุเจ็บแค้นมากที่ท่านนบีมุหัมมัดได้ทำลายความเชื่อถือและประเพณีดั้งเดิมของบรรพบุรุษที่พวกเขายึดมั่น เช่น การบูชาเจว็ด รูปปั้น ธรรมชาติต่าง ๆ เป็นต้น

พวกเขาจึงเป็นศัตรูกับท่านนบีมุหัมมัดที่จะต้องจัดทำลายให้สิ้น มิฉะนั้นพวกเขาจะมีชีวิตแบบดั้งเดิมไม่ได้ซึ่งเป็นวิธีการดำเนินชีวิตที่ขัดแย้งกับศาสนาอิสลาม เช่น การดูหมิ่นสิทธิของสตรี เด็ก การดื่มสุรา การพนัน เป็นต้น พวกมุชริกีนกูร็อยซุจึงวางแผนการร้ายทันที

พวกมุชริกีนกูร็อยซุได้ประชุมหัวหน้าตระกูลต่างๆ ในเผ่ากูร็อยซุโดยกำหนดวิธีการที่ต้องการจัดทำท่านนบีมุหัมมัด ดังนี้

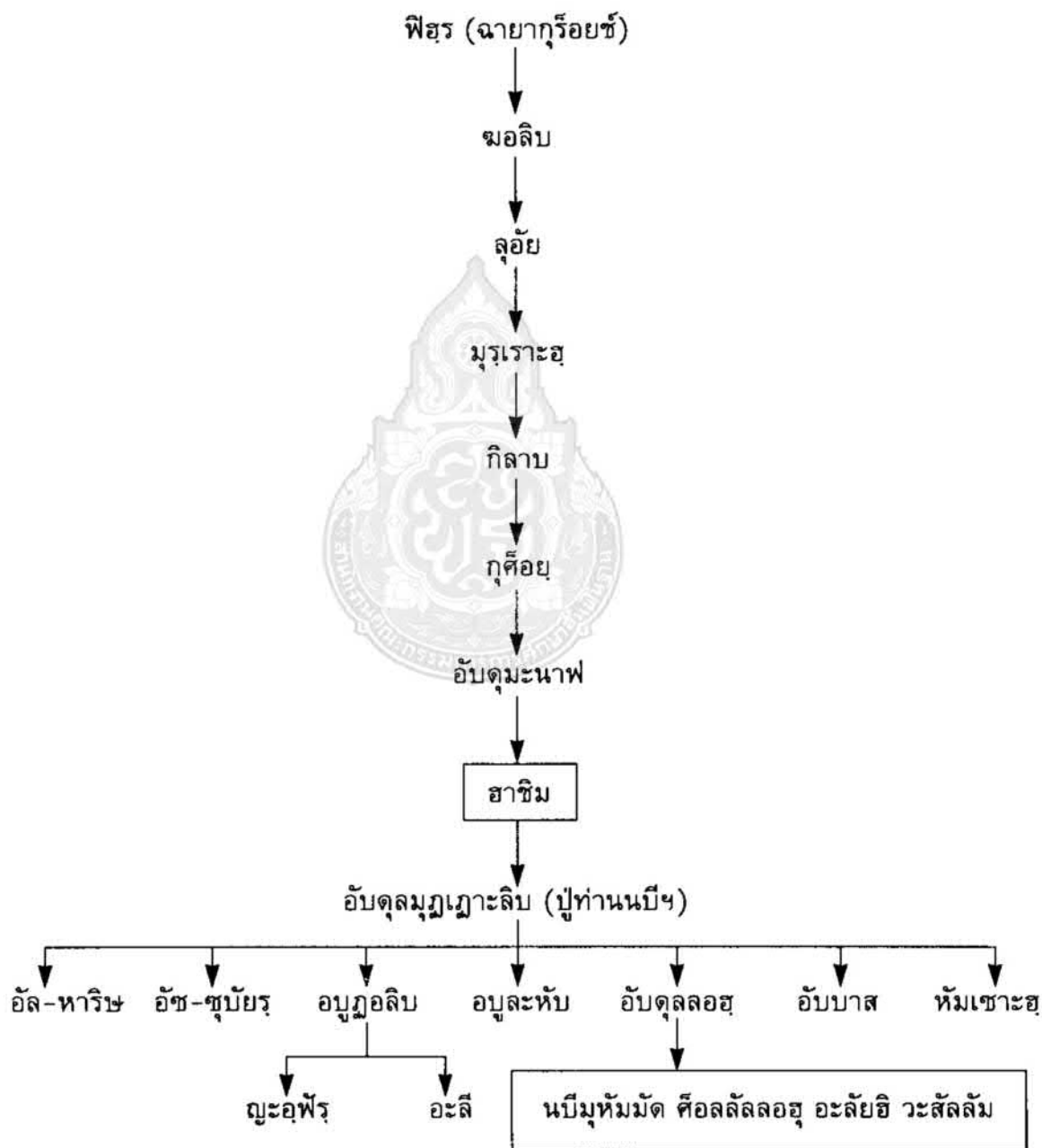
๑. ส่งท่านอุมัร อิบน์อัล-ค็อฏฏอบ ลอบสังหารท่านนบีมุหัมมัด ขณะที่ท่านอุมัรออกค้นหาท่านนบีมุหัมมัด แต่ไม่พบ ท่านอุมัรจึงกลับบ้านและได้ยินเสียงฟาฏิมะฮ์น้องสาวของท่านกำลังอ่านอัล-กุรอานสุเราะฮ์อุฏฮา จนท่านบังเกิดความเลื่อมใสและเข้ารับนับถือศาสนาอิสลามในเวลาต่อมา เหตุการณ์นี้สร้างความแค้นแก่พวกมุชริกีนกูร็อยซุมากยิ่งขึ้น

๒. ส่งตัวแทนไปพบท่านอนุภูโณลิตเพื่อขอแลกเปลี่ยนตัวท่านนบีย กับอุมัรเราะฮฺ อิบนะละลิตชายหนุ่มเผ่ากูร็อยซที่มีรูปร่างหน้าตาคล้ายท่านนบีย ทั้งนี้เพื่อให้ท่านอนุภูโณลิตจะได้คลายความโศกเมื่อพวกเขาได้ตัวท่านนบีย และนำไปสังหารเสีย ท่านอนุภูโณลิตปฏิเสธและไม่พอใจข้อเสนอนี้เพราะเป็นการแลกเปลี่ยนชีวิตที่รับไม่ได้

๓. เมื่อไม่สามารถจัดการขจัดท่านนบีย ได้ แผนสุดท้ายคือคัดเลือกคนหนุ่มจากทุกตระกูลไปล้อมบ้านท่าน และเมื่อท่านออกจากบ้านก็ให้ร่วมกันฆ่าท่านเสีย การที่พวกเขาลงมติที่ดาร์ุนนัดวะฮฺหรือสภาของพวกเขาในเรื่องคัดเลือกมือสังหารจากทุกตระกูลก็เพื่อตระกูลฮาซิม (ตระกูลท่านนบีย) จะได้ไม่แก้แค้น ถ้าจะแก้แค้นก็เท่ากับว่าจะต้องรบกับชาวอาหรับเผ่ากูร็อยซทุกตระกูล

เชื้อสายตระกูลฮาซิม (ตระกูลท่านนบีฯ)

การลอบสังหาร

เมื่อท่านนบีฯ ได้ข่าวการร่วมประชุมของพวกมุขรีกินกูรียุชที่ลงมดีร่วมมือกันจะฆ่าท่าน ท่านก็ได้ไปที่บ้านและบอกข่าวแก่ลูกพี่ลูกน้องของท่าน คือ ท่านอะลี อิบน์อับดุลิบเกี่ยวกับเรื่องแผนการของพวกมุขรีกินกูรียุชที่จะทำลายชีวิตของท่าน และท่านก็ได้บอกถึงเรื่องที่จะเดินทางอพยพไปยังเมืองมะดีนะฮ์

พอเวลาล่วงถึงยามค่ำ ท่านนบีฯ ก็ออกจากบ้านของท่านโดยไม่มีผู้ใดทราบ และท่านก็หาทางไปบ้านของท่านอับบักรอย่างเงียบๆ เพื่อเริ่มแผนเดินทางอพยพไปยังเมืองมะดีนะฮ์

เมื่อท่านนบีฯ จากบ้านไปแล้ว ท่านอะลีก็แกล้งทำเป็นนอนอยู่บนที่นอนของท่านนบีฯ เอาผ้าห่มมาคลุมร่างกายของท่านเพื่อเป็นการหลอกพวกมุขรีกินกูรียุชว่าท่านนบีฯ ยังอยู่ในบ้านไม่ได้ไปไหน เมื่อถึงเวลาของการนัดหมายที่จะมาร่วมมือกันฆ่าท่านนบีฯ พวกมุขรีกินกูรียุชก็เล็ดลอดพากันเข้ามาในบ้านของท่านนบีฯ อย่างเงียบกริบ แสงสะท้อนจากปลายดาบของพวกมุขรีกินกูรียุช ส่องแสงแวววาวเมื่อกระทบแสงเดือน พวกนั้นต่างมั่นใจว่าไม่มีใครอีกแล้วที่จะปกป้องคุ้มครองความปลอดภัยให้กับท่านนบีฯ เมื่อชายหนุ่มคนหนึ่ง ในจำนวนพวกที่จะฆ่าท่านนบีฯ ได้กระซอกผ้าห่มที่คลุมหน้าของท่านอะลีออก พวกเขาทั้งหลายต่างก็แปลกใจอ้าปากค้างเมื่อสายตาแลเห็นท่านอะลีนอนอยู่บนที่นอนอย่างนั้น พวกเขาดังพากัน ไม่พอใจและโกรธแค้นเป็นอย่างมากเมื่อแผนการของพวกเขาสอบความล้มเหลวอีก

แผนการร้ายของพวกมุขรีกินกูรียุชต้องล้มเหลวในคืนที่ล้อมบ้านท่านนบีฯ ดังกล่าว เพราะพระองค์อัลลอฮ์ได้ปกปิดสายตาพวกเขา

และได้ประทานวะหฺยูแก่ท่านนบีฯ ให้รับอิญฺญ์เราะฮฺลู่เมืองมะดีนะฮฺใน
คืนดังกล่าว

ความว่า “และ (จงระลึกเถิด) เมื่อบรรดา (พวกมุชริกีนกูรียซ) ผู้เณรคุณได้วางแผนต่อเจ้าเพื่อกักกันเจ้าหรือฆ่าเจ้าหรือขับเจ้าออก (จากที่เคยอยู่) และพวกเขาวางแผนแต่อัลลอฮฺก็ทรงวางแผน (ด้วย เหมือนกัน) และอัลลอฮฺเป็นผู้ประเสริฐยิ่งแห่งบรรดาผู้วางแผน ทั้งหมด”

(สุเราะฮฺอัล-อัมฟาล อายะฮฺที่ ๓๐)

ในคืนดังกล่าว ท่านนบีฯ อนุบักร์และคนนำทางก็ได้เดินทาง
อิญฺญ์เราะฮฺ (อพยพ) จากเมืองมักกะฮฺสู่เมืองมะดีนะฮฺอันเป็นการเริ่มต้น
ยุคใหม่ของศาสนาอิสลามจากดินแดนที่มีแต่ความเลวร้ายสู่ดินแดนที่มี
ความร่มเย็น และสันติอย่างแท้จริงจนศาสนาอิสลามรุ่งเรืองถึงปัจจุบัน

กิจกรรมท้ายบท

๑. พวกมุขรีกินกุร็อยชุประชุมกันเรื่องอะไร และผลของการประชุมมีมติดังไร
๒. พวกมุขรีกินกุร็อยชุวางแผนขจัดท่านนบีฯอย่างไร ทำไมจึงทำเช่นนั้น
๓. แผนของพวกมุขรีกินกุร็อยชุสำเร็จหรือไม่ เพราะเหตุใด
๔. เหตุใดพวกมุขรีกินกุร็อยชุจึงต้องการฆ่าท่านนบีฯ
๕. ใครเป็นผู้เปิดเผยแผนการร้ายของพวกมุขรีกินกุร็อยชุแก่ท่านนบีฯ
๖. ในคัมภีร์อัลกุรอานท่านนบีฯ ผู้ใดแกลังนอนหลับบนที่นอนท่านนบีฯ

การอิจญ์เราะฮ์ที่สำคัญใน ประวัติศาสตร์อิสลาม

อิจญ์เราะฮ์ หมายถึง การอพยพหรือการย้ายที่จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ถ้าพูดถึงการอิจญ์เราะฮ์ในประวัติศาสตร์อิสลามมักหมายถึงการอพยพของท่านนบีมุฮัมมัด จากเมืองมักกะฮ์สู่เมืองมะดีนะฮ์ ซึ่งตรงกับวันจันทร์ที่ ๑๒ เดือนเราะบีอุลเอาวัล ฮ.ศ. ๑ หรือ ใน ค.ศ. ๖๒๒ อันเป็นการเริ่มนับศักราชอิสลามที่ ๑ หรืออิจญ์เราะฮ์ศักราช ๑ (ฮ.ศ. ๑) นับถึงปัจจุบัน ๑๔๐๐ กว่าปีมาแล้ว

การอิจญ์เราะฮ์ของท่านนบีมุฮัมมัด (อิจญ์เราะฮ์ตุลลุส) เป็นเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์อิสลาม อันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงโฉมหน้าการเผยแผ่ศาสนาอิสลามจากเมืองมักกะฮ์ที่มีแต่ความเลวร้ายปราศจากสันติสู่เมืองมะดีนะฮ์ดินแดนที่รอรับความบริสุทธิ์และสันติภาพของศาสนาอิสลามจนสามารถก่อตั้งรัฐอิสลามได้สำเร็จ

การอิจญ์เราะฮ์ในประวัติศาสตร์อิสลาม

เหตุการณ์อิจญ์เราะฮ์ที่สำคัญและเกิดขึ้นในสมัยท่านนบีมุฮัมมัด มี ๒ ครั้งได้แก่

๑. การอิจญ์เราะฮ์ของชาวมุสลิมมักกะฮ์ไปยังหะบะชะฮ์หรืออับยิสสิเนีย (ปัจจุบัน คือ ประเทศเอธิโอเปีย) ซึ่งเกิดขึ้นในปีที่ ๕ ของการเผยแผ่ศาสนาอิสลามตรงกับ ค.ศ. ๖๑๔ การอิจญ์เราะฮ์ไปยังหะบะชะฮ์เกิดขึ้น ๒ ครั้ง ดังนี้

๑.๑ ครั้งแรก มีชาวมุสลิมมักกะฮ์ร่วมเดินทางจำนวน ๑๔ คน เป็นผู้ชาย ๑๐ คน และผู้หญิง ๔ คน ประกอบด้วยท่านอุษมาน อิบน์อัฟฟาน และภรรยาท่านหญิงรูกัยยะฮ์ ท่านซุบัยร อิบน์อัล-เอวาม ท่านอับดุลเราะหฺมาน อิบน์เอาฟ และท่านญะฮ์ฟัร อิบน์อับดุลลิบ ลูกพี่ลูกน้องของท่านนบีฯ เป็นต้น

๑.๒ ครั้งที่สอง มีชาวมุสลิมมักกะฮ์ร่วมเดินทางจำนวน ๑๐๐ คน เป็นผู้ชาย ๘๓ คน และเป็นผู้หญิงอีก ๑๗ คน รวมทั้งเด็ก ๆ ด้วย

การอิญญะเราะฮ์ของชาวมุสลิม ๒ กลุ่มนี้ได้รับการต้อนรับจาก กษัตริย์เนกุสแห่งอบิสสินีด้วยดียิ่ง แม้พระองค์จะนับถือศาสนา คริสเตียน ท่านนบีฯ ได้ขนานนามดินแดนอบิสสินีว่า “ดินแดนแห่ง ความสัตย์จริง” ท่านนบีฯ เคยละหมาดขออับแก่กษัตริย์เนกุสเมื่อ ท่านทราบข่าวว่าพระองค์สิ้นพระชนม์

๒. การอิญญะเราะฮ์ของท่านนบีฯ สู่เมืองมะดีนะฮ์ อันเป็นการเริ่มต้นโฉมหน้าใหม่ของประวัติศาสตร์อิสลามจนถึงปัจจุบัน

ท่านนบีฯ เดินทางถึงเมืองมะดีนะฮ์เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๒ เดือนเราะบิอูลอาวัลตรงกับ ค.ศ. ๖๒๒ ในปี que เดินทางถึงเมืองมะดีนะฮ์ถือเป็น ปีที่ ๑ ของอิญญะเราะฮ์ศักราช การนับอิญญะเราะฮ์ศักราชเริ่มมีขึ้นครั้งแรก ในสมัยการปกครองของท่านอุมัรฺเคาะลีฟะฮ์คนที่ ๒ ของอิสลาม

สาเหตุของการอิญญะเราะฮ์

๑. เกิดจากการทำสัตย์ปฏิญาณครั้งที่ ๑-๒ ที่อะเกาะบะฮ์ระหว่าง ท่านนบีฯ กับชาวมะดีนะฮ์

ชาวมะดีนะฮ์ที่มาแสวงบุญประจำปี que เมืองมักกะฮ์ได้ให้สัตย์ ปฏิญาณกับท่านนบีฯ ว่าจะประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่ดี จะช่วยเหลือ

และปกป้องท่านนบีฯ พร้อมทั้งขอเชิญท่านนบีฯ ไปเป็นผู้นำชาวมะดีนะฮ์

๒. เกิดจากความผิดหวังในการเผยแผ่ที่เมืองฏอฮิฟ และความสำเร็จในการลี้ภัยที่หะบะชะฮ์

ท่านนบีฯ ได้ไปเผยแผ่ที่เมืองฏอฮิฟแต่ได้รับการต้อนรับอย่างป่าเถื่อนด้วยการให้ไล่ขว้างปาด้วยก้อนหินจนได้รับบาดเจ็บ ท่านจึงได้เล็งเห็นว่า อิทธิพลของพวกมุชริกีนกูร็อยฮ์แผ่ไปถึงเมืองฏอฮิฟด้วย ในขณะเดียวกันกลุ่มผู้ลี้ภัยชาวมุสลิมที่ไปยังหะบะชะฮ์ได้รับการต้อนรับอย่างดียิ่ง ทำให้มองเห็นช่องทางในการเผยแผ่ไปยังเมืองอื่นอีกต่อไป

๓. เกิดจากการสิ้นชีวิตของท่านหญิงเคาะดีญะฮ์และท่าน อับฏอลิบ การสิ้นชีวิตของท่านหญิงเคาะดีญะฮ์ภรรยาท่านนบีฯ ที่คอยให้การสนับสนุนทั้งทรัพย์สิน เงินทอง กำลังใจอย่างผู้เสียสละยิ่ง และการจากไปในเวลาไล่เลี่ยกันของท่านอับฏอลิบลุงของท่านนบีฯ

เมื่อท่านนบีฯ สิ้นผู้คอยให้กำลังใจ และผู้ปกป้อง ทำให้ท่านนบีฯ รู้สึกเศร้า สะเทือนใจ และเห็นถึงภัยพิบัติการคุกคามจากพวกมุชริกีนกูร็อยฮ์ว่าต้องหนักขึ้นเป็นเท่าทวี

๔. เกิดจากการวางแผนลอบสังหารท่านนบีฯ

เมืองมักกะฮ์ในยามนั้นไม่ปลอดภัยสำหรับท่านอีกแล้ว ท่านไม่สามารถจะเคลื่อนไหวอย่างสะดวก ชาวมุชริกีนกูร็อยฮ์มุ่งแต่จะทำลายท่านให้ถึงแก่ชีวิต การอยู่ในสภาพที่อันตรายจะทำให้ท่านไม่สามารถเผยแผ่อย่างเปิดเผยได้ จึงน่าที่จะแสวงหาชัยภูมิที่ดีและชาวเมืองยินดีต้อนรับท่าน

๕. เกิดจากการบัญชาของอัลลอฮ์

อัลลอฮ์ได้ประทานวะหฺยูในสุเราะฮ์อัล-อัมฟาล อายะฮ์ที่ ๓๐

กล่าวถึงแผนการร้ายของพวกเขามุขริกีนกูรียชต่อท่านนบีฯ อันเป็นการบอกให้ท่านนบีฯ รีบเดินทางออกไปจากเมืองมักกะฮ์เพื่อความปลอดภัยของชีวิตเพราะพวกเขามุขริกีนกูรียชกำลังคิดจะกำจัดท่านนบีฯ

ผลที่เกิดขึ้นจากการอิญเราะฮ์

๑. การเผยแพร่ศาสนาอิสลามขยายวงกว้างมากขึ้น

๒. ท่านนบีฯ ได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่และเปิดเผย เช่น ตอนอยู่ที่เมืองมะดีนะฮ์ ท่านมีฐานะอยู่ในหลายสถานได้แก่ ผู้นำของรัฐ ผู้พิพากษา แม่ทัพ ผู้สอนศาสนา เป็นต้น ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้จะทำได้หากท่านยังอยู่ที่เมืองมักกะฮ์

๓. เมืองมะดีนะฮ์เป็นฐานการเผยแพร่ศาสนาอิสลามแทนนครมักกะฮ์

๔. เกิดรัฐที่จัดการปกครองตามที่ศาสนาอิสลามต้องการหรือที่เรียกว่ารัฐอิสลาม

๕. ชาวเมืองมะดีนะฮ์เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ชาวมะดีนะฮ์เผ่าคือซรอญ์และเผ่าเอาสจับมือเป็นพวกเดียวกัน ยุติการทำสงครามระหว่างกัน ส่วนพวกยิวต้องปฏิบัติตามสัญญาต่างๆ ที่ทำกับท่านนบีฯ อันเป็นการยุติบทบาทของพวกยิวที่ชอบยุแหย่ให้พวกอาหรับทะเลาะวิวาทกัน

๖. ปีที่เกิดเหตุการณ์อิญเราะฮ์เป็นปีที่เริ่มใช้ปฏิทินอิสลาม หรืออิญเราะฮ์ศักราช

๗. ท่านนบีฯ เริ่มใช้ยุทธศาสตร์เชิงรุกกับพวกมุขริกีนกูรียชหลังจากที่ด้รับการคุกคามมาตลอดระยะเวลาที่อยู่ที่เมืองมักกะฮ์ โดยการรับวะหฺยูในสุเราะฮ์อัล-หัจญ์ อายะฮ์ที่ ๓๙

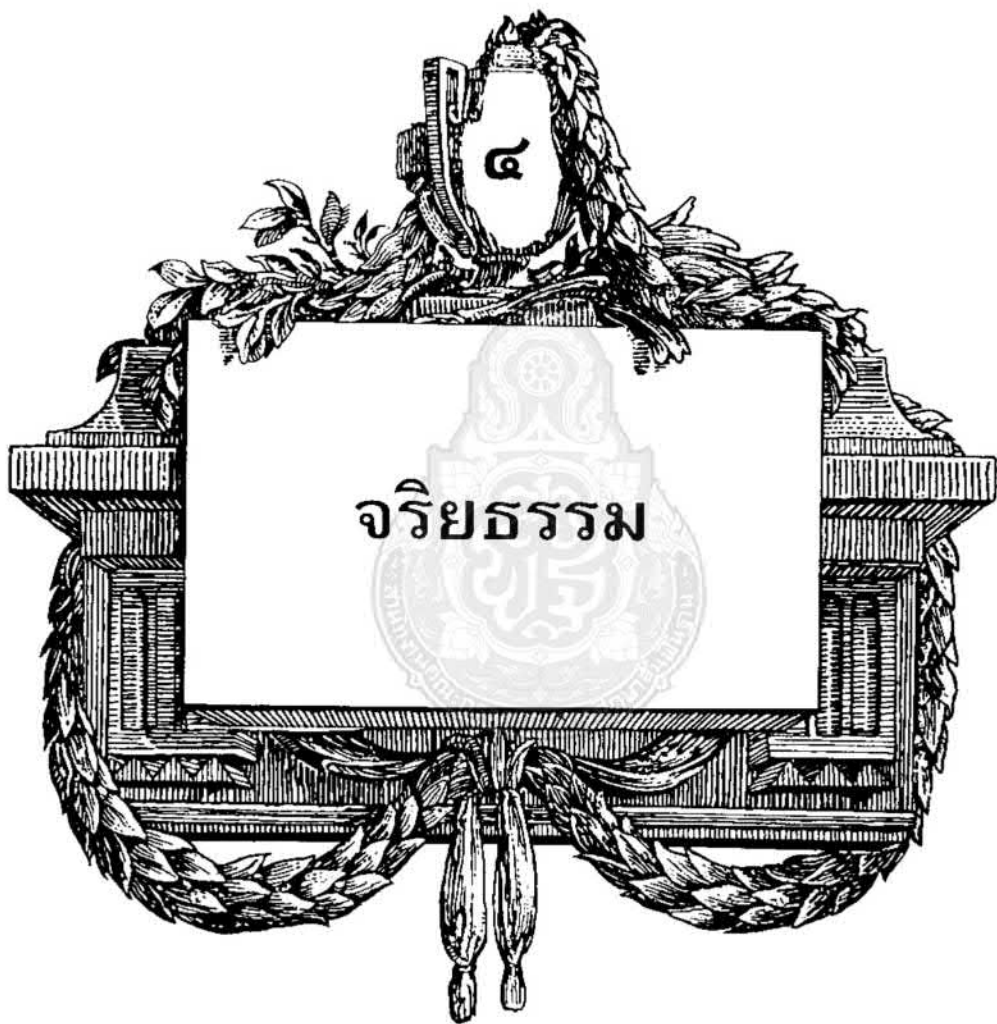
ความว่า “ได้รับอนุญาตแก่มวล (มุสลิม) ผู้ถูกรุกราน (ให้ทำการต่อสู้ได้) ทั้งนี้เป็นเพราะพวกเขาถูกฉ้อฉล และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงเดชานุภาพยิ่งนักที่จะช่วยเหลือพวกเขา (ให้มีชัยชนะเหนือฝ่ายศัตรู)”

กิจกรรมท้ายบท

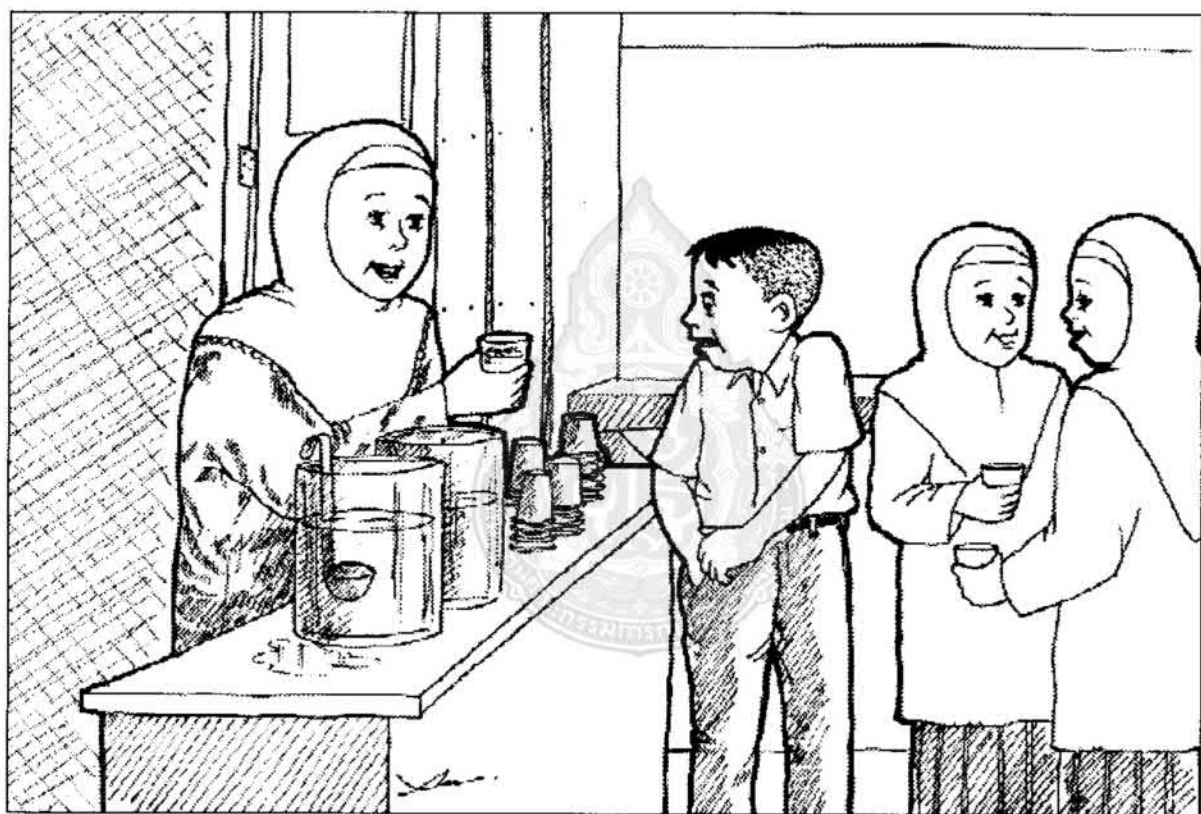
๑. การอิัจญ์เราะฮฺหมายถึงอะไร
๒. การอิัจญ์เราะฮฺในประวัติศาสตร์อิสลามมีกี่ครั้ง อะไรบ้าง
๓. กษัตริย์เนกุสแห่งอบิสสินียปฏิบัติต่อผู้อพยพไปยังอบิสสินีย (หะบะชะฮฺ) อย่างไรบ้าง
๔. สาเหตุของการอิัจญ์เราะฮฺมีอะไรบ้าง จงสรุปมาพอเข้าใจ
๕. ผลที่เกิดจากการอิัจญ์เราะฮฺมีอะไรบ้าง จงสรุปมาพอเข้าใจ

ความรอบคอบ

วันนี้ เป็นวันจันทร์ทุกคนในครอบครัวของอะลีและมัมมูนะฮ์ คือ คุณพ่อและคุณแม่ต่างก็ตื่นนอนแต่เช้าตรู่ เพื่อละหมาดศุบหฺ หลังจากปฏิบัติศาสนกิจเสร็จแล้ว คุณแม่รีบเข้าครัวเพื่อหุงอาหาร คุณพ่อไปรดน้ำต้นไม้ที่อยู่ในบริเวณบ้าน อะลีไปช่วยคุณพ่อ ส่วนมัมมูนะฮ์เข้าไปข้างในห้องครัวเพื่อช่วยคุณแม่ เมื่อเสร็จภารกิจแล้วมัมมูนะฮ์และอะลีก็ไปอาบน้ำแต่งตัวเพื่อไปโรงเรียน

“มัยมฺนะฮฺ อะลี จัดตารางสอนหรือยังล่ะลูก” แม่ถาม

“จัดเสร็จแล้วครับ” อะลีตอบ

“หนูจัดตั้งแต่เมื่อคืนล่ะ” มัยมฺนะฮฺ ตอบพร้อมกับเดินไปหยิบ กระเป๋านักเรียนที่วางอยู่บนโต๊ะหนังสือ

“แม่วางเงินไว้บนโต๊ะ อย่าลืมหยิบไปด้วยนะ” แม่เตือน

“ของหนูที่แม่ให้เมื่อวานยังเหลืออยู่เลยล่ะ” มัยมฺนะฮฺตอบ

“จ้ะ อะลี หยิบของลูกไปด้วย” แม่พูดขณะที่กำลังเดินเข้าไปในครัว

เมื่อไปถึงโรงเรียน เด็กทั้งสองก็นำรถจักรยานเข้าไปจอดที่โรงจอดรถ และเดินเข้าห้องเรียน หลังจากเก็บกระเป๋าไว้ในโต๊ะนักเรียนเรียบร้อยแล้ว ต่างก็แยกย้ายไปปฏิบัติกิจวัตรประจำวันที่ได้รับมอบหมายจากทางโรงเรียน คือ กวาดขยะ ทำความสะอาดห้องเรียนด้วยความรับผิดชอบ

อากาศในตอนเที่ยงวันนี้ร้อนมาก เมื่อพักตอนกลางวัน เด็กๆ ก็รีบเข้าโรงอาหารเพื่อเข้าแถวรอรับอาหารเที่ยงที่โรงเรียนจัดเตรียมไว้

“ซื้อน้ำแข็งแก้วหนึ่งครับ” อะลีบอกแม่ค้าขายน้ำแข็งหวาน พร้อมกับล้วงมือในกระเป๋ากางเกงเพื่อหยิบเงินออกมาจ่าย

“อัลลอฮ์อັกบَر ผมลืมหยิบเงินมา” อะลีอุทานด้วยความตกใจ เพราะแม่ค้ายื่นน้ำแข็งให้แล้ว

“ไม่เป็นไร อะลีเอาน้ำแข็งไปก่อน พรุ่งนี้ค่อยมาจ่ายก็ได้” แม่ค้าพูดด้วยความเอ็นดู

“ต่อไปเธอต้องมีความรอบคอบให้มากกว่านี้นะ”

“ครับ ผมขาดความรอบคอบจริงๆ คุณแม่บอกแล้วว่า เงินวางอยู่บนโต๊ะ แต่ผมรีบมาโรงเรียนจึงลืมหยิบเงินมา” อะลีตอบพร้อมกับยื่นมือไปรับน้ำแข็งจากแม่ค้า

“ความรอบคอบเป็นคุณลักษณะหนึ่งของผู้ที่มีความรับผิดชอบ เมื่อเราโตแล้ว เราจะทำอะไรก็แล้วแต่ ความรอบคอบต้องมาเป็นอันดับหนึ่ง งานของเราจึงจะสำเร็จ แต่ถ้าขาดความรอบคอบผลที่ออกมาย่อมได้รับความเสียหาย” แม่คำสอนอะลีด้วยความหวังดี

“ขอบคุณมาก ต่อไปผมจะต้องเป็นคนที่มีความรอบคอบ” อะลีรับคำ

“คุณแม่ครับ วันนี้ผมลืมหาเงินไปโรงเรียน” อะลีบอกแม่ หลังจากกลับจากโรงเรียนในตอนเย็น

“นั่นนะซิ แม่เห็นเงินวางอยู่บนโต๊ะ แม่คิดว่าลูกมีเงินเหลือจากเมื่อวานเหมือนมัยฺมูนะฮฺ จึงไม่ได้เอาเงินไปให้ที่โรงเรียน” แม่ตอบ

“ผมไปซื้อน้ำแข็ง พอล้างกระเป๋าก็จะหยิบเงินจ่าย นึกได้ว่าไม่ได้หยิบเงินมา” อะลีเล่าเหตุการณ์ในโรงอาหารให้คุณแม่ฟัง

“ผู้ที่มีความรอบคอบ จะทำอะไรก็สำเร็จ ตัวอย่างท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ของเรามีความรอบคอบมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือเรื่องใหญ่ ท่านจะประชุมวางแผนกับเศาะหาบะฮฺ ด้วยความรอบคอบเสมอ ผลสุดท้ายท่านได้เป็นศาสดาของมุสลิมทั้งโลก” แม่เตือนพร้อมกับสอนอะลีด้วยความเอ็นดู

● ฝึกอ่านและท่องจำดูอาห์ขอให้การงานง่ายและสะดวกในการทำ

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ إِلَّا مَا جَعَلَهُ اللَّهُ
وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْخَيْرَ إِذَا شِئْتَ اللَّهُمَّ

ความหมาย :

“ข้าแต่อัลลอฮฺ ไม่มีความสะดวกง่ายดายใดๆ นอกจากสิ่งที่พระองค์ได้ทำให้สะดวกง่ายดายและพระองค์จะเป็นผู้ทำสิ่งที่ยากให้เป็นสิ่งที่ง่าย เมื่อพระองค์ต้องการ”

นักเรียนควรจำไว้ว่า :

ความรอบคอบ คือ ความไม่สะเพร่า ไม่หลงลืม คิดอย่างลึกซึ้ง ก่อนที่จะกระทำการสิ่งใดลงไป ผู้ที่มีความรอบคอบย่อมประสบผลสำเร็จในชีวิตและการงาน ในทางตรงกันข้าม ผู้ใดที่ขาดความรอบคอบย่อมประสบกับความไม่สำเร็จ เกิดความเสียหายได้

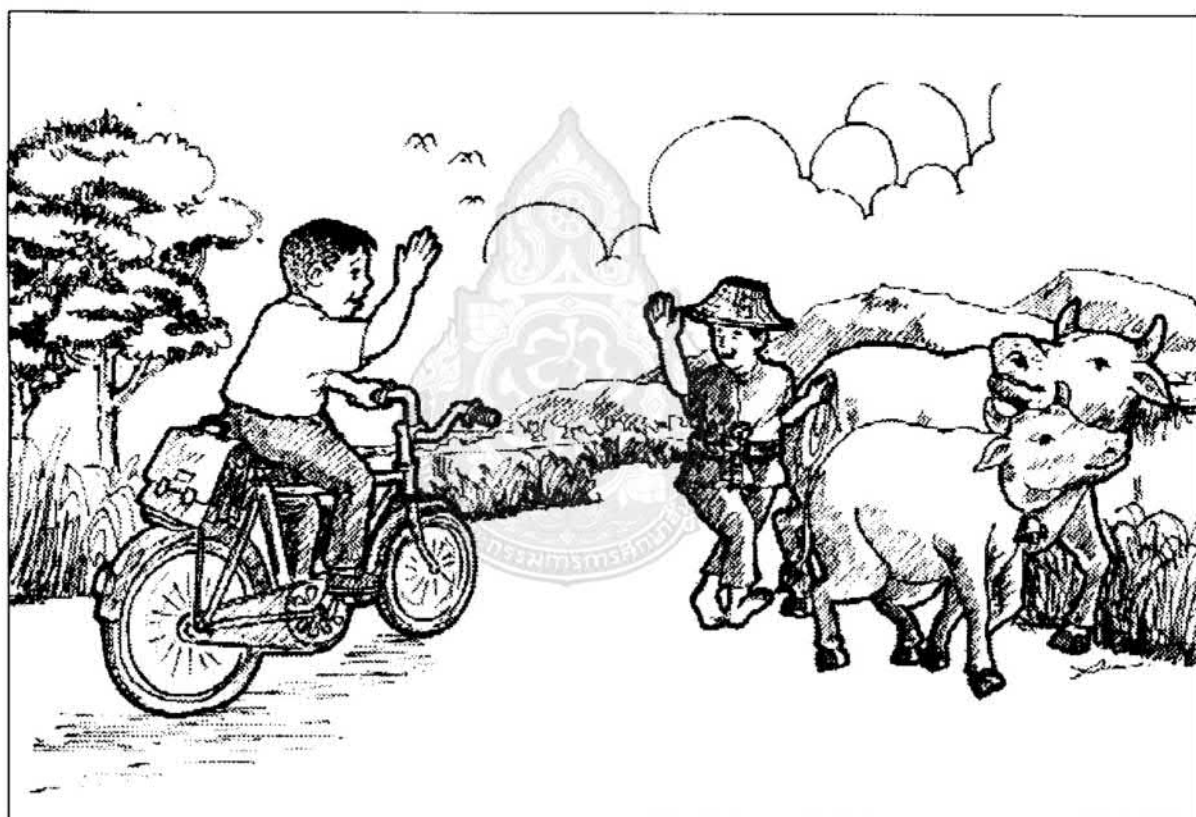
กิจกรรมท้ายบท

๑. ทำไมอะลีไม่มีเงินจ่ายค่าน้ำแข็ง
๒. ผู้ที่มีความรอบคอบเป็นคนอย่างไร
๓. จงยกตัวอย่างประสบการณ์ของนักเรียน ในเรื่องการขาดความรอบคอบ
๔. ฝึกอ่านและท่องจำดูอาห์ขอให้การงานต่าง ๆ เช่น การเรียนหนังสือ การสอบ เป็นต้น เป็นเรื่องง่าย ๆ ไม่มีปัญหาอุปสรรคมากเกินไป

ความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

เย็นวันหนึ่ง หลังจากเลิกเรียนแล้ว มัยมุนะฮู และอะลีขี่รถจักรยานกลับบ้าน เส้นทางที่จะไปยังบ้านของเด็กทั้งสองเป็นถนนลาดยางในหมู่บ้าน ไม่กว้างใหญ่เหมือนกับทางหลวงแผ่นดินมีรถแล่นไม่มาก ภาพของชาวบ้านจูงวัว จูงควาย ริมถนนยังคงมีอยู่และเห็นเป็นระยะๆ

“อัสสะลามุอะลัยกุม” อะลีซึ่งกำลังขี่รถจักรยานกล่าวสละมให้ชายวัยกลางคนที่กำลังต้อนวัวอยู่ริมถนน

“วะอะลัยกุมสละม” ผู้ชายคนนั้นตอบ

“เลี้ยงวัวหลายตัวจัง ไม่เหนื่อยบ้างหรือลุง” อะลีทักทายเมื่อจอดรถแล้ว

“ไม่หрокหนู มันเป็นอาชีพ สมัยเด็กๆ ไม่ได้เรียนหนังสือก็อย่างนี้แหละ” ชายคนนั้นตอบและยิ้มให้อะลี

“ฉันขออนุญาตไปก่อนนะครับ” อะลีพูด

“เชิญเถอะจะ หนูนี้พูดเก่งจังนะ โชคดีนะ” ชายวัยกลางคนพูด

“ขอบคุณมากครับ” อะลีหันไปยิ้ม และออกรถเบาๆ อย่างระมัดระวัง

“ดีแล้วลูก เราควรทักทายกับทุกคนที่มีโอกาส อย่าไปแบ่งแยกว่าเป็นคนจนหรือคนรวย การที่เรามีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีนั้น จะทำให้ทุกคนรักและเอ็นดูต่อเรา ดูอย่างผู้ชายคนนั้นที่ลูกเล่าให้พ่อฟังซิ อย่างน้อยเขาก็อวยพรให้ลูกโชคดี” พ่อพูดกับอะลีหลังจากที่อะลีเล่าเหตุการณ์ที่ผู้ชายเลี้ยงวัวอวยพรให้โชคดี

“การที่เรามีมนุษยสัมพันธ์กับใครก็แล้วแต่ เราต้องทำด้วยใจที่บริสุทธิ์ ไม่ต้องคิดหรือหวังสิ่งตอบแทนใดๆ จากเขา สังคมใดที่ขาดมนุษยสัมพันธ์ สังคมนั้นย่อมไม่มีความสุข ลูกดูซิ คนที่เป็นใหญ่เป็นโต ถ้าเขาไม่มีความจริงใจกับใคร เขาก็ไม่สามารถทำให้คนรักและเคารพได้ในทางตรงกันข้าม คนจนที่ไม่มียศถาบรรดาศักดิ์ แต่ถ้าเขามีความจริงใจ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เขากีย่อมเป็นคนดีและเป็นที่ยกของทุกคนได้” พ่อสอนอะลี

“พ่อคะ มนุษยสัมพันธ์ คืออะไรคะ” มัยมุนะฮฺถามพ่อ

“มนุษยสัมพันธ์ ก็คือ ความรัก ความจริงใจ และความบริสุทธิ์ใจที่เราให้ต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันยังงี้ล่ะลูก” พ่อดอบ พร้อมกับกล่าวสั่งสอนลูกต่อไปอีกว่า

“ศาสนาอิสลามได้สั่งสอนให้ทุกคนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ไม่ใส่ร้าย ไม่พูดโกหก เพราะการใส่ร้าย และพูดโกหกทำให้ความสัมพันธ์ขาดสะบั้นลงได้ ดังนั้นลูกจึงต้องจำไว้ว่า จะไม่เข้าสวนสวรรค์คนที่เพื่อนบ้านของเขาไม่ปลอดภัยจากความชั่วร้ายจากเขา เพื่อนบ้านของเราก็เป็นเสมือนญาติของเรา เราจึงต้องรักเพื่อนบ้านของเราเหมือนกับที่เรารักตัวเราเอง เมื่อเพื่อนบ้านเดือดร้อน เราต้องช่วยเหลือคนที่ปฏิบัติเช่นนี้จะได้รับการตอบแทนที่ดีคือ สวรรค์ นอกจากนี้เราต้องมีความเมตตาต่อกัน ท่านนบีฯ ได้กล่าวไว้ความว่า “ผู้ใดไม่มีความเมตตาต่อกัน เขาก็จะไม่ได้ได้รับความเมตตาเช่นกัน” การเมตตาต่อผู้อื่นเป็นสิ่งที่ดีที่เราต้องทำเป็นนิสัย” พ่อกล่าวเสริมครั้งสุดท้าย เพื่อให้ลูกๆ เข้าใจเรื่องมนุษยสัมพันธ์ตามที่ศาสนาอิสลามสั่งสอน

- ฝึกอ่านและขอดุอาอ์ขอให้อัลลอฮ์ดลใจให้เราสามารถแยกความแตกต่างระหว่างความดีกับความชั่ว

اللَّهُمَّ ارِنِي الْحَقَّ حَقًّا وَارْزُقْنِي
اتِّبَاعَهُ وَارِنِي الْبَاطِلَ بَاطِلًا
وَارْزُقْنِي اجْتِنَابَهُ *

ความหมาย :

“ข้าแต่อัลลอฮฺ ขอได้โปรดให้ฉันเห็นสิ่งที่ดีงามด้วยความดีงามและ
นำฉันให้อยู่ในความดีงามนั้น ตลอดจนให้ฉันได้เห็นความชั่วร้าย
เป็นสิ่งที่ชั่วร้าย และนำฉันให้ห่างไกลจากความชั่วร้ายนั้น”

นักเรียนควรจำไว้ว่า :

ผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีย่อมเป็นที่รักใคร่เอ็นดูของทุกคน
ทำให้อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

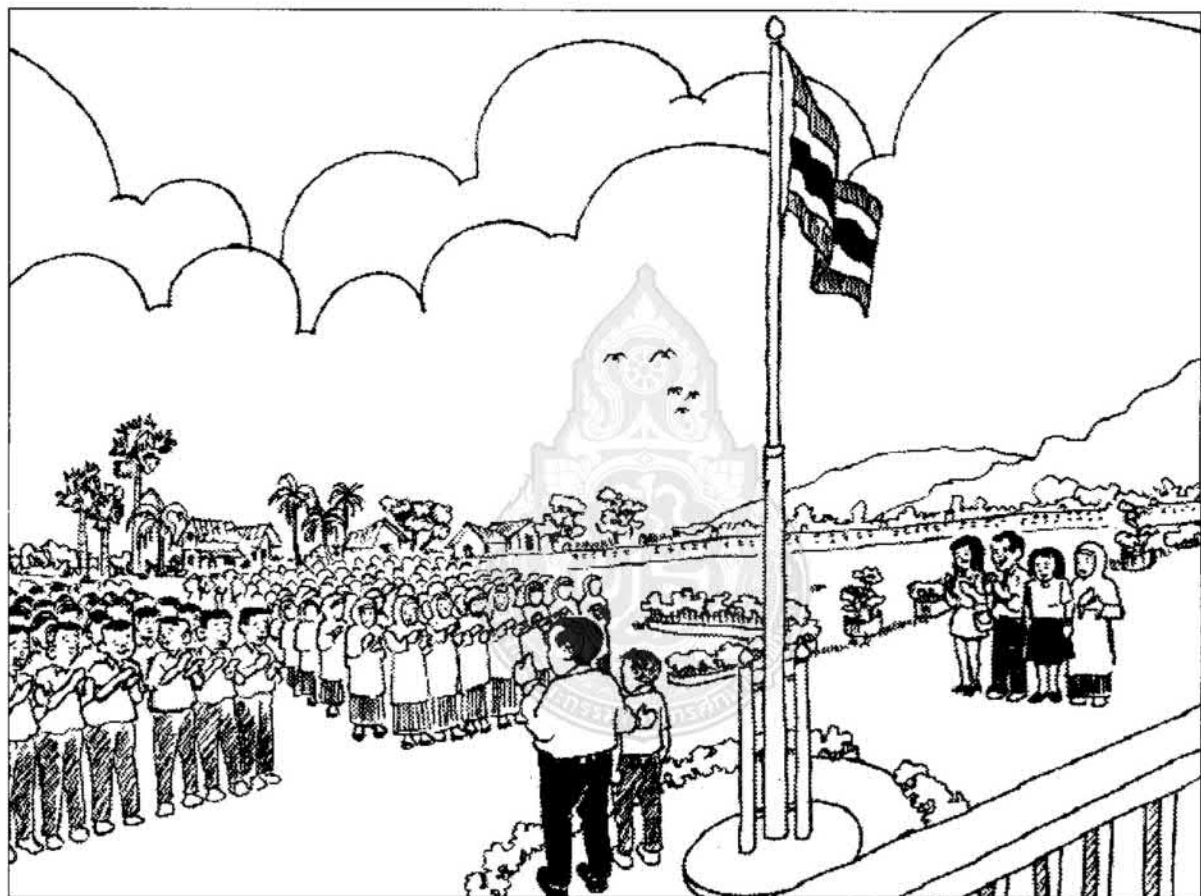
กิจกรรมท้ายบท

๑. มนุษยสัมพันธ์คืออะไร
๒. ทำไมเราต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
๓. ให้นักเรียนยกกรณีตัวอย่างความมีมนุษยสัมพันธ์ที่นักเรียนเคยปฏิบัติ
๔. ฝึกอ่านและท่องจำดูอา้อขอให้อัลลอฮฺดลใจให้เราสามารถแยกความแตกต่างระหว่างความดีกับความชั่ว

ความบริสุทธิ์ใจ

“คุณครูครับ ผมพบเงินหน้าห้องสมุดไม่ทราบว่า เป็นของใครครับ”
 อะลียื่นธนบัตร ๑๐๐ บาท ให้คุณครูชนา หลังจากที่เขาเก็บได้หน้า
 ห้องสมุดในขณะที่กำลังกวาดขยะ ทำเวรรักษาความสะอาดประจำวัน

“เออ ดีมากอะลี เดี่ยวครูจะประกาศหาเจ้าของ” คุณครูชนา
 รับเงินพร้อมแต่ะไหล่อะลีเบาๆ ก่อนที่จะเดินไปสำรวจความเรียบร้อย
 ของบริเวณโรงเรียนต่อไป

หลังจากเข้าแถวเคารพธงชาติเรียบร้อยแล้ว คุณครูชานาก็ไปยืนอยู่หน้าแถว เพื่ออบรมนักเรียนก่อนที่จะเข้าห้องเรียน ซึ่งเป็นระเบียบของโรงเรียนอีกข้อหนึ่งที่ปฏิบัติอยู่ทุกวัน

“วันนี้ นักเรียนทำความสะอาดได้ดีมาก ขอให้พวกเราปฏิบัติอย่างนี้ทุกวัน ครูขอชมเชยนักเรียนทุกคน

อีกเรื่องหนึ่งที่ครูอดชมเชยไม่ได้ คือ เมื่อเช้านี้มีนักเรียนคนหนึ่งพบเงินที่มีคนทำตกไว้หน้าห้องสมุด เป็นของใคร ลองสำรวจดูซิ”

จบคำพูดของคุณครูชานา นักเรียนทุกคนก็สำรวจดูในกระเป๋าของตนเองด้วยความรีบร้อน ปรากฏว่าเด็กหญิงนิสรินหน้าซีด เมื่อพบว่าเงินของตัวเองที่คุณแม่ให้ไว้สำหรับฝากคุณครูประจำชั้นซื้อหนังสือได้หายไปเสียแล้ว

“มีของใครทำตกหล่นยกมือขึ้นซิ” คุณครูชานาออกคำสั่งและกวาดสายตาไปยังนักเรียนที่ยืนอยู่ในแถว

“ของหนูเองค่ะ” นิสรินยกมือขึ้น พร้อมพูดด้วยเสียงที่สั่นเครือ

“ของเธอหายไปกี่บาท” คุณครูชานาถาม

“๑๐๐ บาทค่ะ” นิสรินตอบ

“นักเรียนอยากรู้อย่างไรว่า ใครที่พบเงินแล้วนำมามอบให้ครู” คุณครูชานาถาม

“อยากรู้ครับ อยากรู้ค่ะ” เป็นเสียงประสานของนักเรียนหลายคน ที่ตอบพร้อมๆ กัน

“คนที่พบเงินคือ เด็กชายอะลี ชั้น ป.๕ ขอเชิญอะลีออกมาหน้าแถว” คุณครูชานาพูดด้วยเสียงดังชัดเจน อะลีเดินออกมาหน้าแถว ท่ามกลางเสียงปรบมือของเพื่อนๆ และบรรดาครูที่ยืนอยู่ข้างๆ

“อะลีลองบอกเพื่อนๆ ซิว่า เธอพบเงินตรงไหน” คุณครูชานาหัน

ไปพูดกับอะลีในขณะที่สายตาของเพื่อน ๆ ทุกคู่มองไปยังอะลีด้วยความชื่นชม

“ผมพบหน้าห้องสมุด ในขณะที่ผมกวาดขยะครับ” อะลีตอบด้วยเสียงดัง เพื่อให้เพื่อน ๆ ได้ยิน

“เธอมีความรู้สึกอย่างไรที่พบเงินมากมาย และทำไมเธอไม่เก็บไว้ใช้เอง” คุณครูชุนาถาม

“ผมรู้สึกตื่นเต้นครับ เพราะไม่เคยพบเงินจำนวนมากอย่างนี้ ที่ผมไม่เก็บไว้ใช้เองเพราะเงินนี้ไม่ใช่ของผม ถ้าผมเอาไป ผมก็ไม่มีความสุข และผมไม่คิดอยากจะได้ของคนอื่นด้วยครับ” อะลีตอบ

“นักเรียนทุกคนเห็นไหม อะลีเขามีความซื่อสัตย์ มีความบริสุทธิ์ใจ ถ้าเขาจะเอาไปใช้เองก็ย่อมได้ เพราะไม่มีใครเห็น แต่เขาไม่เอา เพราะเขามีความบริสุทธิ์ใจ” คุณครูชุนาพูดแล้วหันไปยิ้มให้กับอะลี ก่อนที่จะพูดต่อไปว่า

“เราทุกคนควรมีความบริสุทธิ์ใจ ดังอัล-หะดีษกล่าวไว้

ความว่า “ในการพิจารณาความดี ความชั่ว แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงมอง (พิจารณา) ถึงเสียงของเจ้า ความงามของเจ้าและทรัพย์สินของเจ้า แต่อัลลอฮ์จะทรงมอง (พิจารณา) ถึงเจตนา (จิตใจ) และการกระทำของเจ้า”

รายงานโดยมุสลิม

คุณครูชุนาเรียกเด็กหญิงนิสรีนออกมารับเงินคืน แล้วนักเรียนทุกคนก็ปรบมือให้อะลีอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะแยกย้ายเข้าห้องเรียน

- ฝึกอ่านและขออภัยขอให้อัลลอฮ์ปกป้องจากมารยาทที่ไม่ดีและ
อารมณ์ที่ชั่วร้ายเพื่อจิตใจผ่องใส

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ وَالْأَعْمَالِ وَالْأَهْوَاءِ *

ความหมาย :

“ข้าแต่อัลลอฮ์ ฉันขอให้พระองค์ปกป้องฉันให้แคล้วคลาดจาก
มารยาทที่ไม่ดี การกระทำที่ชั่วร้ายและอารมณ์ที่ใฝ่ต่ำ”

นักเรียนควรจำไว้ว่า :

การประพฤติตนด้วยความบริสุทธิ์ใจ เป็นสิ่งที่ต้องทำให้เป็น
นิสัย เพราะอัลลอฮ์จะทรงมองหรือพิจารณาเจตนา (จิตใจ) และ
การกระทำของทุกคนในวันพิจารณาความดี ความชั่วในอาคิเราะฮ์

กิจกรรมท้ายบท

๑. ถ้านักเรียนเป็นอะลีจะทำอย่างไร เพราะเหตุใด
๒. อะลีมีคุณธรรมข้อใด
๓. ท่านนบีฯ ได้กล่าวเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ใจว่าอย่างไร
๔. ให้นักเรียนยกตัวอย่างเรื่องความบริสุทธิ์ใจที่นักเรียนเคยประสบมา
๕. ฝึกอ่านและท่องจำดุอาอ์ขอให้อัลลอฮ์ปกป้องจากมารยาทที่ไม่ดี เช่น การพูดโกหก การลักขโมย เป็นต้น และอารมณ์ที่ชั่วร้าย เช่น อิจฉา ริษยา อคติ เป็นต้น เพื่อจิตใจจะได้ผ่องใส

การเคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่น

ทุกๆ วันศุกร์สุดท้ายของเดือน ทางโรงเรียนจะจัดกิจกรรมรณรงค์การมีวินัยของนักเรียน โดยให้นักเรียนช่วยกันรับผิดชอบงานต่างๆ เป็นกลุ่มๆ และมีการประกวดกลุ่มที่มีผลงานดีเด่น ประกวดนักเรียนที่มีวินัยดีเด่น ครูใหญ่จะจัดรางวัลมามอบให้กลุ่มหรือนักเรียนที่ชนะการประกวด ทำให้นักเรียนสนุกสนานและมีความกระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรม

วันนี้นักเรียนทุกคนเข้ามาในห้องประชุม เสียงคุยกันดังขรมไปทั้งห้อง นักเรียนต่างตื่นตื่นรอเวลาการประกาศผลการประกวดประจำเดือนนี้

หลังจากครูใหญ่ของโรงเรียนได้กล่าวทักทายนักเรียนผ่านทางเครื่องขยายเสียงแล้ว เสียงนักเรียนก็เงียบลง ครูใหญ่ทักทาย พูดคุย และให้อวาทนักเรียนแล้วก็มอบให้คุณครูอรุณทำหน้าที่เป็นพิธีกรบนเวทีเพื่อประกาศผลการประกวดกิจกรรมและมอบรางวัลในครั้งนี้

การมอบรางวัลต่างๆ ผ่านไปตามลำดับ จนถึงการประกาศผลนักเรียนที่มีวินัยดีเด่นประจำเดือน ซึ่งเป็นรายการที่ทุกคนรอคอย นักเรียนทุกคนเงียบ ฟังครูอรุณประกาศ

“นักเรียนที่มีวินัยดีเด่นประจำเดือนนี้ ได้แก่....”

ครูอรุณหยุดไว้ชั่วครู่ เสียงนักเรียนเริ่มดังขึ้น มีการคาดคะเนกันว่าจะเป็นคนนั้นบ้าง คนนี้บ้าง

“ได้แก่... เด็กชายอันวาร์ ชั้น ป.๕” ครูอรุณประกาศอย่างชัดถ้อยชัดคำ เสียงนักเรียนที่คุยกันเจีบบลงเปลี่ยนเป็นเสียงปรบมือแทน

“ขอเชิญเด็กชายอันวาร์ขึ้นมารับรางวัลจากท่านครูใหญ่” ครูอรุณพูดหลังจากทิ้งช่วงไว้เล็กน้อย

นักเรียนทุกคนในห้องประชุมเจีบบ รอคอยการขึ้นไปรับรางวัลของอันวาร์ จนเวลาผ่านไปครู่หนึ่งก็ยังไม่เห็นอันวาร์ขึ้นไปรับรางวัล

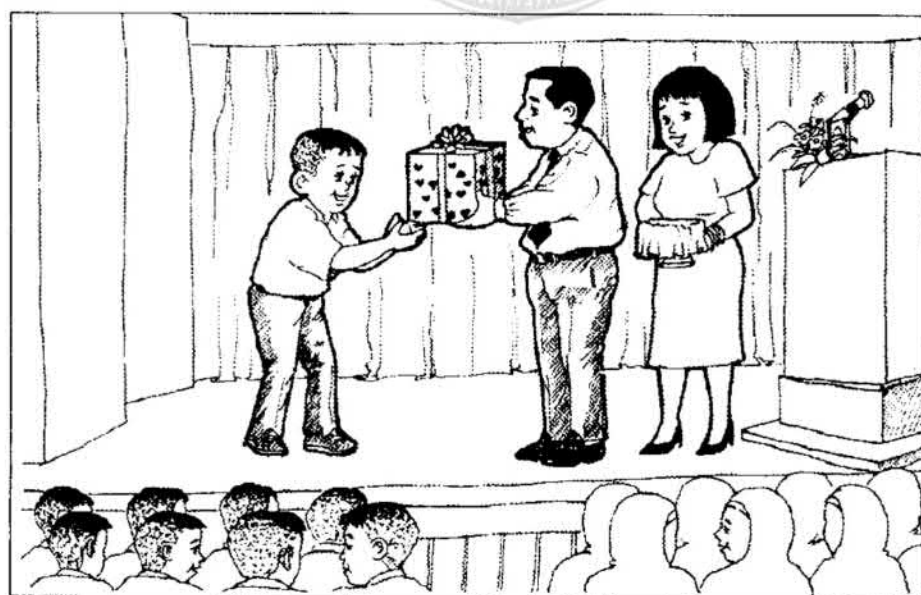
“วันนี้อันวาร์ป่วย พ่อเขาพาไปหาหมอครับ” อิมรอน ซึ่งอยู่บ้านใกล้กับอันวาร์บอกครูอรุณ

“งั้นขอเชิญเด็กชายอิมรอนขึ้นมารับรางวัลแทนเด็กชายอันวาร์ด้วย” ครูอรุณกล่าวผ่านเครื่องขยายเสียง

อิมรอนขึ้นไปรับรางวัลกล่องใหญ่ ที่ห่อไว้อย่างสวยงาม

“เธอได้รางวัลชมเชยไม่ใช่หรือ” มูซาซึ่งเป็นเพื่อนของอิมรอนถาม หลังจากที่อิมรอนมานั่งที่เดิม

“ใช่... แต่กล่องเล็กกว่า” อิมรอนตอบ

“ถ้าเธออยากได้รางวัลกล่องใหญ่ เธอก็เปลี่ยนเอากล่องนี้ไป แล้วเอาของเธอไปให้อันวารแทน เขาไม่รู้หรอกเพราะเขาไม่มา” มุชาก่อความคิดเห็น

“ทำอย่างนั้นได้หรือ” อิมรอนถาม

“ได้ซิ เพียงแต่เธอสลับป้ายบอกรางวัลจากกล่องของเธอและอันวาร เธอก็เปลี่ยนได้โดยไม่มีใครสงสัยและอันวารก็ไม่ต้องด้วย” มุชายืนยัน

“มันจะดีหรือเพราะของชิ้นนี้ไม่ใช่ของผม ผมเพียงแต่รับแทนอันวารเท่านั้น” อิมรอนพูด

“เธอนี่โง่จริงๆ นะ อิมรอน ถ้าเป็นฉัน ฉันเอาแล้ว” มุชาพูดพร้อมกับชี้หน้าอิมรอนด้วยใบหน้าที่เคร่งเครียด

“ไม่ได้” อิมรอนพูดอย่างหนักแน่น “เราต้องเคารพในสิทธิของตนเองและสิทธิของผู้อื่น ผมจะต้องนำรางวัลของอันวารไปให้เขา ถ้าผมเปลี่ยน ถึงอันวารจะไม่รู้แต่ตัวผมเองรู้ว่าได้ทำอะไรลงไป และอัลลอฮ์ก็ทรงรู้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราทำลงไป ไม่ว่าจะเป็นที่ลับหรือที่เปิดเผย ดังที่อัลลอฮ์ตรัสไว้

ความว่า “แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่เปิดเผยและสิ่งที่ซ่อนเร้น” ผมสบายใจที่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของอัลลอฮ์และตามแบบอย่างของท่านนบีฯ อิมรอนพูดเตือนสติมุชา

“เออ..เธอเป็นเพื่อนที่ดีจริงๆ อิมรอน ต่อไปฉันจะปฏิบัติตามเธอและตามแบบอย่างของท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม เหมือนที่เธอปฏิบัติ ขอบใจมาก อิมรอนที่ช่วยเตือนสติให้ฉันสำนึกตัว”

- ฝึกอ่านและขออุมมัลฮุคคุมเมตตากฤษณา และความคุ้มครองจากอัลลอฮ์

رُبُّنَا آتَيْنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيَّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا *

ความหมาย :

“ข้าแต่องค์อภิบาลของเรา ขอได้โปรดประทานความเมตตากฤษณาแก่เราอันเป็นความเมตตากฤษณาที่มาจากพระองค์อย่างแท้จริง และได้โปรดเตรียมการในการชี้แนะในทุกกิจกรรมที่เราทำด้วย”

นักเรียนควรจำไว้ว่า :

การอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ทุกคนจะต้องเคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่น

กิจกรรมท้ายบท

๑. ที่โรงเรียนของอันวารมีกิจกรรมอะไร
๒. ทำไมอิมรอนเป็นผู้รับรางวัลนักเรียนดีเด่นแทนอันวาร
๓. ทำไมอิมรอนไม่เปลี่ยนของรางวัลจากอันวาร
๔. อิมรอนและมูซามีนิสัยอย่างไร
๕. ให้นักเรียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการเคารพสิทธิของตนเอง และผู้อื่นตามที่นักเรียนได้ประสบมา
๖. ฝึกอ่านและท่องจำดูอาห์ขอความเมตตากรุณาและความคุ้มครองจากอัลลอฮ์

การภักดีต่ออัลลอฮ์

อัลลอฮ์ อักบัร
 อัชชะดุ อันลา
 อัชชะดุ อันลา
 อัชชะดุ อันนะ
 อัชชะดุ อันนะ

อัลลอฮ์ อักบัร
 อิลาฮะ อิลัลลอฮ์
 อิลาฮะ อิลัลลอฮ์
 มุหัมมะดัน รสุลุลลอฮ์
 มุหัมมะดัน รสุลุลลอฮ์

ฯลฯ

เสียงอะชานก้องกังวานไปทั่วหมู่บ้านภายหลังดวงอาทิตย์ตกดิน บ่งบอกให้รู้ถึงเวลาละหมาดมัฆริบ ทุกคนรีบอาบน้ำชำระล้าง สิ่งสกปรก หลังจากทำงานมาตลอดวัน และแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่สะอาด ปกปิดเอว เราะฮ์ มุ่งหน้าสู่มัสญิดเพื่อละหมาดมัฆริบอันเป็นกิจวัตรประจำวันของมุสลิมทุกคน เพื่อแสดงความภักดีต่ออัลลอฮ์

สุดีร์มาน ลัยลาและริฎวานเดินตามอุมัรผู้เป็นบิดาไปละหมาดมัฆริบที่มัสญิดหมู่บ้านตามปรกติเช่นที่เคยปฏิบัติทุกวัน เมื่อละหมาดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทุกคนก็เดินกลับบ้าน

“พ่อครับ ทำไมเราต้องละหมาดทุกวันครับ” สุดีร์มานพ่อกันโตถามอุมัรผู้เป็นพ่อ เมื่อทุกคนกลับมาถึงบ้าน

“อันแรกพ่ออยากให้ลูกฟังความหมายของคำอะชานที่เราได้ยินทุกวันด้วย แล้วลูกจะเข้าใจว่าทำไมเราต้องละหมาดทุกวัน” ลูกลองฟังให้ดีนะ

อัลลอฮ์ อักบาร์

อัลลอฮ์ อักบาร์

(อัลลอฮ์ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ อัลลอฮ์ ผู้ทรงยิ่งใหญ่)

อัสซะดฺ อันลา อิลาฮะ อิลัลลอฮ์

(ฉันขอปฏิญาณว่าแท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์)

อัสซะดฺ อันนะ มุหัมมัดร์ รสุลุลลอฮ์

(ฉันขอปฏิญาณว่าแท้จริง มุหัมมัดเป็นศาสนทูตของพระองค์)

คำปฏิญาณที่ปรากฏในคำอะซานแสดงว่าผู้ที่ร่วมในกิจกรรมนี้เป็นมุสลิมที่ศรัทธาในอัลลอฮ์ เมื่อเราศรัทธาในอัลลอฮ์เราก็ต้องแสดงออกด้วยการปฏิบัติที่ดีต่อพระองค์ ที่พระองค์กำชับมากที่สุด คือ การละหมาด เพราะการละหมาดเปรียบเสมือนเสาหลักของศาสนา”

“ไม่ละหมาดไม่ได้ใช่ไหมครับพ่อ” สุติรุมานถามพ่ออีก

“ใช่แล้วลูก” อุมัรตอบ พร้อมกล่าวต่ออีกว่า

“แต่มีข้อยกเว้นบ้าง เช่น คนมีประจำเดือน คนเสียสติ เป็นต้น ที่พ่อบอกว่า การละหมาดเป็นเสาหลักของศาสนา ก็เพราะว่า การละหมาดเป็นการกระทำในภาคปฏิบัติที่จะบ่งบอกถึงความเป็นมุสลิม ถ้าเราอยู่กันหลายๆ คน เมื่อถึงเวลาละหมาด เราก็ต้องปลีกตัวไปละหมาด อันนี้ก็จะบอกให้เราเห็นว่า บุคคลผู้นั้นเป็นมุสลิม ยิ่งละหมาดรวมก็จะยิ่งดีใหญ่ เป็นการแสดงออกถึงความสามัคคีในหมู่คณะ การละหมาดจึงเป็นการทำความดีงาม เพื่อฝึกฝนตนเองให้ห่างไกลจากความชั่วและเป็นการแสดงความภักดีต่ออัลลอฮ์ นี่แหละที่พูดว่าเสาหลักของศาสนา คือ การละหมาด และถ้าไม่ละหมาดก็ไม่รู้จะมีอะไรเป็นสัญลักษณ์ ภาคปฏิบัติที่บ่งบอกถึงความเป็นมุสลิมในชีวิตประจำวัน”

“แล้วมันเกี่ยวของอะไรกับการภักดีละพ่อ” สุติรุมานยังไม่สิ้นสงสัย

“การละหมาดไม่ใช่แค่เป็นการฝึกตนเองให้ห่างไกลจากความชั่ว
 อานิสงส์ของการละหมาดที่ยิ่งใหญ่มาก คือ เป็นการกระทำที่แสดงถึง
 ความภักดีต่ออัลลอฮ์ในฐานะที่เราทุกคนเป็นบ่าวของพระองค์เราละหมาด
 ทุกวันเพราะเราซาบซึ้งในความเมตตากรุณาต่างๆ ของพระองค์ เช่น
 ทรงให้อาหาร อากาศ น้ำ แสงแดด เป็นต้น เราจึงแสดงการภักดีต่อ
 พระองค์ด้วยการละหมาด เกตุหนุนและศรัทธาในพระองค์ อย่างนี้แหละ
 ลูก เราจึงเรียกว่า เราละหมาดเพื่อการภักดีต่ออัลลอฮ์”

“นอกจากการละหมาดแล้วยังมีการปฏิบัติอื่นๆ อีกมากที่เราสามารถ
 กระทำเพื่อแสดงการภักดี เช่น การจ่ายซะกาต การทำหัจญ์ การช่วยเหลือ
 คนยากจน ความกตัญญู ฯลฯ” อุมัรกล่าวเสริม พร้อมกับบอกให้ลูกไป
 ทำการบ้านต่อไป

“ขอบคุณคุณพ่อมากครับ” สุนิรมานกล่าว
 พร้อมกับช่วยน้องๆ ไปทำการบ้าน

- ฝึกอ่านและขอคูอาฮ์ขอให้แคล้วคลาดจากสิ่งที่ไม่ดีต่างๆ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ
 وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَدُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ
 وَعَمَلٍ لَا يُرْفَعُ *

ความว่า :

“โอ้อัลลอฮ์ แท้จริงฉันขอความคุ้มครองจากพระองค์ให้
 แคล้วคลาดจากความรู้ที่ไม่ให้คุณประโยชน์ จิตใจที่ไม่มั่นคง
 การขอคูอาฮ์ที่ไม่ได้รับการตอบรับ และการทำดีที่ไม่ได้รับการ
 พิจารณา”

นักเรียนควรจำไว้ว่า :

อัลลอฮ์ให้กำเนิดมนุษย์ขึ้นมาในโลกนี้ หาใช้อื่นใด นอกจาก
เพื่อให้มนุษย์แสดงความภักดีต่อพระองค์ การแสดงความภักดีต่อ
อัลลอฮ์มีหลายอย่าง ที่ดีที่สุดคือทำในสิ่งที่ทรงใช้ ละเว้นในสิ่งที่
ทรงห้าม

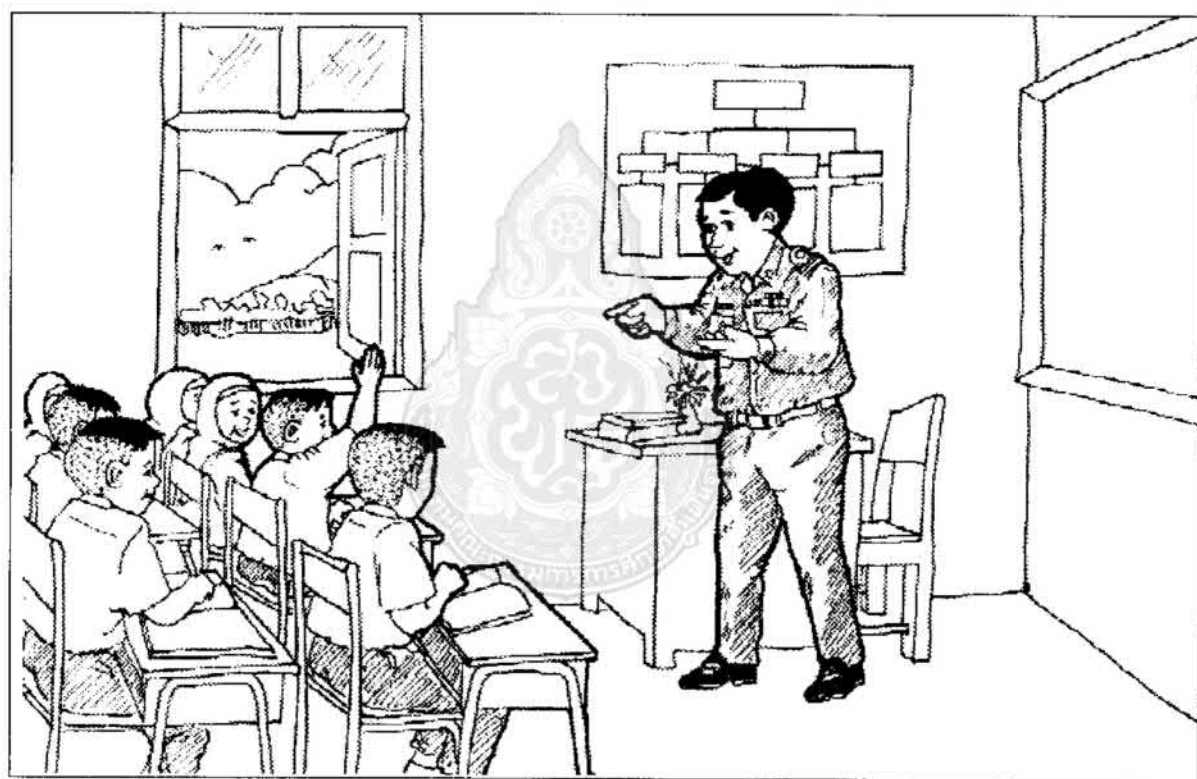
กิจกรรมท้ายบท

๑. การภักดีต่ออัลลอฮ์ หมายความว่าอย่างไร
๒. การกระทำอะไรบ้างที่แสดงถึงการภักดีต่ออัลลอฮ์
๓. ทำไมมุสลิมต้องแสดงออกด้วยการภักดีต่ออัลลอฮ์
๔. ฝึกอ่านและท่องจำดุอาอ์ขอให้แคล้วคลาดจากสิ่งที่ไม่ดีต่างๆ

ความกตัญญูกตเวที

“นักเรียนรู้ไหม คนที่ชอบช่วยเหลือบิดามารดา เขาเป็นคน
อย่างไร” ครูถามนักเรียนในช่วงโมงจริยธรรมของบ่ายวันหนึ่ง

“เป็นคนดี ครับ...” ฮารูนยกมือขึ้น แล้วตอบด้วยเสียงดัง

“เป็นคนขยัน ครับ...” อามินะฮุ ซึ่งนั่งอยู่โต๊ะแถวหน้าตอบ

“เป็นคนที่มีความกตัญญูกตเวทีครับ” อะลียกมือขึ้น แล้วตอบ
เป็นคนสุดท้าย

“เก่ง...ที่นักเรียนตอบมานั้นถูกต้องหมด แต่ที่ถูกต้องที่สุดคือ คำตอบของอะลี เพราะคนที่ชอบช่วยเหลือบิดามารดาโดยเฉพาะในยามที่เจ็บไข้ไม่สบาย เรียกว่า ความกตัญญูกตเวที หรือการรู้คุณของบิดามารดา” ครูอธิบายให้นักเรียนฟัง

“เราควรช่วยเหลือท่านอย่างไรบ้างครับ” มุซาถาม

“เราช่วยท่านได้ทุกอย่าง การที่นักเรียนขยันมาเรียนหนังสือ ก็ถือว่ามีความกตัญญูเช่นกัน เพราะเราได้ปฏิบัติหน้าที่ของเรา เราไม่ได้โกหกหลอกลวงท่าน และการที่ไม่โกหกหลอกลวงบิดามารดา ก็เป็นความกตัญญูกตเวทีอีกข้อหนึ่ง ที่เราได้ตอบแทนท่าน” ครูอธิบาย

“ความกตัญญูกตเวที ควรปฏิบัติเมื่อใดบ้างครับ” อะลีถาม

“ปฏิบัติได้ทุกเมื่อ ผู้ใดที่มีความกตัญญูกตเวที ผู้นั้นย่อมได้รับความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต ทั้งโลกนี้และโลกหน้า ในทางตรงกันข้ามผู้ใดที่ไม่มีความกตัญญูกตเวที เขาย่อมจะประสบกับความหายนะ ความพินาศทั้งในชีวิตส่วนตัวและการอยู่ร่วมกันในสังคม” ครูตอบอะลีและอธิบายเพิ่มเติม

“การทำความดีนั้น เราไม่จำเป็นต้องให้คนอื่นเห็น เพราะคนที่รู้อยู่แก่ใจว่าสิ่งนั้นดีหรือไม่ดี คือ ตัวของเราเอง และอัลลอฮฺทรงรับรู้ทุกอย่างในสิ่งที่เราได้กระทำลงไป บิดามารดาเลี้ยงดูเราตั้งแต่แรกเกิดจนถึงปัจจุบันนี้ เราจะประเมินค่าไม่ได้ ท่านสอนให้เรารู้จักกิน รู้จักดื่ม รู้จักเดิน รู้จักพูด และรู้จักทำทุกสิ่งทุกอย่าง ท่านทำด้วยความรักและความเอ็นดูที่มีต่อเรา ฉะนั้นเราต้องตอบแทนท่านด้วยการปฏิบัติตนเป็นคนดี รู้จักทดแทนบุญคุณของท่านด้วยความกตัญญูกตเวที” ครูอธิบายพร้อมกับยกตัวอย่างบุคคลซึ่งสำเร็จในชีวิต ล้วนแต่เป็นคนที่มีความกตัญญูกตเวทีกันทั้งสิ้น

“เวลาพูดกับพ่อแม่ ควรพูดอย่างไรครับ” รุชดีถาม

“พูดด้วยน้ำเสียงที่ไพเราะ ชัดเจน และไม่ควรปฏิเสธ เมื่อท่านใช้ให้ปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ขัดกับหลักการของศาสนา ดังอัล-กุรอานได้กล่าวไว้

ความว่า “และเจ้าอย่ากล่าวแก่ท่านทั้งสอง (พ่อแม่) ด้วยคำว่า อูฟ”

(สุเราะฮ์อัล-อิสรอ์ อายะฮ์ที่ ๒๓)

“ครับ..ค่ะ..เราจะเป็นเด็กดี เราจะมีความกตัญญูกตเวทิต่อบิดามารดา” นักเรียนทุกคนพูดพร้อมๆ กัน ในขณะที่ครูยิ้มอย่างมีความสุข

- ฝึกอ่านและท่องจำดุอาอ์ขอให้มิจิตสำนึกที่ดีและบำเพ็ญตนอยู่ในความดีงามตามที่อัลลอฮ์ประสงค์ และขอให้อัลลอฮ์เผื่อแผ่ความดีงามนี้แก่บิดามารดาด้วย

رَبِّ أَوْزَعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ
الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ
وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي
بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ *

ความหมาย :

“ข้าแต่องค์อภิบาล ขอได้โปรดดลใจให้ฉันสำนึกในความเมตตา
กรุณาของพระองค์ที่พระองค์ได้เผื่อแผ่แก่ฉันและบิดามารดา
ของฉัน และดลใจในการทำความดีที่พระองค์อนุমัติ และได้โปรด
นำฉันอยู่ในความเมตตากรุณาของพระองค์ร่วมกับผู้ประกอบการดี
ทั้งหลายที่ภักดีต่อพระองค์”

นักเรียนควรจำไว้ว่า :

ความกตัญญูกตเวที คือการรู้คุณของบิดา มารดา ครู
อาจารย์ และผู้มีพระคุณ เราจะต้องมีความกตัญญูกตเวทีต่อผู้มี
พระคุณ เพราะการทำกุศลที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือการทำความดีต่อ
บิดามารดา

กิจกรรมท้ายบท

๑. ความกตัญญูกตเวทิตี้อะไร
๒. นักเรียนควรปฏิบัติตนเป็นคนกตัญญูกตเวทิตี้อย่างไร
๓. ให้นักเรียนเล่าเหตุการณ์เรื่องความกตัญญูกตเวทิตีที่นักเรียนเคยประสบมา
๔. ฝึกอ่านและท่องจำดูอาর্থขอให้มิจิตสำนึกที่ดีและบำเพ็ญตนอยู่ในความดีงาม

ความยุติธรรม

บ่ายวันหนึ่ง หลังจากเลิกเรียนชั่วโมงสุดท้ายแล้ว คุณครูปล่อยให้เด็ก ๆ ลงไปเล่นในสนาม บ้างก็เล่นไล่จับ บ้างก็เล่นวอลเลย์บอล อะลีเห็นเด็ก รุ่งน้องสองคนกำลังทะเลาะโต้แย้งกันถึงขั้นลงไม้ลงมือ จึงเข้าไปขัดขวาง

“หยุดทะเลาะเดี๋ยวนี้ละ” อะลีห้าม

“อันวารุแย่งลูกฟุตบอลไปจากผม” อะละวีตอบ

“ผมเป็นผู้ไปเบิกลูกฟุตบอลมาจากคุณครูเอง” อันวารุแย้ง

“แต่คุณครูไม่ได้บอกให้เธอเล่นคนเดียว” อะละวีขึ้นเสียง

“เออละ เออละ เธอทั้งคู่ ไม่มีใครผิดหรอก ลูกฟุตบอล เขามีได้มีไว้สำหรับเล่นคนเดียว ต้องเล่นกันหลายๆ คน ถึงจะสนุก” อะลีชี้แจง

“แต่ผมควรจะได้เล่นมากกว่าคนอื่น ๆ เพราะผมเป็นผู้เบิกมาจากคุณครู” อันวารุยังคงหวังลูกฟุตบอล

“ใช่ อันวารุเธอเป็นคนเก่ง แต่เธอควรจะมีคามยุติธรรมให้กับเพื่อนๆ ด้วย เพราะถ้าเธอเล่นคนเดียว เพื่อนๆ ก็เล่นไม่ได้ ลูกฟุตบอลเป็นสมบัติของโรงเรียนทุกคนมีสิทธิ์เท่าเทียมกัน ฉะนั้นทุกคนควรจะได้เล่นเท่าๆ กัน” อะลีบอกเหตุผลให้อันวารุ

ขณะนั้นเด็ก ๆ ที่กำลังวิ่งเล่นอยู่ก็เข้ามามุงดูคนทั้งสาม เพราะอยากรู้ว่าเกิดอะไรขึ้น

“มีอะไรเกิดขึ้นพี่อะลี” เด็กคนหนึ่งถาม

“ไม่มีอะไรหรอก อันวารุกับอะละวีกำลังจะแบ่งทีมเล่นฟุตบอล ใครจะเล่นบ้าง” อะลีตอบและถามเด็ก ๆ

“ผมขอเล่นด้วยคน ผมขอเล่นด้วยคน” เด็ก ๆ แย่งกันตอบ

“ได้ ได้เลย เดี่ยวผมจะแบ่งออกเป็นสองทีม ใครจะอยู่ทีมอันวารุให้มายืนข้างซ้าย ใครจะอยู่ฝ่ายอะละวี ให้มายืนอยู่ทางขวาของผม” อะลีออกคำสั่ง สักครู่หนึ่ง เด็ก ๆ ก็แบ่งกลุ่มออกเป็นสองทีม แต่ปรากฏว่าทีมของอะละวี ๑๒ คน ส่วนทีมของอันวารุมีแค่ ๑๑ คน

“ดีมาก พวกเราแบ่งทีมได้รวดเร็วดี แต่ทำไมทีมของอะละวีมีถึง ๑๒ คนล่ะ มากกว่าทีมอันวารุอยู่ ๑ คน เราควรจะแบ่งให้เท่าๆ กัน” อะลีบอกน้อง ๆ

“ผมขอสมัครไปอยู่ทีมอันวารุเองครับ” เด็กชายบุรฮานยกมือขึ้นและเดินไปเข้ากลุ่มทางซ้ายมือ

“เก่งมาก ที่นี้ เราก็ได้จำนวนคนเท่าๆ กันแล้ว เดี่ยวผมจะช่วยเป็นกรรมการให้ แต่ก่อนที่จะลงสนามให้นักฟุตบอลทั้งสองทีมฟังติกาก่อน” อะลีพูดในขณะที่นักฟุตบอลทั้งสองทีมยืนเข้าแถวหน้ากระดานเรียงหนึ่ง โดยมีอันวารุและอะละวียืนอยู่ที่หัวแถวของแต่ละทีม

“การเล่นฟุตบอล เราต้องเล่นด้วยเท้า ห้ามใช้มือ ยกเว้นนายประตุนคนเดียวเท่านั้น เวลาเตะฟุตบอลให้ระมัดระวัง อย่าไปเตะคนอื่นทำให้ผิดกติกา จะต้องยิงลูกโทษ สำหรับผมเอง ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมการ ก็จะทำหน้าที่อย่างยุติธรรมที่สุด จะไม่ลำเอียงเข้าข้างใดข้างหนึ่ง ขอให้ทุกคนปฏิบัติตามกติกาอย่างเคร่งครัด” อะลีชี้แจง

การแข่งขันดำเนินไปเรื่อยๆ จนกระทั่งหมดเวลา ทุกคนได้เล่นร่วมกันอย่างสนุกสนาน หลังจากจบการแข่งขันแล้ว ทุกคนเข้าสัมผัสมือแสดงความเป็นมิตรและรักใคร่สามัคคีซึ่งกันและกัน

“ดีนะอะละวี วันนี้ถ้าพี่อะลีไม่เข้ามาเกี่ยวข้อง เราสองคนก็ต้องทะเลาะกันอีก” อันวารุพูดกับอะละวีหลังเสร็จการแข่งขัน

“ใช่ เพราะพี่อะลีเขามีความยุติธรรม เราจึงได้สนุกสนานรวมกันหลายๆ คน ต่อไปฉันจะเป็นคนที่มีความยุติธรรม เพราะทำให้เรามีความสุข” อะละวีพูดพร้อมกับเดินกอดคออันวารุ แล้วเดินเข้าห้องเรียน

ก่อนกลับบ้าน หลังจากท้องบตท้องจำเสร็จ คุณครูประจำชั้น ได้สอนบทเหดีษ

ความว่า “เจ็ดจำพวกมนุษย์ที่อัลลอฮฺทรงให้อยู่ภายใต้ร่มเงาของพระองค์ในวันที่ไม่มีร่มเงา นอกจากร่มเงาของพระองค์เท่านั้น นั่นคือผู้ปกครองที่มีความยุติธรรม”

นอกจากนี้อัลลอฮ์ได้กล่าวอีก

ความว่า “แท้จริง อัลลอฮ์ทรงรักผู้มีความยุติธรรม”

(สุเราะฮ์อัล-มาอิดะฮ์ อายะฮ์ที่ ๔๕)

- ฟีกอ่านและท่องจำดุอาอ์ขอให้ได้ได้รับความโปรดปรานภายหลังที่ได้แสวงหาความรู้แล้ว

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ مَا عَلَّمْتَنِيهِ
فَارْزُقْهُ إِلَيَّ عِنْدَ حَاجَتِي إِلَيْهِ وَلَا
تَنْسِنِيهِ يَا رَبُّ الْعَالَمِينَ *

ความหมาย :

“โอ้อัลลอฮ์ แท้จริงฉันขอฝากไว้กับท่านในสิ่งที่ท่านได้สอนให้ฉันได้รับรู้ และได้โปรดคืนมันให้แก่ฉัน เมื่อฉันต้องการมันและอย่าทำให้ฉันลืมมัน โอ้พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก”

นักเรียนควรจำไว้ว่า :

ความยุติธรรม คือ รากฐานของการปกครอง อัลลอฮ์ทรงรักผู้ที่มีความยุติธรรม เพราะความยุติธรรมทำให้การตัดสินใจถูกต้อง เกิดความยุติธรรมและเป็นที่ยอมรับของทุกคน

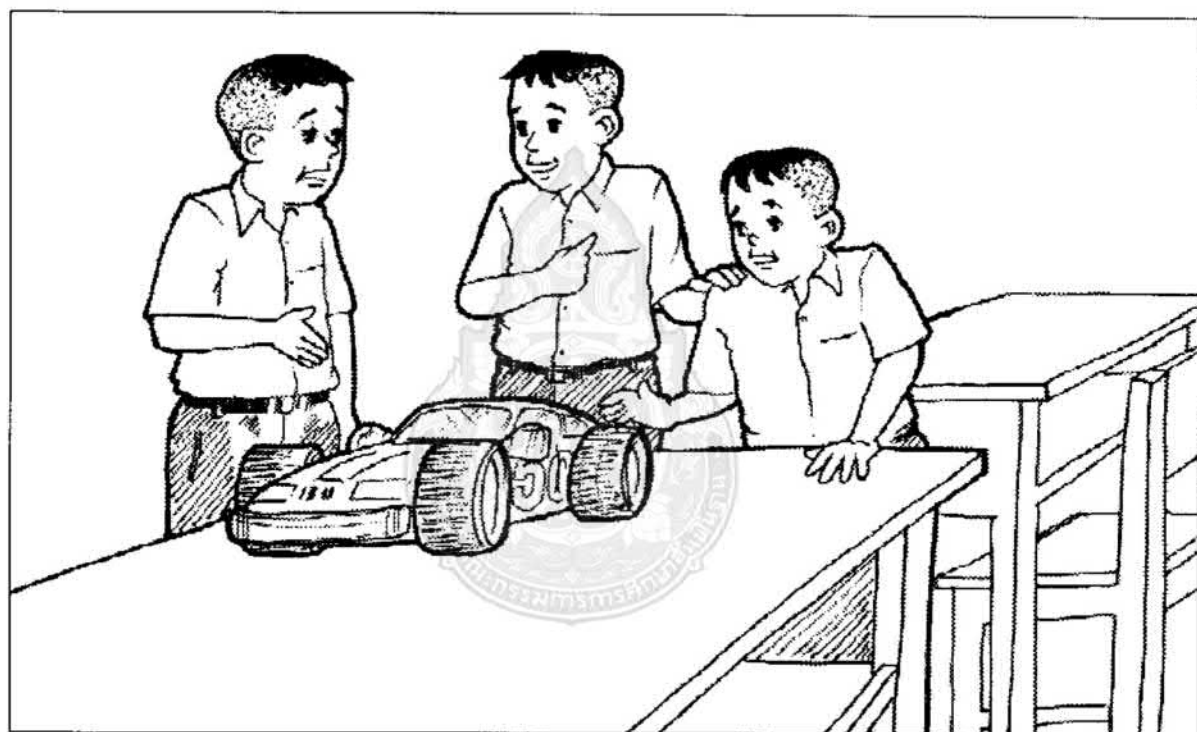
กิจกรรมท้ายบท

๑. ความยุติธรรมคืออะไร
๒. เหตุใดคนเราต้องมีความยุติธรรม
๓. การขาดความยุติธรรม ทำให้สังคมเป็นอย่างไร
๔. อัล-หะดีษได้กล่าวเกี่ยวกับความยุติธรรมอย่างไร
๕. ให้นักเรียนเล่าเหตุการณ์ความยุติธรรมที่เคยปฏิบัติ
๖. ฝึกอ่านและท่องจำดุอาอ์ขอให้ได้รับความโปรดปรานภายหลังที่ได้แสวงหาความรู้แล้ว

ความกล้าหาญ

“เธอเอารถแข่งของเล่นอย่างดีมาจากไหนล่ะ” ฮารูนถามมุซา หลังจากที่ยิบของเล่นอย่างดีของมุซามาพินิจดูด้วยความสนใจ

“ฉันขโมยมาจากร้านเปาะแม” มุซาตอบสั้นๆ

“แล้วเจ้าของเขาไม่ว่าหรือ” ฮารูนถามต่อ

“โอ้ย ... เธอนี่เซยจัง ไม่มีใครรู้หรอก เราแกล้งเข้าไปซื้อของ เมื่อไม่มีใครเห็น เราก็อยบใส่กระเป๋า แค่นี้ก็สิ้นเรื่อง” มุซาตอบพร้อมหัวเราะ

“แต่ฉันไม่กล้า” ฮารุนพูด

“อยากได้ของดี ราคาแพงต้องกล้าสิ” มูซาตอบ

“เรื่องนี้กล้าหาญจริงๆ นะ วันหลังฉันขอไปกับเธอด้วย” ฮารุนบอกมูซา ขณะเดียวกันอะลีเข้ามาร่วมวงสนทนาด้วย

“แหมรดแข่งของเล่นของใครสวยจัง” อะลีพูด

“ของมูซา เขาขโมยมาจากร้านเปาะแม” ฮารุนตอบแทน

“ขโมย เธอขโมยมาได้ยังไง มันไม่ดีนะ” อะลีพูด

“จะไปแล้วอะไร อยากได้ของดีๆ ก็ต้องกล้าหาญสิ” มูซาพูด แล้วจ้องหน้าอะลี

“ฉันว่ามันไม่ดีนะ การกระทำอย่างนี้ไม่ใช่ความกล้าหาญ แต่มันเป็นเรื่องของคนนิสัยไม่ดี” อะลีพูดและจ้องหน้ามูซาบ้าง

“เธอไม่กล้า เธอจึงพูดอย่างนั้น” มูซาขึ้นเสียง

“ใช่ ฉันไม่กล้า เพราะสิ่งที่เธอกล้านั้นผิด ลองกล้าในสิ่งที่ถูกต้องสิ ฉันจะยอมรับและสรรเสริญเธอ” อะลีพูด

“แล้วเธอจะให้ฉันทำอะไร” มูซาถาม

“เธอต้องกล้าหาญสิ” อะลีบอก

“กล้าไป কিনรถคันนี้ให้เจ้าของเขา” อะลีบอก

“ฉันไม่กล้าไป” มูซาตอบหัวน้

“งั้น เธอก็ไม่ใช่คนกล้าหาญ ถ้าเธอกล้าจริง เธอต้องยอมรับในความผิดที่ได้กระทำลงไป นั่นสิถึงจะเรียกว่าคนกล้าหาญ” อะลีพูดเสียงดัง

“ฉันเอาไปคืนแล้ว เตียวเจ้าของเขาโกรธ” มูซาพูดเสียงเบา

“เธอต้องกล้าสิ เราไปกันเตียวนี้เลย ฉันจะไปเป็นเพื่อนด้วย” อะลีออกความเห็น

“... การลักขโมยของผู้อื่น ไม่ใช่ความกล้า ฉันจะไปเป็นเพื่อนด้วย”
ฮารุนเสริม

ที่ร้านของเปาะแมเป็นร้านขายของชำ มีสินค้าวางขายทุกชนิด ตั้งแต่ของเด็กเล่น ไปจนถึงของกินของใช้ในครัวเรือน

“อัสสะลามุอะลัยกุม” อะลีกกล่าวสละมให้เปาะแม ซึ่งกำลังนั่งคิด บัญชีอยู่บนโต๊ะในร้านค้า

“วะอะลัยกุมสละม” เปาะแมตอบ

“จะซื้ออะไรหรือ” เปาะแมถาม มูซาซึ่งยืนอยู่ข้างหลังเพื่อน เดินมายืนอยู่ข้างหน้าเพื่อน พร้อมกับพูดด้วยเสียงสั่นเครือว่า

“ผมขอโทษครับ ... เมื่อวานผมหยิบรถคันนี้ไป” มูซาพูดพร้อม ยืนของเล่นที่จับอยู่ในมือส่งให้เจ้าของ

“เธอขโมยของเปาะแมไปหรือ” เปาะแมเงยหน้าขึ้นดูมูซา พร้อมกับถามด้วยเสียงเบาๆ

“ครับ....ผมผิดไปแล้วครับ” มูซาตอบ

“เออละ ผิดแล้วยอมรับผิด แสดงว่าเธอเป็นคนกล้าหาญมาก เปาะแมจะไม่เอาผิดกับเธอ วันหลังอย่าได้ปฏิบัติแบบนี้อีก” เปาะแมพูดพร้อมกับสั่งสอน

“ขอบคุณมากครับ วันหลังผมจะไม่ทำอีกแล้ว” มูซาพูด

“เขาคิดว่าสิ่งที่เขากระทำลงไปนั้นเป็นความกล้าหาญ แต่เป็นความกล้าหาญที่ผิด พวกเราจึงแนะนำให้มูซาเอาของสิ่งนั้นมาคืน” อะลีพูดพร้อมกับหันหน้าไปทางฮารุน

“ดีแล้วอะลี เธอเป็นเด็กดีมาก อย่างนี้ถึงจะเรียกว่ากล้าหาญ คือ กล้าตักเตือนเพื่อนให้กระทำในสิ่งที่ถูกต้อง” เปาะแมพูดให้กำลังใจ

“เอาละ ถ้าเธอชอบรถคันนี้ เปาะแมก็จะให้” เปาะแมหยิบรถคันเดิมยื่นให้มุซา

“ไม่เอาครับ.... ผมจะพยายามสะสมเงิน แล้วผมจะมาซื้อ ผมจะต้องอดออม ประหยัด สักวันหนึ่งผมจะกลับมาซื้อรถคันนี้ให้ได้ครับ” มุซาตอบ แล้วเด็กทั้งสามคนก็เดินออกจากร้านเปาะแมด้วยความสบายใจ

- ฝึกอ่านและท่องจำดุอาอ์เมื่อเดินทางเข้าสู่สถานที่ที่ไม่คุ้นเคย มาก่อน เช่น หมู่บ้าน ที่ทำงาน ฯลฯ

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَنَا بِهَا قَرَارًا وَرِزْقًا حَسَنًا

ความหมาย :

“โอ้อัลลอฮฺ โปรดดลบันดาลให้มันเป็นที่พักพิงที่มั่นคงสำหรับเรา และเป็นปัจจัยที่ดั่งามแก่เราด้วยเถิด”

นักเรียนควรจำไว้ว่า :

ความกล้าหาญ คือ ความกล้ากระทำในสิ่งที่ถูกต้อง ซึ่งทุกคนพึงกระทำและควรได้รับคำชมเชย

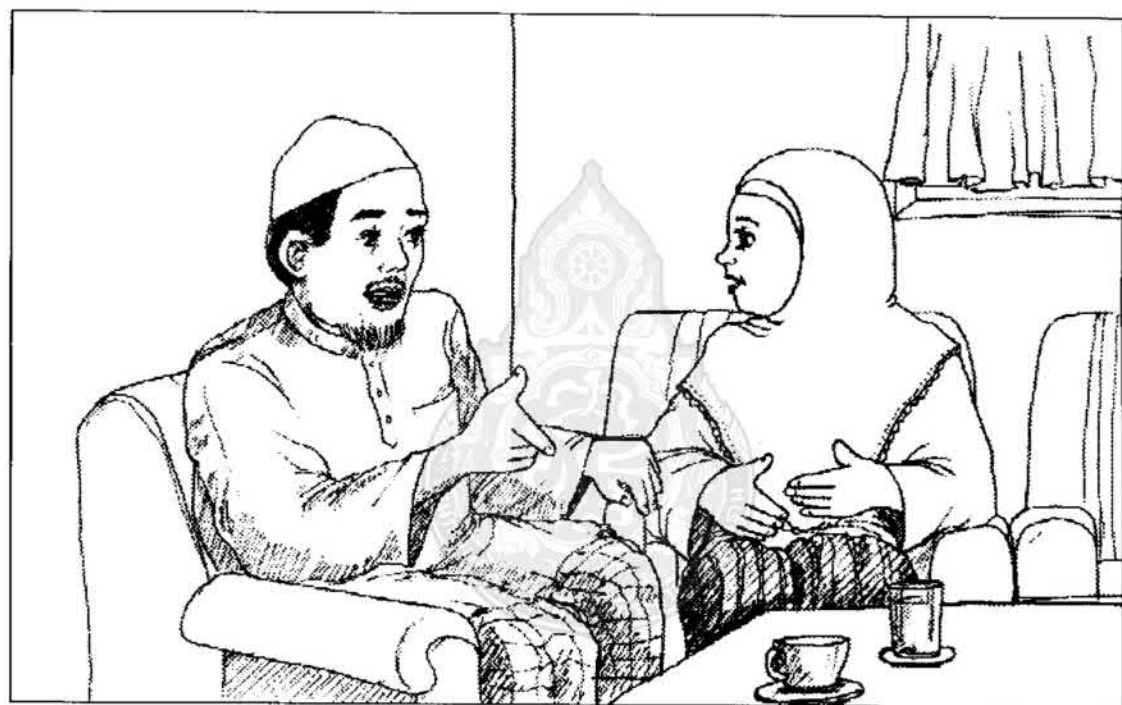
กิจกรรมท้ายบท

๑. ความกล้าหาญหมายถึงอะไร
๒. เหตุใดมุชาก็นรุตแห่งของเล่น
๓. เหตุใดเปาะแมจึงไม่เอาความผิดจากมุชา
๔. จงเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับความกล้าหาญที่นักเรียนเคยประสบมา
๕. ฝึกอ่านและท่องจำดูอาห์เมื่อเดินทางเข้าสู่สถานที่ที่ไม่คุ้นเคยมาก่อน เช่น หมู่บ้าน ที่ทำงาน ฯลฯ

การรักษาสาธารณสมบัติ

“พ่อคะ สาธารณสมบัติคืออะไรคะ” ลัยลาถามคุณพ่อ

“สาธารณสมบัติ ก็คือสมบัติที่เป็นของคนทุกคน ทุกคนมีสิทธิ์เป็นเจ้าของ และทุกคนต้องช่วยกันดูแลรักษา”

“ถนนกับสะพานเป็นสาธารณะไหมคะ” ลัยลาถามต่อ

“ใช่แล้วถนนและสะพานเป็นสาธารณสมบัติ ทุกคนมีสิทธิ์ใช้ได้เท่าๆ กัน เราไม่ควรนำเครื่องกีดขวางวางบนถนน เราควรหยิบทิ้งเสีย อัลลอฮ์จะตอบแทนความดีที่เราปฏิบัติ แม้จะเป็นเพียงการกระทำเล็กๆ

น้อยๆ แต่ถ้าเราได้ปฏิบัติต่อสาธารณสมบัติด้วยความจริงใจ อัลลอฮ์จะตอบแทนผลบุญอย่างมหาศาล” พ่ออธิบาย

“นอกจากถนนกับสะพานแล้ว ยังมีอะไรอีกคะ ที่เป็นสาธารณสมบัติ” ลัยลาถามต่อ

“ก็มีโรงเรียน สถานือนามัย ศูนย์พัฒนาตำบล มัสญิด กุโบร (สุสาน) สนามเด็กเล่น รวมทั้งสวนสาธารณะ และต้นไม้ที่ปลูกริมทางทุกต้น” พ่อตอบ

“เราจะตัดเอาต้นไม้มาทำไม้ฟืนได้ไหมคะ” ลัยลาถาม

“ไม่ได้หรอกลูก เพราะถ้าเราตัดแล้ว คนอื่นเขาจะตัดด้วย ไม่นานต้นไม้ก็จะหมด ทางที่ดีเราควรจะปลูกเพิ่ม” พ่อตอบ

“ที่โรงเรียนมีการโรงแล้ว เราจะรักษาได้อย่างไรบ้างคะ” ลัยลาถามพ่อ

“ใช่ ที่โรงเรียนมีการโรงแล้ว แต่การโรงคนเดียว คงดูแลโรงเรียนไม่ทั่วถึง ฉะนั้นนักเรียนทุกคนในฐานะที่เป็นเจ้าของโรงเรียนต้องดูแลโรงเรียนด้วย โดยการกวาดขยะ รดน้ำต้นไม้ ทิ้งขยะให้เป็นที่ และไม่ขีดเขียนตามผนังห้องต่างๆ” พ่อตอบ

“แล้วมัสญิดล่ะคะ เราจะรักษาได้อย่างไร” ลัยลาถาม

“มัสญิดก็เหมือนกับสาธารณสมบัติทั่วๆ ไป แต่ที่สำคัญก็คือ มัสญิดเป็นสถานที่ปฏิบัติศาสนกิจ เราต้องรักษาความสะอาดเป็นอันดับหนึ่ง ดังหะดีษได้กล่าวไว้

ความว่า “ความสะอาดเป็นส่วนหนึ่งของความศรัทธา” พ่อตอบ ลัยลา

“ขอบคุณมากค่ะ คุณพ่อ ต่อไปนี้หนูจะรักและหวงแหนสาธารณสมบัติทุกอย่าง” ลัยลากล่าว

“ดีแล้วลูก ถ้าทุกคนรักและหวงแหนต่อสาธารณสมบัติ สังคมของเราจะน่าอยู่ และหมู่บ้านของเราก็จะเจริญยิ่งไปกว่านี้ สิ่งใดที่เป็นของส่วนรวม เราจะไปทำลายไม่ได้ แม้ต้นพุทราที่เป็นของส่วนรวมเพียงต้นเดียว เราจะไปตัดทิ้งไม่ได้ ผู้ใดที่ทำลายของส่วนรวม อัลลอฮ์จะลงโทษอย่างแสนสาหัสในนรก”

- ฝึกอ่านและท่องจำดุอาอ์เมื่ออยู่ในภาวะตื่นตระหนกตกใจจากภัยพิบัติหรืออันตรายต่างๆ

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ غَضَبِهِ وَسَخَرِ
عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونِ

ความหมาย :

“ฉันขอความคุ้มครองด้วยถ้อยคำที่สมบูรณ์ของอัลลอฮ์ จากความโกรธของพระองค์ จากความชั่วร้ายของปาวของพระองค์ จากการชักชวนของชัยฏอน และจากการที่มัน (ความชั่วร้ายต่างๆ) จะมาหาฉัน”

นักเรียนควรจำไว้ว่า :

สมบัติสาธารณะเป็นสิ่งที่ทุกคนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน เราจะ
ต้องช่วยกันรักษา หวงแหนและไม่ทำลาย

กิจกรรมท้ายบท

๑. สาธารณสมบัติคืออะไร
๒. สิ่งที่เป็นสาธารณสมบัติได้แก่อะไรบ้าง
๓. เราจะรักษาสาธารณสมบัติได้อย่างไร
๔. จงเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการรักษาสาธารณสมบัติที่นักเรียนเคยประสบมา
๕. ฝึกอ่านและท่องจำดูอาห์เมื่ออยู่ในสถานที่ตกใจจากอันตรายต่างๆ

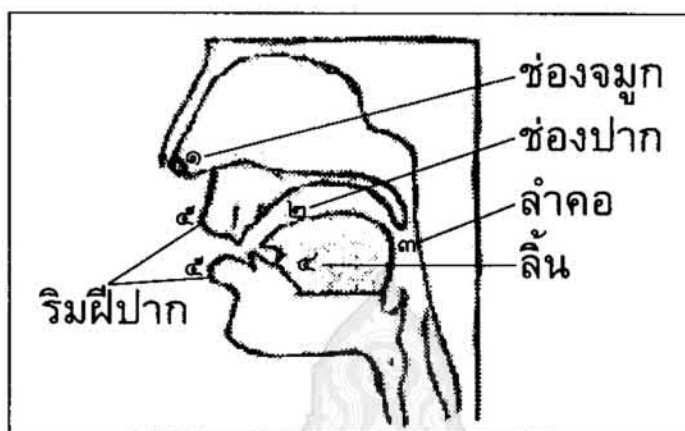

๕

อัล-กุรอาน

ฐานเกิดเสียงพยัญชนะภาษาอาหรับ

ฐานเกิดเสียงพยัญชนะภาษาอาหรับมี ๕ แห่ง

๑. ช่องจมูก
๒. ช่องปาก
๓. ลำคอ
๔. ลิ้น
๕. ริมฝีปาก

ฐานเกิดเสียงจากช่องจมุก

พยัญชนะที่มีฐานเกิดเสียงจากช่องจมุกมี ๒ ตัว คือ ฌ ฌ

- สำหรับกรณีของ ฌ มีดังต่อไปนี้

ก. เมื่อ ฌ มีขีดตะฮฺ

เช่น نَضْرَةُ النِّعَمِ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

ข. เมื่อ ฌ สุกนในลักษณะที่เป็นอิคฟาล์

เช่น إِنَّ كُنْتُمْ وَإِذَا انْقَلَبُوا

- ส่วน ฌ มีกรณีดังต่อไปนี้

ก. เมื่อ ฌ มีขีดตะฮฺ

เช่น ثُمَّ فَأَمَّا

ข. เมื่อ ฌ สุกนพบกับ ฌ

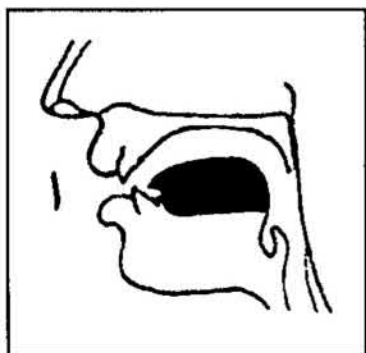
เช่น وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ

ค. เมื่อ ฌ สุกนพบกับ ฌ

เช่น وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

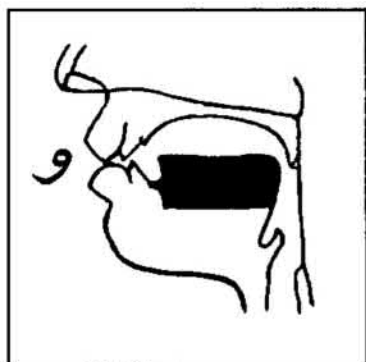
ฐานเกิดเสียงจากช่องปาก

พยัญชนะที่มีฐานเกิดเสียงจากช่องปาก ได้แก่ พยัญชนะเสียงยาว ที่เรียกว่า พยัญชนะมัด (حروف المد) ซึ่งมีอยู่ ๓ ตัว คือ ى ۉ ۊ เมื่ออยู่ในกรณีดังต่อไปนี้

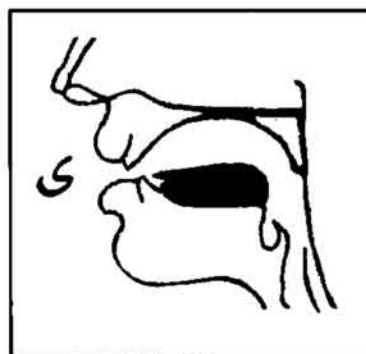
๑. ۊ ที่สุกนเป็นตัวสะกดของพยัญชนะที่มีสระฟัดหะฮฺ เช่น

بَا ۊ ۊَا ۊِ

๒. ۉ ที่สุกนเป็นตัวสะกดของพยัญชนะที่มีสระฎ็อมมะฮฺ เช่น

بُو ۉ ۉَا ۉِ

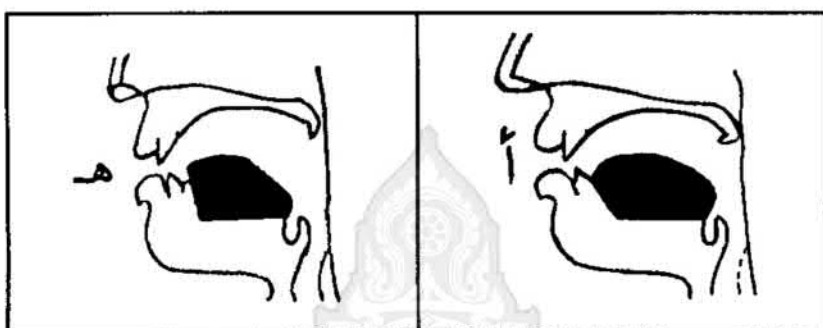
๓. ى ที่สุกนเป็นตัวสะกดของพยัญชนะที่มีสระกัศเราะฮฺ เช่น

بَي ى ىَا ىِ

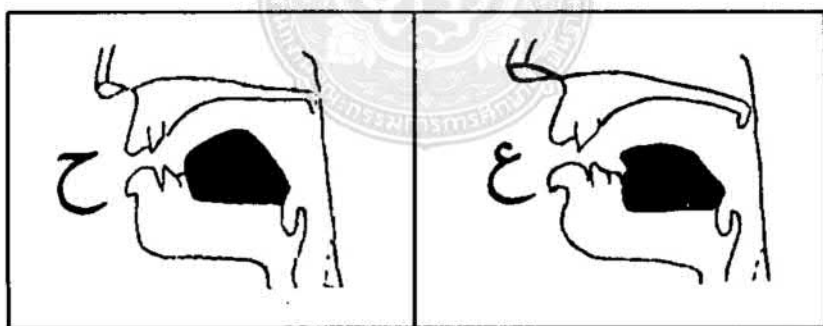
ฐานเกิดเสียงจากลำคอ

พยัญชนะที่มีฐานเกิดเสียงจากลำคามี ๖ ตัว คือ ข ฃ ฅ ฆ ฌ ฎ
พยัญชนะทั้ง ๖ ตัวนี้มีฐานเกิดเสียง ดังต่อไปนี้

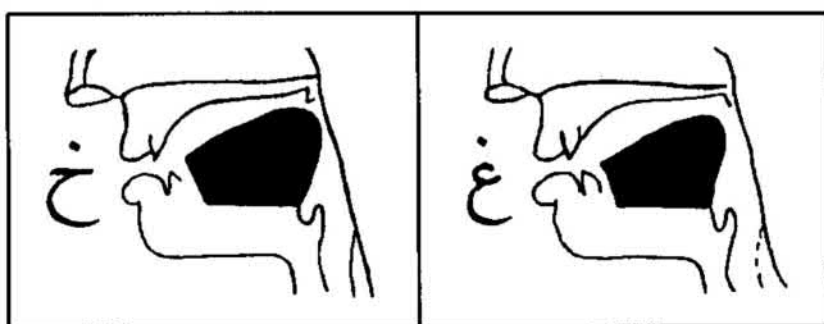
๑. ส่วนลึกของลำคอ ได้แก่ พยัญชนะ ฆ ฌ

๒. ส่วนกลางของลำคอ ได้แก่ พยัญชนะ ข ฃ

๓. ส่วนบนของลำคอ ได้แก่ พยัญชนะ ฅ ฎ

ฐานเกิดเสียงจากลิ้น

พยัญชนะที่มีฐานเกิดเสียงจากลิ้นมี ๑๘ ตัว คือ

ظ ذ ث س ص ز ط

د ت ر ن ل ض ج

ش ي ك ق

ฐานที่เกิดเสียงของพยัญชนะทั้ง ๑๘ ตัวนี้มี ๔ แห่ง คือ

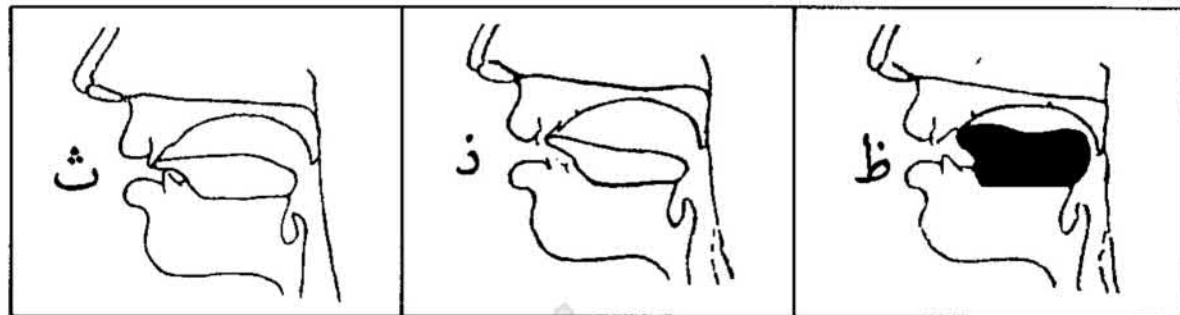
๑. ปลายลิ้น
๒. ข้างลิ้น
๓. กลางลิ้น
๔. โคนลิ้น

ฐานที่เกิดเสียงดังกล่าวยกตามตัวพยัญชนะได้ดังต่อไปนี้

ก. ที่ปลายลิ้นมี ๕ แห่ง คือ

๑. ที่ปลายลิ้นด้านบนแต่ะไรฟัน คือ พยัญชนะ **ث ذ ظ**

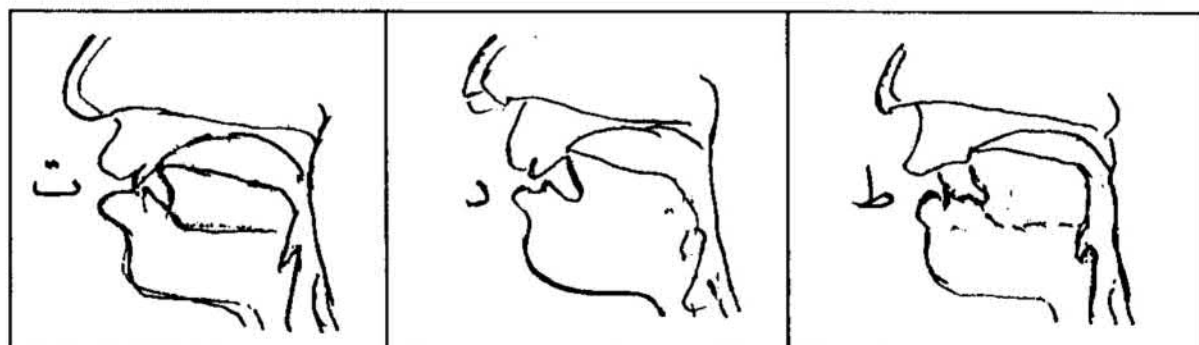

๒. ระหว่างปลายลิ้นกับฟันหน้า โดยให้มีช่องว่างเล็กน้อย คือ พยัญชนะ

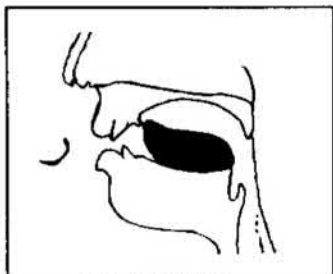
س ص ز

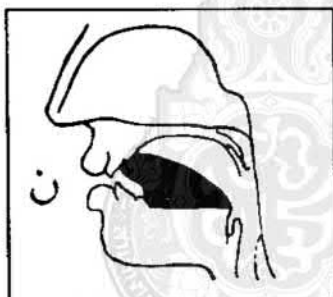
๓. ที่ปลายลิ้นและโคนฟันหน้า คือ พยัญชนะ **ط د ت**

๔. ระหว่างปลายลิ้นด้านบนถัดลงมาเล็กน้อย ตรงกับเหงือกฟันหน้า คือ พยัญชนะ ฃ

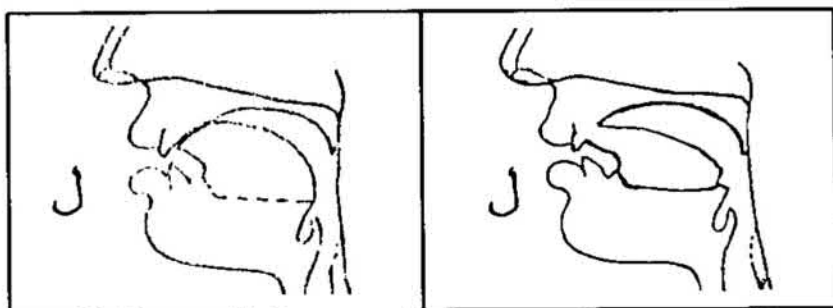

๕. ระหว่างปลายลิ้นตรงกับเหงือกฟันบน คือ พยัญชนะ ฅ

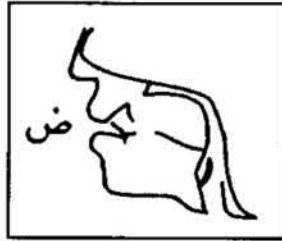

- ข. ที่ข้างลิ้น มี ๒ แห่ง คือ

๑. ที่ข้างลิ้นตรงกับเหงือก คือ พยัญชนะ ฌ

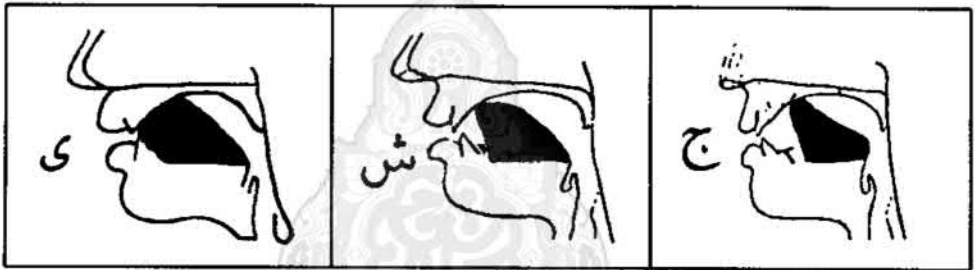

๒. ที่ข้างลิ้นด้านใดด้านหนึ่งตรงกับฟันกรามด้านบน คือ พยัญชนะ **ض**

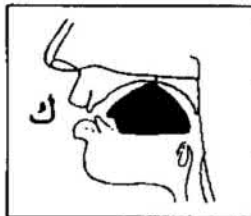
ค. ที่กลางลิ้นมี ๑ แห่ง คือ

๑. ที่กลางลิ้นตรงกับเพดานบน คือ พยัญชนะ **ย** **ช** **จ**

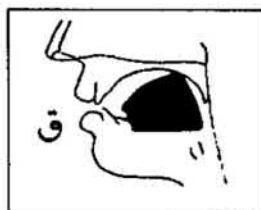

ง. ที่โคนลิ้นมี ๒ แห่ง คือ

๑. ระหว่างโคนลิ้นตรงกับเพดาน คือ พยัญชนะ **ก**

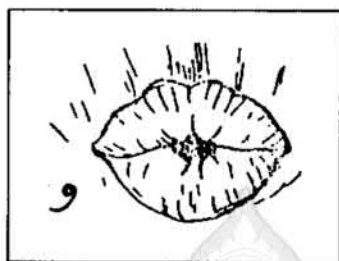
๒. ที่โคนลิ้นตรงกับเพดานบน แต่ลึกกว่าฐานที่เกิดเสียง **ค** คือ พยัญชนะ **ق**

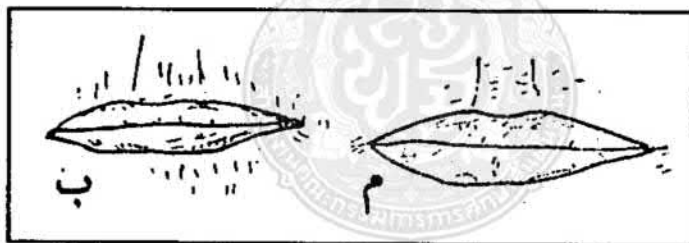
ฐานเกิดเสียงจากริมฝีปาก

พยัญชนะที่มีฐานเกิดเสียงจากริมฝีปาก มี ๔ ตัว คือ ฟ บ ม ๑
พยัญชนะทั้ง ๔ ตัวนี้ มีฐานเกิดเสียงดังต่อไปนี้

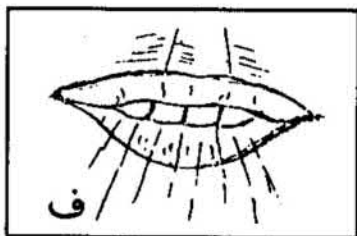
๑. ๑ มีฐานเกิดเสียงจากริมฝีปากทั้งสอง ในลักษณะห่อริมฝีปาก

๒. บ ม มีฐานเกิดเสียงจากริมฝีปากบน และริมฝีปากล่างติดกัน หรือประกบกัน ส่วน บ นั้นให้เ้มริมฝีปากหนักว่า ม

๓. ฟ มีฐานเกิดเสียงจากริมฝีปากล่างแตะไรฟันบน

กิจกรรมท้ายบท

๑. จงบอกฐานที่เกิดเสียงพยัญชนะภาษาอาหรับมีกี่แห่ง อะไรบ้าง
๒. พยัญชนะที่มีฐานเกิดเสียงที่ช่องจมูกมีอะไรบ้าง ยกตัวอย่าง อย่างน้อย ๒ คำพร้อมอ่านออกเสียง
๓. พยัญชนะที่มีฐานเกิดเสียงจากช่องปากมีอะไรบ้าง และอ่านออกเสียงในกรณีใดบ้าง พร้อมยกตัวอย่าง
๔. พยัญชนะที่มีฐานเกิดเสียงจากลำคอ มีอะไรบ้าง ยกตัวอย่าง อย่างน้อย ๓ ตัวที่มีฐานเกิดเสียงจากลำคอที่บริเวณต่างกัน
๕. พยัญชนะที่มีฐานเกิดเสียงจากลิ้นมีอะไรบ้าง ยกตัวอย่าง อย่างน้อย ๔ ตัวที่มีฐานเกิดเสียงจากลิ้นที่บริเวณต่างกัน
๖. พยัญชนะที่มีฐานเกิดเสียงจากริมฝีปาก มีอะไรบ้าง ยกตัวอย่าง อย่างน้อย ๓ คำที่มีฐานเกิดเสียงจากริมฝีปากที่บริเวณต่างกัน

กฎเกี่ยวกับการอ่านคำว่า اللهُ

กฎเกี่ยวกับการอ่านคำว่า اللهُ แบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ คือ

๑. ตัฟศีม (تَفْحِيْم)

๒. ตัรกีก (تَرْقِيْق)

๑. ตัฟศีม (تَفْحِيْم) หมายถึงการอ่านคำว่า اللهُ ในลักษณะที่อ่านออกเสียงหนัก เมื่อคำว่า اللهُ ถูกนำหน้าด้วยพยัญชนะที่มีเครื่องหมาย ضَمَّة (ُ) และ فَتْحَة (َ)

เช่น

رَسُولُ اللهِ

رَحْمَةُ اللهِ

نَصْرٌ مِنَ اللهِ

๒. ตัรกีก (تَرْقِيْق) หมายถึงการอ่านคำว่า اللهُ ในลักษณะที่อ่านออกเสียงเบาเมื่อ คำว่า اللهُ ถูกนำหน้าด้วยพยัญชนะที่มีเครื่องหมาย كَسْرَة (ِ) เช่น

أَعُوذُ بِاللّٰهِ

กิจกรรมท้ายบท

๑. การอ่านคำว่าอัลลอฮ์มีกี่ลักษณะอะไรบ้าง
๒. การอ่านคำว่า อัลลอฮ์แบบตัฟคีม และตรุกีแตกต่างกันอย่างไร
๓. จงยกตัวอย่างการอ่านคำว่าอัลลอฮ์แบบตัฟคีม และตรุกีมาอย่างน้อยประเภทละ ๔ คำ
๔. แบ่งนักเรียนเป็น ๒ กลุ่ม แข่งกันค้นหา คำอ่านแบบตัฟคีม และตรุกีจากอัล-กุรอาน

สุเราะฮ์อัล-ฟาติหะฮ์.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ②

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ③

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ④

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ⑤

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ

أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥

الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا أَصْحَابِ الْآفَاتِ ⑦

แปลความ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②

มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ผู้ทรงอภิบาลโลกทั้งมวล

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④

ผู้ทรงสิทธิอำนาจในวันตอบแทน

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤

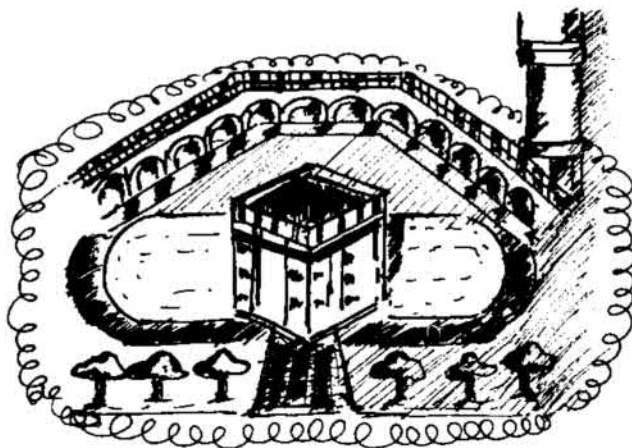
เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราเคารพภักดี และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เรา
ขอความช่วยเหลือ

أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥

โปรดนำเราสู่แนวทางอันเที่ยงตรง

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ
الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑦

บรรดาทางที่พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแก่พวกเขา มิใช่ทางของพวกที่
ถูกกริ้ว และมิใช่ทางของพวกที่หลงผิด

สรุปสาระของสุเราะฮ์อัล-ฟาติหะฮ์

๑. การกระทำที่ดีต่างๆ ต้องเริ่มต้นด้วยการอ่าน

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

๒. เราต้องสรรเสริญอัลลอฮ์เพียงผู้เดียวทุกเวลา

๓. เราต้องภักดีต่ออัลลอฮ์ และขอความช่วยเหลือจากพระองค์

๔. อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงกรุณาปราณี และมีความเมตตาเสมอ

๕. เราต้องเชื่อว่าวันแห่งการตอบแทนนั้นมีจริง และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจในวันนั้น

กิจกรรมท้ายบท

๑. นักเรียนฝึกอ่าน และท่องจำสุเราะฮอัล-ฟาติหะฮ์
๒. ผู้ทรงอภิบาลโลกทั้งมวลหรือผู้ทรงบันดาลบริหารจักรวาลทั้งมวล หมายถึงใคร จงอธิบาย
๓. “ผู้ทรงสิทธิอำนาจในวันตอบแทน” วันตอบแทน ณ ที่นี้หมายถึงวันอะไร มีสภาพอย่างไร และจะเกิดขึ้นจริงหรือไม่
๔. แนวทางที่เที่ยงตรงกับแนวทางที่หลงผิดแตกต่างกันอย่างไร ยกตัวอย่างประกอบแนวทางละ ๕ อย่าง
๕. จงยกตัวอย่างความเมตตากรุณาของอัลลอฮ์ที่มีต่อบ่าวของพระองค์ว่ามีอะไรบ้าง

บทที่
๔

สุเราะฮ์อัล-อิคลาศ

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ①
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ②
لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ③

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ①

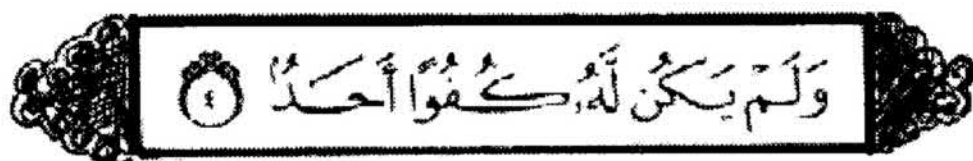
จงประกาศเถิด อัลลอฮ์มีองค์เดียว

اللَّهُ الصَّمَدُ ②

อัลลอฮ์ทรงเป็นที่พึ่ง

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ③

พระองค์มิได้ทรงให้กำเนิด และพระองค์มิได้ทรงถูกกำเนิด

และไม่มีสิ่งใดเทียบเทียมกับพระองค์

สรุปสาระของสุเราะฮ์อัล-อิคลาศ

๑. ผู้ทรงบันดาลบริหารสากลโลก มีอัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น
๒. อัลลอฮ์ทรงเป็นที่พึ่งของทุกสิ่งทุกอย่างตลอดกาล
๓. อัลลอฮ์ไม่ทรงมีบิดา มารดา และไม่มีบุตร ธิดา
๔. ในบรรดาสิ่งที่ถูกสร้างทั้งมวล ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือผู้หนึ่งผู้ใดเทียบเทียมพระองค์

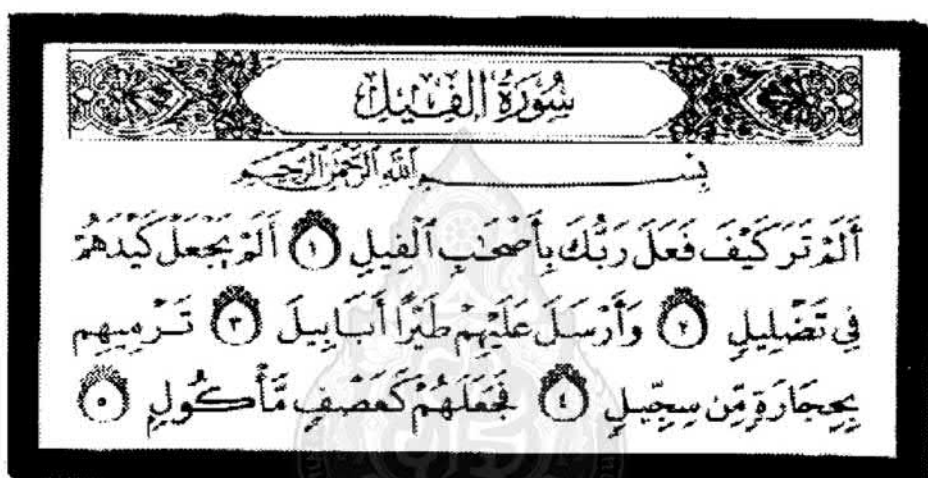
กิจกรรมท้ายบท

๑. นักเรียนฝึกอ่านและท่องจำสุเราะฮ์อัล-อิคลาศ
๒. มนุษย์ พืช และสัตว์ต้องพึ่งพาอัลลอฮ์ แต่ทำไมอัลลอฮ์ไม่ต้องพึ่งพาสิ่งใดๆ ทั้งสิ้น จงอธิบาย
๓. ถ้าพระเจ้ามีมากกว่าหนึ่งจะเกิดอะไรขึ้น
๔. “พระองค์มิได้ทรงให้กำเนิด และพระองค์มิได้ถูกกำเนิด” หมายความว่าอย่างไร จงอธิบาย
๕. บอกสิ่งที่แสดงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์จนไม่มีสิ่งใดสามารถเทียบเทียมพระองค์ ตอบมาเพียง ๕ อย่าง

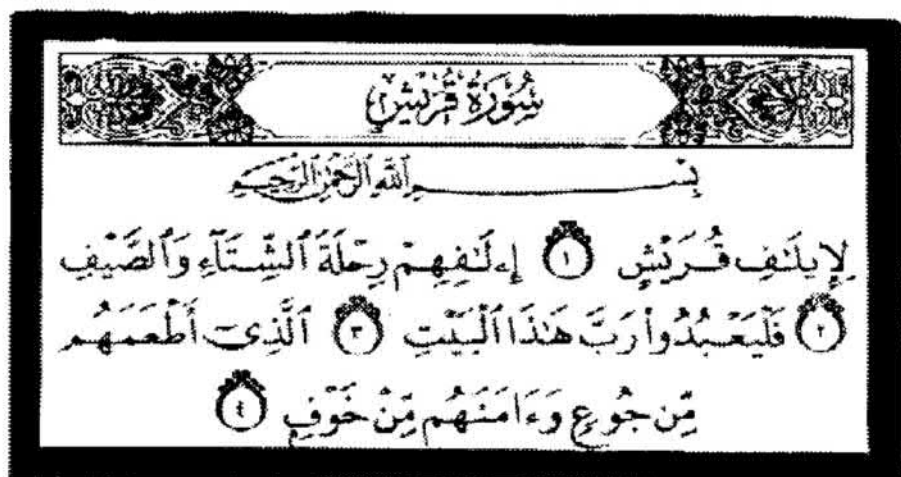

อ่านและท่องจำสุเราะฮ์

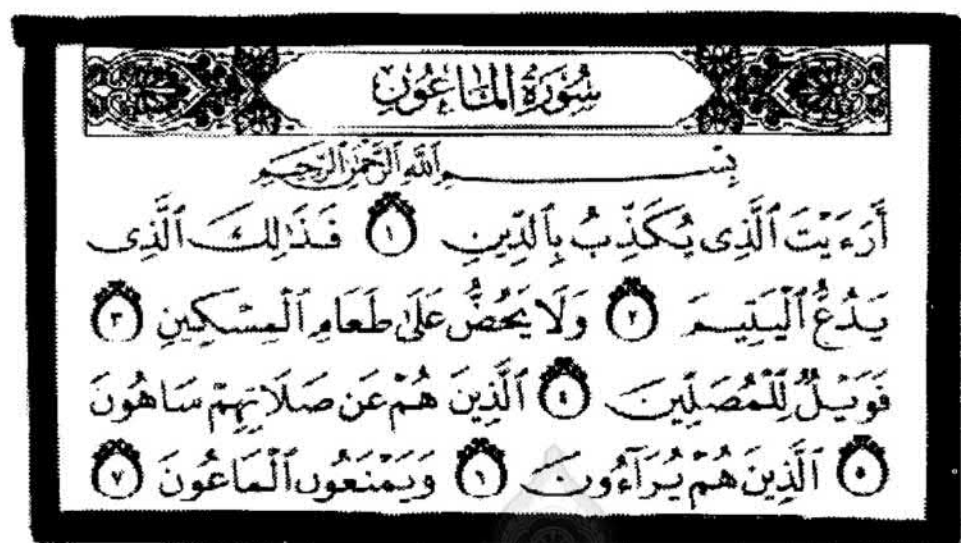
- ๑) สุเราะฮ์อัล-ฟิลมี ๕ อายะฮ์

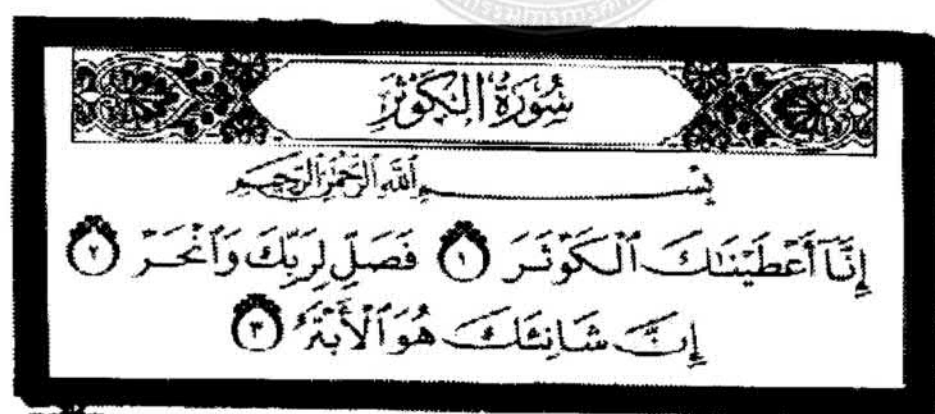
- ๒) สุเราะฮ์อุกอร็อยซมี ๔ อายะฮ์

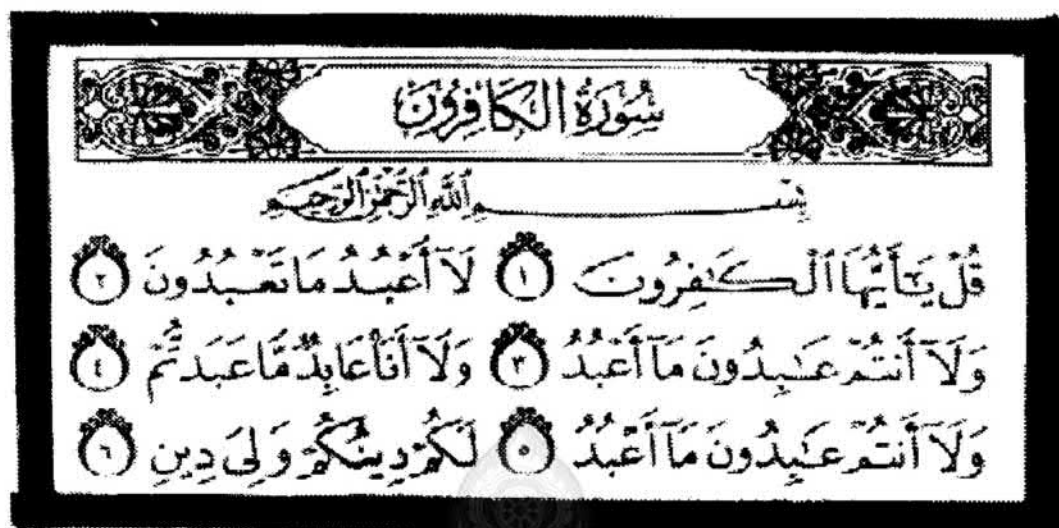
๓) สุเราะฮ์อัล-มาอูน มี ๗ อายะฮ์

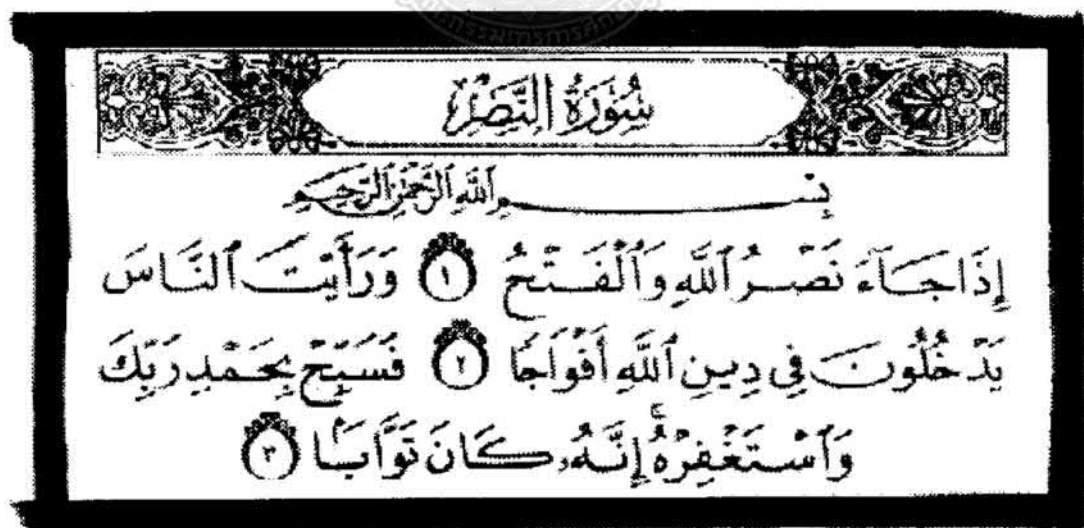
๔) สุเราะฮ์อัล-กาษร มี ๓ อายะฮ์

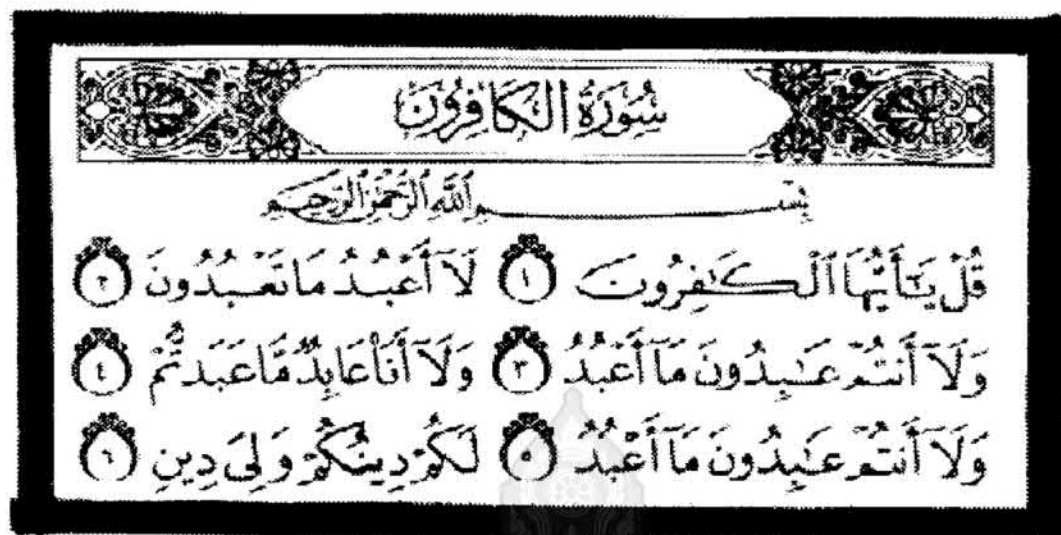
๕ สุเราะฮ์อัล-กาฟิรูนมี ๖ อายะฮ์

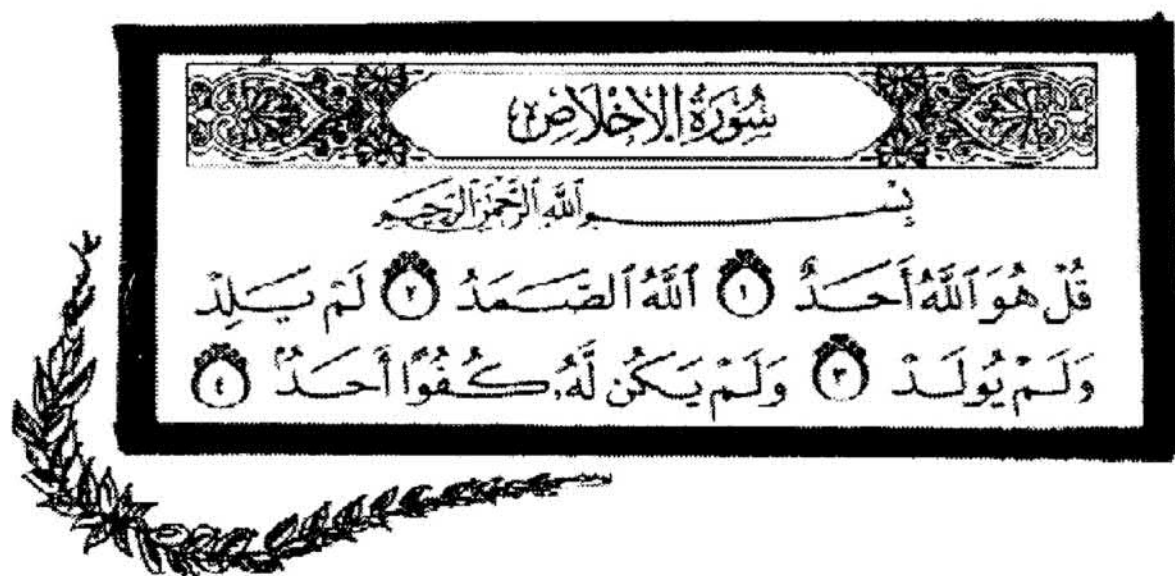
๖ สุเราะฮ์อัล-นัศรมี ๓ อายะฮ์

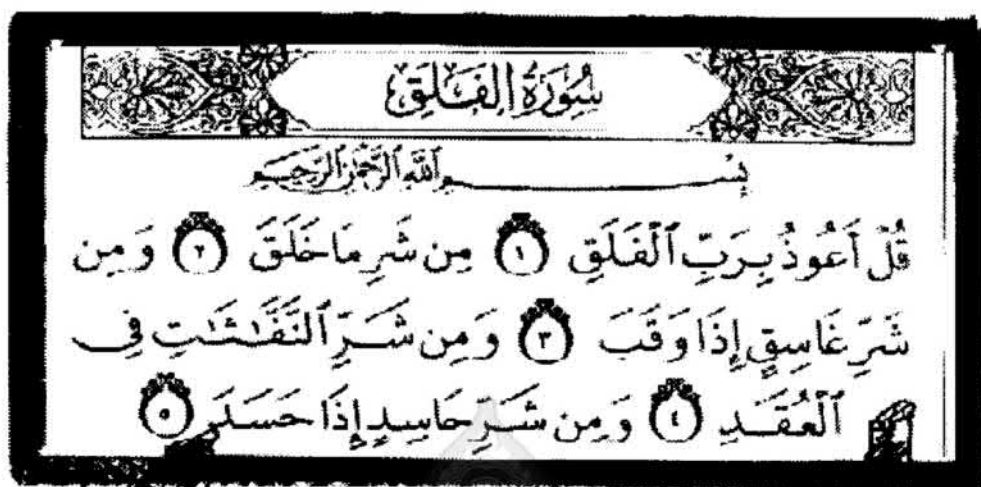
- ๗) สุเราะฮ์อัล-มะฮ์ดมี ๕ อายะฮ์

- ๘) สุเราะฮ์อัล-อิกလာศมี ๔ อายะฮ์

๙ สุเราะฮ์อัล-ฟะลักมี ๕ อายะฮ์

๑๐ สุเราะฮ์อัน-นาสมมี ๖ อายะฮ์

กิจกรรมท้ายบท

๑. นักเรียนฝึกอ่านคำยากหรือประโยคให้ถูกต้อง
๒. อ่านและท่องจำสุราะฮ์ที่กำหนดให้ถูกต้องและแม่นยำ
๓. คัดเลือกนักเรียนที่อ่านสุราะฮ์ที่กำหนดได้ถูกต้องมาสาธิตการอ่าน

คณะกรรมการจัดทำหนังสือเรียนอิสลามศึกษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
ตามหลักสูตรอิสลามศึกษา (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๗)
ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

๑. นายอับดุลเลาะห์ ลออแมน	๒๐. นายประยูร จิตโสภา
๒. นายอนันต์ สุวรรณมณี	๒๑. นายอาลี สามารถ
๓. นายสุกรี บาราเฮง	๒๒. นายชาญชัย สันสาคร
๔. นายอับดุลรอเล็ด เจ๊ะเลาะ	๒๓. นายบัสรี ดารากัย
๕. นายสาโรช จรจิตต์	๒๔. นายปรีชา เสกสรร
๖. นายหะมะ หัฎฐุเสรี	๒๕. นายมาหะมะ ลาเต๊ะ
๗. นายมาโนช ระดิงหิน	๒๖. นายเอกสิทธิ์ ยาโง๊ะ
๘. นายอิสลียาส มายุดิน	๒๗. นางฮัสนะ เจ๊ะอุบง
๙. นายยา ปิยนารา	๒๘. นางสาวสุภาภรณ์ โอสถาพันธุ์
๑๐. นายจรัส ะสะมัน	๒๙. นายสำราญ พฤกษ์รัตน์
๑๑. นายวาหะ หะยืออาแซ	๓๐. นายอัสสะ สายสะหล่า
๑๒. นางเยาวพา สะแกคุ้ม	๓๑. นางสาวจริยา เจริญวงศ์
๑๓. นางกรรณิกา สอสมบุรณ์	๓๒. นายอาแซ หะยิมะเซ็ง
๑๔. นางพัชรี ภูบ่ารุง	๓๓. นายพิบูลย์ มะหมัด
๑๕. นางสาวมณฑิรา สมฤดี	๓๔. นายอาหะมัด หะบาแย
๑๖. นางสาวอามีเนาะ มามู	๓๕. นายกิบหลี บุญเทียม
๑๗. นางพิรสา ชมธรณินทร์	๓๖. นายสันต์ นิลสमान
๑๘. นายมุสตอยา ดอมิ	๓๗. นายวินัย รอดจ่าย
๑๙. นายนพดล ทักวา	๓๘. นางสาวสุทิน ทองใส

ที่ปรึกษา

นายบรรเทา ฤกษ์ดีกุล

ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาหนังสือ
(นายวินัย รอดจ่าย)

ผู้ตรวจและพิจารณาต้นฉบับ

นายอัปดุลเลาะห์ ลออแมน

นายอนันต์ สุวรรณมณี

นายสุกรี บาราเฮง

นางจารุดี ผโลประการ

นายเอนก รัตน์ปิยะภากรณ์

นางสุทิน ทองใส

นางเรียมพร อธิปอนันต์

บรรณาธิการ

นายสุกรี บาราเฮง

นางสุทิน ทองใส

ปก/ภาพประกอบ

นายอัปดุลรอเล็ด เจ๊ะเลาะ

นายชอลาฮุดดีน ดีเยาะ

นายสะการียา กูแม

นายฮัสซัน มุस्ताฟา

นายเสรี แวมง

นายอัลดั่น มะรือเซะ

ศึกษานิเทศก์พาณิชย์

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว นายวิชัย พยัคฆโส ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา พ.ศ. ๒๕๔๒

ISBN 974-00-7374-3

9 789740 073741